

I

(Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване е задължително)

РЕГЛАМЕНТИ

РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 450/2008 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 23 април 2008

година за създаване на Митнически кодекс на Общността (Модернизиран митнически кодекс)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално членове 26, 95, 133 и 135 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

(1) Общността е основана на митнически съюз. Препоръчително е, както в интерес на икономическите оператори, така и на митническите органи в рамките на Общността, съществуващото митническо законодателство да бъде обединено в Митнически кодекс на общността (наричан по-долу „Кодексът“). Като се основава на концепцията за вътрешен пазар, Кодексът следва да включва общите правила и процедури, които осигуряват прилагането на тарифните и другите мерки на общите политики, въведени на общностно равнище във връзка с търговията със стоки между Общността и страни или територии извън митническата територия на Общността, като се отчитат изискванията на тези общи политики. Митническото законодателство следва да се приведе в по-добро съответствие с разпоредбите, свързани със събиране на вземания при внос, без да се променя обхватът на действащото данъчно законодателство.

(2) Съгласно Съобщение на Комисията относно защитата на финансовите интереси на общността и Плана за действие 2004—2005 г. е уместно да се адаптира правната рамка за защита на финансовите интереси на Общността.

(3) Регламент (ЕИО) № 2913/92 на Съвета от 12 октомври 1992 г. относно създаване на Митнически кодекс на Общността ⁽³⁾ бе основан на интеграция на митническите процедури, прилагани отделно в съответните държави-членки през 80-те години на 20 век. Този регламент е многократно и съществено изменян след въвеждането му с оглед решаване на специфични проблеми като защитата на добросъвестността или отчитане на изискванията по отношение на сигурността. Важните промени в правната обстановка, които настъпиха през последните години на Общността и на международно равнище, такива като изтичането срока на действие на Договора за създаване на Европейската общност за въглища и стомана и влизането в сила на Договорите за присъединяване от 2003 г. и от 2005 г., а също и измененията на Международната конвенция за опростяване и уеднаквяване на митническите процедури (наричана по-долу „ревизираната Конвенция от Киото“), присъединяването на Общността към която бе одобрено с Решение 2003/231/ЕО на Съвета ⁽⁴⁾, налагат допълнителни промени в Кодекса. Настъпи моментът за рационализиране на митническите процедури и отчитане на факта, че електронните декларации и обработка са правилото, а декларациите и обработката на хартиен носител са изключението. Поради тези причини не е достатъчно по-нататъшно изменение на Кодекса; необходима е цялостна преработка.

⁽¹⁾ ОВ С 309, 16.12.2006 г., стр. 22.

⁽²⁾ Становище на Европейския парламент от 12 декември 2006 г., обща позиция на Съвета от 15 октомври 2007 г. (ОВ С 298 Е, 11.12.2007 г., стр. 1) и позиция на Европейския парламент от 19 февруари 2008 г.

⁽³⁾ ОВ L 302, 19.10.1992 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1791/2006 (ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ ОВ L 86, 3.4.2003 г., стр. 21. Решение, изменено с Решение 2004/485/ЕО (ОВ L 162, 30.4.2004 г., стр. 113).

- (4) Подходящо е в Кодекса да се въведе правна рамка за прилагането на определени разпоредби от митническото законодателство относно търговията със стоки между части от митническата територия, за която се прилагат разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 г. относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾ и части от тази територия, за която тези разпоредби не се прилагат, или относно търговията между части от територията, за които тези разпоредби не се прилагат. Като се има предвид фактът, че въпросните стоки са общностни стоки, както и финансовата същност на въпросните мерки в тази вътреобщностна търговия, е оправдано въвеждането, посредством мерки за прилагане, на подходящо опростяване на митническите формалности, които да се прилагат за тези стоки.
- (5) Улесняването на законната търговия и борбата с измамите изискват опростени, бързи и стандартни митнически процедури и процеси. В тази връзка, и съгласно Съобщение на Комисията относно опростена и безхартиена среда за митниците и търговията, е уместно да се опрости митническото законодателство, да се позволи използването на съвременни средства и технологии и да се насърчи еднаквото прилагане на митническото законодателство и на съвременни подходи за митнически контрол, което ще допринесе за осигуряване на основата за ефективни и опростени процедури за митническо оформяне. Митническите процедури следва да бъдат слети или хармонизирани и броят им да бъде сведен до тези, които са икономически обосновани, с оглед повишаване конкурентоспособността на бизнеса.
- (6) Завършването на вътрешния пазар, намаляването на бариерите пред международната търговия и инвестиции и нарастналата необходимост от гарантиране на сигурността и безопасността на външните граници на Общността трансформира ролята на митническите органи и ги превърнаха в централна част от веригата на доставки и в катализатор на конкурентоспособността на страните и фирмите в процеса на мониторинг и управление на международната търговия. Следователно в тази връзка митническото законодателство следва да отразява новата икономическа реалност и новата роля и мисия на митническите органи.
- (7) Използването на информационни и комуникационни технологии, както предвижда бъдещо решение на Европейския парламент и на Съвета относно безхартиена среда за митниците и търговията, е ключов елемент в осигуряването на улеснения за търговията, и същевременно на ефективност на митническия контрол, като по този начин се намалят разходите за осъществяване на стопанска дейност и рискът за обществото. В тази връзка е необходимо Кодексът да установи правна рамка, в която може да бъде приложено това решение, по-специално правният принцип, че всички митнически и търговски сделки се обработват по електронен път и че във всяка една държава-членка информационните и комуникационни системи за митнически операции предлагат еднакви улеснения на икономическите оператори.
- (8) Такова използване на информационни и комуникационни технологии следва да е придружено от хармонизирано и стандартизирано прилагане на митническия контрол от държавите-членки, за да се гарантира равностойно ниво на митнически контрол в цялата територия на Общността, така че да не възникне антиконкурентно поведение в различните входни и изходни пунктове.
- (9) В интерес на улесняването на стопанската дейност и едновременно с това за осигуряване на необходимото ниво на контрол на стоките, които се въвеждат във или извеждат от митническата територия на Общността, е желателно митническите органи и другите агенции, които участват в този контрол, като полиция, гранична полиция, ветеринарни органи и органи по опазването на околната среда, да предават помежду си информацията, предоставена от икономическите оператори, при отчитане на съответните разпоредби за защита на данните, както и контролът от различните органи да бъде съгласуван, така че икономическият оператор да е необходимо да предостави информацията само веднъж, а стоките да бъдат контролирани от тези органи по едно и също време и на едно и също място.
- (10) В интерес на улесняването на някои видове стопанска дейност, всички лица следва да продължат да имат право да бъдат представлявани пред митническите органи. Въпреки това, вече не трябва да съществува възможност държава-членка да запазва със закон това право на представителство. Освен това, представител пред митническите органи, който отговаря на критериите за предоставяне на статус на одобрен икономически оператор, следва да има право да предоставя своите услуги в държава-членка, различна от тази, в която е установен.
- (11) Икономическите оператори, които отговарят на критериите за съответствие с митническите изисквания и са надеждни като „одобри икономически оператори“ следва да могат да се възползват максимално от широката употреба на опростяването и, като се отчетат аспектите на сигурност и безопасност, от намаляването равнище на митнически контрол. Също така те могат да се възползват от статута на одобрен за „митническо опростяване“ икономически оператор или статуса на одобрен за „сигурност и безопасност“ икономически оператор. Може да им бъде предоставен единият или другия статус, или и двата заедно.
- (12) Всички решения, т.е. официалните актове, издавани от митническите органи, отнасящи се до митническото законодателство и които пораждаат правно действие по отношение на едно или няколко лица, включително обвързващата информация, издавана от тези органи, следва да бъдат предмет на едни и същи правила. Всички такива решения следва да бъдат валидни в рамките на Общността и следва да могат да бъдат анулирани, изменени, освен когато е предвидено друго, или отменени поради несъответствие с митническото законодателство или неговото тълкуване.
- (13) В съответствие с Хартата за основните права на Европейския съюз е необходимо в допълнение към правото на обжалване на всяко решение, взето от митническите органи, да се предвиди правото на всяко лице да бъде изслушано преди вземането на решение, което би го засегнало неблагоприятно.
- (14) Рационализирането на митническите процедури в рамките на електронна среда изисква споделяне на отговорностите между митническите органи на отделните държави-членки. Необходимо е да се гарантира подходящо ниво на ефективни, възпиращи и пропорционални санкции в рамките на вътрешния пазар.

(1) ОВ L 347, 11.12.2006 г., стр. 1. Директива, последно изменена с Директива 2008/8/ЕО (ОВ L 44, 20.2.2008 г., стр. 11).

- (15) За да се осигури баланс между нуждите на митническите органи по отношение на правилното прилагане на митническото законодателство, от една страна, и правото на икономическите оператори да бъдат третирани справедливо, от друга страна, митническите органи следва да получат широки контролни правомощия, а икономическите оператори — право на обжалване.
- (16) За да се намали рискът за Общността, за нейните граждани и за нейните търговски партньори, хармонизираното прилагане на митническия контрол от държавите-членки следва да се основава на обща рамка за управление на риска и електронна система за нейното прилагане. Създаването на рамка за управление на риска, която да е обща за всички държави-членки, не следва да възпрепятства държавите-членки да контролират стоките посредством проверки на случаен принцип.
- (17) Необходимо е да се установят факторите, на чиято основа се прилагат вносните или износните мита и други мерки във връзка с търговията на стоки. Уместно е също така да бъдат установени ясни разпоредби за издаване на доказателства за произход от Общността, когато изискванията на търговията налагат това.
- (18) За да се избегнат трудности при определянето на правното основание, на което е възникнало митническо задължение, е желателно е да се обединят в една група всички случаи на възникване на вносно митническо задължение, различни от възникването вследствие на представяне на митническа декларация за допускане за свободно обращение или поставяне под режим временен внос с частично освобождаване. Същото следва да се отнася и за случаите на възникване на износно митническо задължение.
- (19) Тъй като новата роля на митническите органи предполага споделяне на отговорностите и сътрудничество между вътрешните и граничните митнически учреждения, в мнозинството от случаите митническото задължение следва да възникне на мястото, където е установен длъжникът, тъй като митническото учреждение, под чиито компетенции се намира това място, може най-добре да осигури надзор на дейностите на съответното лице.
- (20) Освен това, съгласно ревизираната Конвенция от Киото е уместно да се предвидят по-малък брой случаи, при които се изисква административно сътрудничество между държавите-членки за установяване на мястото, където е възникнало митническото задължение, и за събиране на митата.
- (21) Правилата за специалните процедури следва да позволят използване на едно обезпечение за всички категории специални процедури, като това обезпечение следва да бъде пълно и да покрива множество сделки.
- (22) За да се осигури по-добра защита на финансовите интереси на Общността и на държавите-членки, обезпечението следва да покрива недеklarирани или неправилно декларирани стоки, включени в пратката или в декларацията, за която то се осигурява. По същата причина поетото от поръчителя задължение следва да покрива размера на вносните или износни мита, чието плащане става изискуемо вследствие на последващ контрол.
- (23) За да се гарантират финансовите интереси на Общността и на държавите-членки и за да се пресекат измамните действия, се препоръчват подходящи разпоредби, включващи поетапни мерки за прилагане на общо обезпечение. Когато има повишен риск от измами, следва да се допуска временна забрана за използването на общото обезпечение, при отчитане на конкретната ситуация на засегнатите икономическите оператори.
- (24) Уместно е да се има предвид добросъвестността на съответното лице в случаите, когато митническото задължение е възникнало от неспазване на митническото законодателство и да се сведе до минимум въздействието на небрежността от страна на длъжника.
- (25) Необходимо е да се приеме принципът за начина на определяне на статуса на общностни стоки, обстоятелствата, свързани със загубата на такъв статус, и да се предвиди база за определяне на случаите, в които този статус остава непроменен в случаите, когато стоките напускат временно територията на Общността.
- (26) Уместно е, в случаите когато икономическият оператор е предоставил предварително необходимата информация относно допустимостта на стоките за целите на контрола, основаващ се на риска, да се гарантира, че в тези случаи по правило се гарантира бързо даване на разрешение за вдигане на стоките. Контролът на финансовата и търговската политика следва да се осъществява на първо място от митническите учреждения, които са компетентни по отношение на помещенията на икономическия оператор.
- (27) Разпоредбите за митническите декларации за поставяне на стоките под митнически режим следва да се модернизират и рационализират, по-специално да се въведе изискването митническите декларации по правило да се изготвят в електронна форма и да се предвиди само един вид опростена декларация.
- (28) Тъй като ревизираната Конвенция от Киото насърча подаването, регистрацията и проверката на митническата декларация преди пристигането на стоките, както и разделянето на мястото на подаване на декларацията от физическото местоположение на стоките, уместно е да се предвиди централизирано оформяне на мястото, където е установен икономическият оператор. Централизираното оформяне следва да включва възможността за използване на опростени декларации, отлагане на датата на подаване на пълна декларация и необходимите документи, периодична декларация и отсрочено плащане.
- (29) За да се подпомогне осигуряването на неутрални условия за конкуренция в рамките на Общността, е уместно да се предвидят на равнище на Общността правила за унищожаване на стоки или разпореждане с тях по друг начин от страна на митническите органи, които въпроси преди това са изискували уреждане в националното законодателство.
- (30) Уместно е да се предвидят общи и прости правила за специалните режими (транзит, складиране, специална употреба или преработване), допълнени от малка група правила за всяка категория специален режим, с цел улесняване на оператора в избора на правилния режим, избягване на грешки и намаляване на броя на последващите събирания и възстановявания.

- (31) Следва да се улесни даването на разрешение за няколко специални режима с едно обезпечение и едно митническо учреждение, осъществяващо надзор, и следва да има прости правила относно възникването на митническото задължение в тези случаи. Основният принцип следва да бъде, че стоките, поставени под специален режим, или произведените от тях продукти се облагат към момента на възникване на митническото задължение. Въпреки това в случаите, когато това е икономически оправдано, следва да се предвиди също така облагане на стоките към момента на поставянето им под специален режим. Същите принципи следва да се прилагат за обичайните операции.
- (32) С оглед на засилените мерки по отношение на сигурността, въведени в Кодекса съгласно Регламент (ЕО) № 648/2005 на Европейския парламент и на Съвета от 13 април 2005 г. за изменение на Регламент (ЕИО) № 2913/92 за създаване на Митнически кодекс на Общността ⁽¹⁾, въвеждането на стоките в свободни зони следва да стане митнически режим, а стоките следва да бъдат обект на митнически контрол при въвеждането и по отношение на документите.
- (33) С оглед на това, че намерението за реекспорт вече не е необходимо, режимът активно усъвършенстване по системата с отложено плащане следва да се обедини с обработката под митнически контрол, а режимът активно усъвършенстване по системата с възстановяване следва да бъде изоставен. Този единен режим активно усъвършенстване следва да включва и унищожаването с изключение на случаите, в които то се извършва от митниците или под техен надзор.
- (34) Мерките във връзка със сигурността по отношение на общностни стоки, изведени от митническата територия на Общността, следва да се прилагат в еднаква степен за реекспорта на общностни стоки. Едни и същи основни правила следва да се прилагат за всички видове стоки, с възможност за изключения там, където е необходимо, например за стоки, които само преминават транзитно през митническата територия на Общността.
- (35) Мерките, необходими за прилагане на настоящия регламент, следва да се приемат съгласно Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяване на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽²⁾.
- (36) Уместно е да се предвиди приемането на мерки за прилагане на настоящия кодекс. Тези мерки следва да бъдат приети в съответствие с процедурите по управление и регулиране, предвидени в членове 4 и 5 от Решение 1999/468/ЕО.
- (37) По-специално, Комисията следва да бъде оправомощена да определя условията и критериите, необходими за ефективното прилагане на настоящия кодекс. Тъй като тези мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент или да допълнят настоящия регламент с добавяне на нови несъществени елементи, те трябва да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.
- (38) С цел да се гарантира ефективност на процеса на вземане на решения, е подходящо да се разгледат въпросите, свързани с подготовката на позицията, която да бъде взета от Общността в комитетите, работните групи и групите от експерти, създадени по силата на международни споразумения в областта на митническото законодателство.
- (39) За да се опрости и рационализира митническото законодателство, много разпоредби, които понастоящем се съдържат в автономни актове на Общността, бяха включени в Кодекса за целите на прозрачността.
- Затова следва да бъдат отменени следните регламенти, заедно с Регламент (ЕИО) № 2913/92:
- Регламент (ЕИО) № 3925/91 на Съвета от 19 декември 1991 г. относно премахване на контрола и формалностите за кабинен и ръчен багаж на лица, предприемащи полети в границите на Общността, и на багажа на лица, предприемащи морски пътувания в границите на Общността ⁽³⁾ и Регламент (ЕО) № 1207/2001 на Съвета от 11 юни 2001 г. относно процедурите, улесняващи издаването или съставяне в Общността на доказателства за произход и издаване на някои разрешения на одобрени износители по реда на разпоредбите за преференциална търговия между Европейската общност и определени страни ⁽⁴⁾.
- (40) Тъй като целите на настоящия регламент, и по-специално уреждането на правила и процедури, приложими за стоки, въведени на или изведени от митническата територия на Общността, за да се осигури ефективно функциониране на Митническия съюз като централен стълб на вътрешния пазар, не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки и следователно могат по-добре да бъдат постигнати на общностно равнище, Общността може да приеме мерки, в съответствие с принципа на субсидиарността, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалността, уреден в същия член, настоящият регламент не надхвърля необходимото за постигане на тези цели,

ПРИЕХА НАСТОЯЩИЯ РЕГЛАМЕНТ:

⁽¹⁾ ОВ L 117, 4.5.2005 г., стр. 13.

⁽²⁾ ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23. Решение, изменено с Решение 2006/512/ЕО (ОВ L 200, 22.7.2006 г., стр. 11).

⁽³⁾ ОВ L 374, 31.12.1991 г., стр. 4. Регламент, изменен с Регламент (ЕО) № 1882/2003 на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 284, 31.10.2003 г., стр. 1).

⁽⁴⁾ ОВ L 165, 21.6.2001 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 75/2008 (ОВ L 24, 29.1.2008 г., стр. 1).

СЪДЪРЖАНИЕ

		Страница
ДЯЛ I	ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ	7
ГЛАВА 1	Обхват на митническото законодателство и мисия на митници и определения	7
ГЛАВА 2	Права и задължения на лицата с оглед на митническото законодателство	10
Раздел 1	Предоставяне на информация	10
Раздел 2	Митническо представителство	11
Раздел 3	Одобрен икономически оператор	12
Раздел 4	Решения, свързани с прилагане на митническото законодателство	13
Раздел 5	Санкции	15
Раздел 6	Обжалване	15
Раздел 7	Контрол на стоки	16
Раздел 8	Съхраняване на документи и друга информация такси и разходи	17
ГЛАВА 3	Превръщане на валути и срокове	18
ДЯЛ II	ЕЛЕМЕНТИ, НА ОСНОВАТА НА КОИТО СЕ ПРИЛАГАТ ВНОСНИ ИЛИ ИЗНОСНИ МИТА И ДРУГИ МЕРКИ ОТНОСНО ТЪРГОВИЯТА СЪС СТОКИ	18
ГЛАВА 1	Обща митническа тарифа и тарифно класиране на стоки	18
ГЛАВА 2	Произход на стоките	19
Раздел 1	Непреференциален произход	19
Раздел 2	Преференциален произход	19
ГЛАВА 3	Митническа стойност на стоките	20
ДЯЛ III	МИТНИЧЕСКО ЗАДЪЛЖЕНИЕ И ОБЕЗПЕЧЕНИЯ	21
ГЛАВА 1	Възникване на митническо задължение	21
Раздел 1	Вносно митническо задължение	21
Раздел 2	Износно митническо задължение	22
Раздел 3	Общи разпоредби за вносни и износни митнически задължения	23
ГЛАВА 2	Обезпечаване на потенциално или съществуващо митническо задължение	24
ГЛАВА 3	Събиране и плащане на мита и възстановяване и опрощаване на размера на вноските и износните мита	26
Раздел 1	Определяне на размера на вносни или износни мита, уведомяване за митническо задължение и вземане под отчет	26
Раздел 2	Плащане на размера на вносни или износни мита	28
Раздел 3	Възстановяване и опрощаване на размера на вносни или износни мита	30
ГЛАВА 4	Погасяване на митническо задължение	31
ДЯЛ IV	ВЪВЕЖДАНЕ НА СТОКИ НА МИТНИЧЕСКАТА ТЕРИТОРИЯ НА ОБЩНОСТТА	32
ГЛАВА 1	Обобщена декларация за въвеждане	32
ГЛАВА 2	Пристигане на стоки	33
Раздел 1	Въвеждане на стоки на митническата територия на Общността	33
Раздел 2	Представяне, разтоварване и проверка на стоки	35
Раздел 3	Формалности след представяне	35
Раздел 4	Стоки, поставени под режим транзит	35

ДЯЛ V	ОБЩИ ПРАВИЛА ЗА МИТНИЧЕСКИ СТАТУС, ПОСТАВЯНЕ НА СТОКИ ПОД МИТНИЧЕСКИ РЕЖИМ, ПРОВЕРКА, ВДИГАНЕ И РАЗПОРЕЖДАНЕ СЪС СТОКИ	36
ГЛАВА 1	<i>Митнически статус на стоките</i>	36
ГЛАВА 2	<i>Поставяне на стоки под митнически режим</i>	36
Раздел 1	Общи разпоредби	36
Раздел 2	Стандартни митнически декларации	37
Раздел 3	Опростени митнически декларации	38
Раздел 4	Разпоредби, приложими за всички митнически декларации	38
Раздел 5	Други опростявания	39
ГЛАВА 3	<i>Проверка и вдигане на стоки</i>	40
Раздел 1	Проверка	40
Раздел 2	Вдигане	41
ГЛАВА 4	<i>Разпореждане със стоки</i>	41
ДЯЛ VI	ДОПУСКАНЕ ЗА СВОБОДНО ОБРАЩЕНИЕ И ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТ ВНОСНИ МИТА	42
ГЛАВА 1	<i>Допускане за свободно обращение</i>	42
ГЛАВА 2	<i>Освобождение от вносни мита</i>	42
Раздел 1	Върнати стоки	42
Раздел 2	Продукти от морски риболов и други продукти, извлечени от морето	43
Раздел 3	Мерки за прилагане	43
ДЯЛ VII	СПЕЦИАЛНИ РЕЖИМИ	43
ГЛАВА 1	<i>Общи разпоредби</i>	43
ГЛАВА 2	<i>Транзит</i>	46
Раздел 1	Вътрешен и външен транзит	46
Раздел 2	Общностен транзит	47
ГЛАВА 3	<i>Складиране</i>	47
Раздел 1	Общи разпоредби	47
Раздел 2	Временно складиране	48
Раздел 3	Митническо складиране	49
Раздел 4	Свободни зони	49
ГЛАВА 4	<i>Специфична употреба</i>	50
Раздел 1	Временен внос	50
Раздел 2	Специфична употреба	51
ГЛАВА 5	<i>Усъвършенстване</i>	51
Раздел 1	Общи разпоредби	51
Раздел 2	Активно усъвършенстване	52
Раздел 3	Пасивно усъвършенстване	52
ДЯЛ VIII	ЗАМИНАВАНЕ НА СТОКИ ОТ МИТНИЧЕСКАТА ТЕРИТОРИЯ НА ОБЩНОСТТА	53
ГЛАВА 1	<i>Стоки, напускащи митническата територия</i>	53
ГЛАВА 2	<i>Износ и реекспорт</i>	54
ГЛАВА 3	<i>Освобождение от износни мита</i>	55
ДЯЛ IX	КОМИТЕТ ПО МИТНИЧЕСКИЯ КОДЕКС И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ	56
ГЛАВА 1	<i>Комитет по митническия кодекс</i>	56
ГЛАВА 2	<i>Заключителни разпоредби</i>	56
ПРИЛОЖЕНИЕ	ТАБЛИЦИ НА СЪОТВЕТСТВИЕ	58

ДЯЛ I

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ

ГЛАВА 1

Обхват на митническото законодателство, мисия на митниците и определения

Член 1

Предмет и обхват

1. Настоящият регламент създава Митнически кодекс на Общността, наричан по-долу „Кодексът“, който урежда общите правила и процедури, приложими за стоки, въвеждани или извеждани от митническата територия на Общността.

Без да се засягат международното право и конвенции и законодателството на Общността в други области, Кодексът се прилага еднакво в рамките на митническата територия на Общността.

2. Някои разпоредби на митническото законодателство могат да се прилагат извън митническата територия на Общността в рамките на законодателство, уреждащо специфични области или на международни конвенции.

3. Определени разпоредби на митническото законодателство, включително опростяванията, които то предвижда, се прилагат за търговията със стоки между части от митническата територия на Общността, за които се прилагат разпоредбите на Директива 2006/112/ЕО и части на тази територия, за които тези разпоредби не се прилагат, или за търговията между части от тази територия, в които тези разпоредби не се прилагат.

Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи разпоредбите, предвидени в първата алинея и опростените формалности за тяхното прилагане, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4. Тези мерки също така отчитат специалните обстоятелства, отнасящи се до търговията със стоки, в която участва само една държава-членка.

Член 2

Мисия на митническите органи

Митническите органи отговарят основно за надзора на външната търговия на Общността, с което допринасят за лоялна и отворена търговия, за изпълнението на външните аспекти на вътрешния пазар и на общата търговска политика и други общи политики на Общността по отношение на търговията, както и за общата сигурност на веригата на доставките. Митническите органи въвеждат мерки, особено такива, насочени към:

- а) защита на финансовите интереси на Общността и нейните държави-членки;
- б) защита на Общността от нелоялна и незаконна търговия при подпомагане на законната стопанска дейност;

- в) гарантиране на сигурността и безопасността на Общността и нейните жители и на опазването на околната среда, където е уместно в тясно сътрудничество с други органи;
- г) поддържане на подходящ баланс между митническия контрол и улесняването на законната търговия.

Член 3

Митническа територия

1. Митническата територия на Общността включва следните територии, в това число техните териториални води, вътрешни води и въздушно пространство:

- територията на Кралство Белгия,
- територията на Република България,
- територията на Чешката република,
- територията на Кралство Дания с изключение на Фарьорските острови и Гренландия,
- територията на Федерална република Германия с изключение на остров Хелголанд и територията на Бьосинген (Договор от 23 ноември 1964 г. между Федерална република Германия и Швейцарската конфедерация),
- територията на Република Естония,
- територията на Ирландия,
- територията на Република Гърция,
- територията на Кралство Испания с изключение на Сеута и Мелила,
- територията на Френската република с изключение на Нова Каледония, Майот, Сен Пиер и Микелон, острови Уолис и Футуна, Френска Полинезия и френските южни и антарктически територии,
- територията на Италианската република с изключение на общините Ливиньо и Кампионе д'Италия и националните води на езерото Лугано, които се намират между брега и политическата граница на зоната между Понте Треса и Порто Черезио,
- територията на Република Кипър съгласно разпоредбите на Договора за присъединяване от 2003 г.,
- територията на Република Латвия,
- територията на Република Литва,
- територията на Великото херцогство Люксембург,
- територията на Република Унгария,
- територията на Малта,
- територията на Кралство Нидерландия в Европа,
- територията на Република Австрия,
- територията на Република Полша,
- територията на Португалската република,

- територията на Румъния,
- територията на Република Словения,
- територията на Словашката република,
- територията на Република Финландия,
- територията на Кралство Швеция,
- територията на Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия и Англо-нормандските острови и остров Ман.

2. Следните територии, включително техните териториални води, вътрешни води и въздушно пространство, които се намират извън територията на държавите-членки, се считат за част от митническата територия на Общността, като се имат предвид сключенията и приложими за тях конвенции и договори:

а) ФРАНЦИЯ

Територията на Княжество Монако съгласно Митническата конвенция, подписана в Париж на 18 май 1963 г. (*Journal officiel de la République française* (Официален вестник на Френската република) от 27 септември 1963 г., стр. 8679);

б) КИПЪР

Територията на суверенните базови зони на Обединеното кралство Акротири и Декелия, определени съгласно Договора относно създаването на Република Кипър, подписан в Никозия на 16 август 1960 г. (Серия договори на Обединеното кралство, № 4 (1961) Cmnd. 1252).

Член 4

Определения

За целите на настоящия кодекс се прилагат следните определения.

1. „митнически органи“ са митническите администрации на държавите-членки, които отговарят за прилагането на митническото законодателство, както и всички други органи, оправомощени съгласно националното законодателство да прилагат определени митнически разпоредби;
2. „митническо законодателство“ е законодателството, съставено от:
 - а) Кодексът и разпоредбите, приети на Общностно равнище, а където е уместно — на национално ниво за неговото прилагане;
 - б) Общата митническа тарифа;
 - в) законодателството относно системата на Общността за митнически освобождавания;
 - г) международните споразумения, които съдържат митнически разпоредби, доколкото са приложими в Общността;
3. „митнически контрол“ означава специфични действия, извършвани от митническите органи, за да осигурят правилното прилагане на митническото и друго законодателство, уреждащо въвеждането, напускането, транзита, трансфера, складирането и специфичната употреба на стоки, придвижвани между митническата територия на Общността и други територии, както и наличието и движението на необщностни стоки и стоки, поставени в режим за специфична употреба;

4. „лице“ означава физическо лице, юридическо лице и всяко сдружение на лица, което не е юридическо лице, но с призната правоспособност да извършва правни действия съгласно общностното или националното право;

5. „икономически оператор“ е лице, което в рамките на своята стопанска дейност участва в дейности, обхванати от митническото законодателство;

6. „митнически представител“ означава всяко лице, посочено от друго лице да изпълнява действията и формалностите, изисквани съгласно митническото законодателство във взаимоотношенията му с митническите органи;

7. „риск“ е вероятността да настъпи събитие с оглед въвеждането, напускането, транзита, трансфера или специфичната употреба на стоки, придвижвани между митническата територия на Общността и държави или територии извън тази територия, и наличието на стоки, които нямат общностен статус, което би имало един от следните резултати:

а) би попречило на правилното прилагане на общностни или национални мерки;

б) би изложило на опасност финансовите интереси на Общността и на нейните държави-членки;

в) би застрашило сигурността и безопасността на Общността и нейните жители, здравето на хората, животните или растенията, околната среда или потребителите;

8. „митнически формалности“ са всички операции, които трябва да бъдат извършени от съответните лица и от митническите органи с цел спазване на митническото законодателство;

9. „обобщено деклариране“ (обобщена декларация за въвеждане и обобщена декларация за напускане) е действието, с което едно лице информира митническите органи по установените форми и начини, преди или в момента на събитието, че стоките ще бъдат въведени във или изведени от митническата територия на Общността;

10. „митническо деклариране“ е действието, с което едно лице изразява по установените форми и начини желанието си за поставяне под определен митнически режим на дадена стока, като посочва при необходимост специфичните разпоредби, които следва да бъдат приложени;

11. „декларатор“ е лицето, което подава обобщена декларация или уведомление за реекспорт или извършва митническо деклариране от свое име, или лицето, за сметка на което се извършва това деклариране;

12. „митнически режим“ е всеки един от следните режими, под които могат да бъдат поставени стоките съгласно настоящия кодекс:

а) допускане за свободно обращение;

- б) специални режими;
- в) износ;
13. „митническо задължение“ е задължението на лице да заплати размера на вноските или износни мита, приложими за определени стоки съгласно действащото митническо законодателство;
14. „длъжник“ е всяко лице, което е отговорно за заплащане на митническото задължение;
15. „вносни мита“ са митата, дължими при внасянето на стоки;
16. „износни мита“ са митата, дължими при изнасянето на стоки;
17. „митнически статус“ е статусът на стоките като общностни или необщностни стоки;
18. „общностни стоки“ са стоки, които попадат в една от следните категории:
- а) стоки, които са изцяло получени на митническата територия на Общността и които не съдържат в себе си стоки, внесени от страни или територии извън митническата територия на Общността. Стоките, които са изцяло получени на митническата територия на Общността, нямат митнически статус на общностни стоки, ако са получени от стоки, поставени под режим на външен транзит, складиране, временен внос или активно усъвършенстване в случаите, определени съгласно член 101, параграф 2, буква в);
- б) стоките, въведени на митническата територия на Общността от държави или територии извън тази територия и допуснати за свободно обращение;
- в) стоките, получени или произведени в границите на митническата територия на Общността само от стоките по буква б) или от стоките по букви а) и б);
19. „необщностни стоки“ са стоките, различни от посочените в точка 18, или стоки, които са загубили своя статус на общностни стоки;
20. „управление на риска“ е системното идентифициране на риска и прилагането на всички необходими мерки за ограничаване излагането на риск. Това включва дейности като събиране на данни и информация, анализ и оценка на риска, предписване и предприемане на действия и редовен мониторинг и преглед на този процес и резултатите от него въз основа на международни, общностни и национални източници и стратегии;
21. „вдигане на стоки“ е действието, чрез което митническите органи предоставят стоките за целите, предвидени от митническия режим, под който стоките са поставени;
22. „митнически надзор“ е цялостната дейност на митническите органи за осигуряване спазването на митническото законодателство, а където е уместно — спазването и на други разпоредби, приложими за стоките, предмет на тази дейност;
23. „възстановяване“ е връщането на платени вноски или износни мита;
24. „опрощаване“ е освобождаването от задължението за заплащане на неплатени вноски или износни мита;
25. „обработени продукти“ са стоки, поставени под режим усъвършенстване, които са били подложени на операции по усъвършенстване;
26. „лице, установено на митническата територия на Общността“ е:
- а) в случаите на физически лица, всяко лице, чието обичайно местопребиваване се намира на митническата територия на Общността;
- б) в случаите на юридически лица или сдружение на лица, всяко лице, чието седалище, централно управление или трайно установяване се намира на митническата територия на Общността;
27. „представяне на стоки пред митническите органи“ е уведомлението на митническите органи за пристигането на стоки в митническото учреждение или във всяко друго място, определено или одобрено от митническите органи и разположението на тези стоки за митнически контрол;
28. „държател на стоки“ е лицето, което е собственик на стоките, или лицето, което има подобно право на разпореджане с тях или което има физически контрол върху тях;
29. „титulyар на режима“ е лицето, което извършва митническото деклариране или за сметка на което е извършено митническото деклариране, или лицето, на което са прехвърлени правата и задълженията на това лице по отношение на определен митнически режим;
30. „мерки на търговската политика“ са нетарифните мерки, установени като част от общата търговска политика под формата на разпоредби на Общността, уреждащи международната търговия със стоки;
31. „операции по усъвършенстване“ означава всяко едно от следното:
- а) изработката на стоки, включително тяхното монтиране или комплектоване или сглобяване с други стоки;
- б) обработката на стоки;
- в) унищожаването на стоки;
- г) поправката на стоки, включително възстановяването им и поставянето им в изправност;

- д) използването на стоки, които не се съдържат в обработените продукти, но позволяват или улесняват производството им, дори ако се изразходват изцяло или частично в процеса (спомогателни производствени средства);
32. „рандеман“ е количеството или процентът обработени продукти, получени от усъвършенстването на определено количество стоки, поставени под режим усъвършенстване;
33. „съобщение“ е известие в установен формат, съдържащо данни, предадени от едно лице, учреждение или орган на друг(о) посредством информационна технология и компютърни мрежи.

ГЛАВА 2

Права и задължения на лицата с оглед на митническото законодателство

Раздел 1

Предоставяне на информация

Член 5

Обмен и съхранение на данни

1. Изискваният съгласно митническото законодателство обмен на данни, придружаващи документи, решения и уведомления между митническите органи и между икономическите оператори и митническите органи, както и съхраняването на тези данни съгласно митническото законодателство, се осъществява чрез техники за електронна обработка на данни.

Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящия регламент чрез допълването му, установяващи изключения от първа алинея, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

Тези мерки дефинират случаите и условията, при които вместо електронния обмен на данни може да се използва обмен на хартиен носител или обмен чрез други средства, при отчитане по-специално на:

- възможността за временен отказ на компютърните системи на митническите органи;
- възможността за временен отказ на компютърните системи на икономическия оператор;
- международните конвенции и споразумения, предвиждащи използването на документи на хартиен носител;
- пътниците, които нямат пряк достъп до компютърни системи и не могат да предоставят електронна информация;

- д) практическите изисквания за извършване на декларирането устно или посредством друго действие.

2. Ако не е изрично предвидено друго в митническото законодателство, Комисията приема съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 184, параграф 2, мерки, които установяват:

- съобщенията, които митническите учреждения следва да обменят помежду си съгласно изискванията за прилагане на митническото законодателство;
- общ пакет данни и формат на съобщенията, които следва да се обменят съгласно митническото законодателство.

Данните, посочени в буква б) от първа алинея, съдържат необходимите подробни данни за анализ на риска и правилното прилагане на митническия контрол, като се използват, където е уместно, международни стандарти и търговски практики.

Член 6

Защита на данните

1. Цялата информация, придобита от митническите органи в процеса на изпълнение на техните задължения, която е поверителна по своя характер или се предоставя на поверителна основа, е обект на задължението за пазене на професионална тайна. С изключение на предвиденото в член 26, параграф 2, тази информация не се разкрива от митническите органи без изричното разрешение на лицето или органа, който я е предоставил.

Тази информация може да се разкрива без разрешение в случаите, когато митническите органи са задължени или упълномощени да направят това съгласно действащите разпоредби, особено в областта на защита на данните или във връзка със съдебни производства.

2. Съобщаването на поверителни данни на митническите органи и на други компетентни органи от държавите или териториите извън митническата територия на Общността се разрешава само в рамките на международно споразумение, гарантиращо достатъчна степен на защита на данните.

3. Информацията се разкрива или съобщава при пълно спазване на действащите разпоредби за защита на данните.

Член 7

Обмен на допълнителна информация между митническите органи и икономическите оператори

1. Митническите органи и икономическите оператори могат да обменят всякаква информация, която не се изисква изрично по митническото законодателство, по-специално с цел взаимно сътрудничество за определяне и противодействие на риска. Този обмен може да става съгласно писмено споразумение и може да включва достъп на митническите органи до компютърните системи на икономическите оператори.

2. Освен ако двете страни не са се договорили друго, всяка информация, предоставена от едната на другата страна в процеса на сътрудничеството по параграф 1, е поверителна.

Член 8

Предоставяне на информация от митническите органи

1. Всяко лице може да поиска от митническите органи информация относно прилагането на митническото законодателство. Предоставянето на такава информация може да бъде отказано, когато искането не е свързано с дейност по действително предстоеща международна търговия със стоки.

2. Митническите органи поддържат редовен диалог с икономическите оператори и другите органи, участващи в международната търговия със стоки. Те насърчават прозрачността, като предоставят по възможност безплатно и по Интернет митническото законодателство, общите административни разпоредби и формулярите за заявления.

Член 9

Предоставяне на информация на митническите органи

1. Всяко лице, което участва пряко или косвено в извършването на митнически формалности или на митнически контрол, предоставя на митническите органи, по тяхно искане и в определените срокове, пълната изискуема документация и информация в подходяща форма и оказва цялото необходимо съдействие за извършването на тези формалности или контрол.

2. Лице, което подава обобщена декларация или митническа декларация, или уведомява, или подава искане за разрешение или за всяко друго решение, е отговорно за:

- а) точността и пълнотата на информацията, предоставена в декларацията, уведомлението или в искането;
- б) автентичността на всички подадени или представени документи;
- в) където е приложимо, изпълнението на всички задължения, свързани с поставянето на въпросните стоки под съответния митнически режим или с извършването на разрешените операции.

Първата алинея се прилага и за предоставянето във всякаква друга форма на всякаква информация, която се изисква от или се представя на митническите органи.

Когато представянето на декларация или уведомление, подаването на искане или предоставянето на информация се извършва от митническият представител на съответното лице, този митнически представител също е обвързан със задълженията, предвидени в първата алинея.

Член 10

Електронни системи

1. Държавите-членки сътрудничат на Комисията с оглед разработването, поддръжката и използването на електронни системи за обмен на информация между митническите учреждения и за

общата регистрация и водене на отчетността, особено във връзка със:

- а) икономическите оператори, участващи пряко или косвено в изпълнението на митническите формалности;
- б) исканията и разрешенията, свързани с даден митнически режим или със статуса на одобрен икономически оператор;
- в) искания и специални решения, издадени съгласно член 20;
- г) общо управление на риска по член 25.

2. Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи следното:

- а) стандартната форма и съдържание на данните, подлежащи на регистрация;
- б) поддържането на тези данни от митническите органи на държавите-членки;
- в) правилата за достъп до тези данни на:
 - i) икономическите оператори,
 - ii) други компетентни органи,

се приемат съгласно процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

Раздел 2

Митническо представителство

Член 11

Митнически представител

1. Всяко лице може да определи свой митнически представител.

Това представителство може да бъде пряко, когато митническият представител действа от името и за сметка на друго лице, или косвено, когато митническият представител действа от свое име, но за сметка на друго лице.

Митническият представител трябва да е лице, установено на митническата територия на Общността.

2. Държавите-членки могат да определят в съответствие с правото на Общността условията, при които митническият представител може да предоставя услуги в държавата-членка, в която той е установен. Независимо от това, без да се засяга прилагането на по-малко строги критерии от въпросната държава-членка, митническият представител, който отговаря на критериите, определени в член 14, букви от а) до г), има право да предоставя тези услуги в държава-членка, различна от тази, в която е установен.

3. Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи по-специално:

- a) условията, при които изискването по параграф 1, трета алинея, може да бъде отменено;
- b) условията, при които правото по параграф 2 може да бъде предоставено и удостоверено;
- в) всички по-нататъшни мерки за прилагането на настоящия член,

се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

Член 12

Овластяване

1. Във взаимоотношенията си с митническите органи митническият представител заявява, че той действа за сметка на лицето, което представлява и посочва дали представителството е пряко или косвено.

Лице, което не декларира, че действа като митнически представител, или което декларира, че действа като такъв, без да е овластен за това, се счита, че действа от свое име и за своя сметка.

2. Митническите органи могат да изискат от всяко лице, което заявява, че действа като митнически представител, да представи доказателства за своето овластяване от представляваното лице.

В съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4, се приемат мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи дерогации от първа алинея.

Раздел 3

Одобрен икономически оператор

Член 13

Искане и разрешение

1. Икономически оператор, който е установен на митническата територия на Общността и който отговаря на условията, предвидени в член 14 и член 15, може да поиска статус на одобрен икономически оператор.

Митническите органи, ако е необходимо след консултации с други компетентни органи, предоставят този статус, който подлежи на наблюдение.

2. Статусът на одобрен икономически оператор се предоставя чрез два вида разрешения: одобрен за „митнически опростявания“ икономически оператор и одобрен за „сигурност и безопасност“ икономически оператор.

Първият вид разрешение позволява на икономическите оператори да се възползват от някои опростявания съобразно митническото законодателство. Титулярят на втория вид разрешение има право на улеснения, свързани със сигурността и безопасността.

Едно и също лице може да бъде титуляр и на двата вида разрешения едновременно.

3. Статусът на одобрен икономически оператор, при спазване на изискванията по член 14 и член 15, се признава от митническите органи във всички държави-членки, без да се възпрепятства митническият контрол.

4. Въз основа признаването на статуса на одобрен икономически оператор и при условие че са изпълнени изискванията, отнасящи се до конкретен вид опростяване, предвидено в митническото законодателство, митническите органи разрешават на оператора да се възползва от това опростяване.

5. Предоставянето на статус на одобрен икономически оператор може да бъде спряно или отменено съгласно условията, предвидени по член 15, параграф 1, буква ж).

6. Одобреният икономически оператор уведомява митническите органи за всички обстоятелства, възникнали след предоставянето на този статус, които могат да повлияят неговото продължаване или съдържание.

Член 14

Предоставяне на статус

Критериите за предоставяне на статус на одобрен икономически оператор са следните:

- a) доказателства за спазване на данъчните и митнически изисквания;
- b) наличие на ефективна система за управление на търговската и, където е уместно, на транспортната отчетност, позволяваща подходящ митнически контрол;
- в) доказана платежоспособност;
- г) практически стандарти за компетентност или професионална квалификация, пряко свързани с осъществяваната дейност, в случаите когато одобрен икономически оператор желае да се възползва от предвидените в митническото законодателство опростявания съгласно член 13, параграф 2;
- д) съответни стандарти за сигурност и безопасност, в случаите когато одобрен икономически оператор желае да се възползва от улесненията по отношение на митническия контрол, свързани със сигурността и безопасността съгласно член 13, параграф 2.

Член 15

Мерки за прилагане

1. Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент посредством допълването му, установяващи правила по отношение на:

- a) предоставяне на статус на одобрен икономически оператор;

- б) случаите, в които се извършва преглед на статуса на одобрен икономически оператор;
- в) даване на разрешения за използването на опростявания от одобрените икономически оператори;
- г) определяне на компетентния митнически орган за даване на такъв статус и разрешения;
- д) вида и обхвата на улесненията, които могат да бъдат предоставени на одобрен икономически оператор във връзка с митническият контрол, отнасящ се до сигурността и безопасността;
- е) консултация със и предоставяне на информация на други митнически органи;
- ж) условията, при които предоставянето на статуса на одобрен икономически оператор може да бъде спряно или отменено;
- з) условията, при които изискването за установяване на митническата територия на Общността може да не бъде приложено при определени категории одобрени икономически оператори, при отчитане по-специално на международни споразумения,

се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

2. Тези мерки вземат предвид следното:

- а) правилата, приети съгласно член 25, параграф 3;
- б) професионалното участие в дейностите, обхванати от митническото законодателство;
- в) практически стандарти за компетентност или професионална квалификация, пряко свързани с осъществяваната дейност;
- г) качеството на икономическия оператор като титуляр на международно признат сертификат, издаден на основата на съответни международни договорености.

Раздел 4

Решения, свързани с прилагане на митническото законодателство

Член 16

Общи разпоредби

1. Когато едно лице поиска от митническите органи да вземат решение, свързано с прилагането на митническото законодателство, то трябва да представи цялата информация, изисквана от тези органи, за да могат те да вземат това решение.

Решение може също да бъде поискано от, и взето по отношение на няколко лица, съгласно условията, предвидени в митническото законодателство.

2. Освен ако митническото законодателство не предвижда друго, решението, посочено в параграф 1, се взима и заявителят се уведомява своевременно, но не по-късно от четири месеца, считано от датата, на която митническите органи са получили цялата информация, изисквана от тях, за да могат да вземат това решение.

Когато обаче митническите органи не могат да се произнесат в определения срок, те уведомяват заявителя за това преди изтичането на срока, като посочват причините и необходимия им допълнителен срок за вземане на исканото решение.

3. Освен ако в решението или в митническото законодателство не е предвидено друго, решението поражда последици от датата, на която заявителят го е получил или се счита, че го е получил. С изключение на случаите, предвидени в член 24, параграф 2, приетите решения са изпълними от митническите органи, считано от тази дата.

4. Преди да вземат решение, което би засегнало неблагоприятно лицето или лицата, до които е адресирано, митническите органи съобщават на съответното лице или лица мотивите, на които ще се основава решението и им предоставят възможност да изразят своето становище в определен срок, считано от датата на съобщаването.

След изтичане на този срок съответното лице се уведомява в подходяща форма за решението, което трябва да бъде мотивирано. Решението трябва да посочва възможността за обжалване, предвидена по член 23.

5. Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи:

- а) случаите и условията, при които първа алинея от параграф 4 не се прилага;
- б) срокът, посочен в първа алинея на параграф 4,

се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

6. Без да се засягат разпоредбите, установени в други области и определящи случаите и условията, при които решенията са недействителни или губят законна сила, митническите органи, издали решението, могат по всяко време да го обезсилят, изменят или отменят, когато то не съответства на митническото законодателство.

7. Освен в случаите, в които митническите органи действат като правораздавателни органи, разпоредбите на параграфи 3, 4 и 6 от настоящия член и на членове 17, 18 и 19 се прилагат и за решения, взети от митническите органи, без съответното лице да е отправило предварително искане за това, и по-специално за уведомяването за митническо задължение, както е предвидено в член 67, параграф 3.

Член 17

Валидност на решенията за цялата Общност

Освен когато е поискано или посочено друго, решенията, взети от митническите органи на основание или във връзка с прилагането на митническото законодателство, са валидни на цялата митническа територия на Общността.

Член 18

Обезсилване на благоприятни решения

1. Митническите органи обезсилват решение, което е благоприятно за адресата, ако е изпълнено всяко едно от следните условия:

- a) решението е издадено въз основа на невярна или непълна информация;
- b) заявителят е знаел или е трябвало да знае, че информацията е невярна или непълна;
- b) решението би било различно, ако информацията е била правилна и пълна.

2. Адресатът на това решение се уведомява за неговото обезсилване.

3. Обезсилването поражда действие от датата, на която първоначалното решение е породило действие, освен ако в решението не е посочено друго, в съответствие с митническото законодателство.

4. Комисията може да приеме мерки за прилагане на настоящия член, по-специално по отношение на решения с няколко адресата, в съответствие с процедурата по управление, посочена в член 184, параграф 3.

Член 19

Отмяна и изменение на благоприятни решения

1. Благоприятно решение се отменя или изменя когато, в случаите различни от посочените в член 18, едно или повече от условията, установени за издаването му, не са били изпълнени или вече не се изпълняват.

2. Освен когато е посочено друго в митническото законодателство, благоприятно решение с няколко адресата може да бъде отменено само по отношение на лицето, което не изпълни задължение, наложено по силата на това решение.

3. Адресатът на решението се уведомява за неговата отмяна или изменение.

4. По отношение на отмяната или изменението на решението се прилага член 16, параграф 3.

В изключителни случаи обаче и когато законните интереси на адресата на решението налагат това, митническите органи могат да отложат датата, от която отмяната или изменението на решението поражда действие.

5. Комисията може да приеме мерки за прилагане на настоящия член, по-специално по отношение на решения с няколко адресата, съгласно процедурата по управление посочена в член 184, параграф 3.

Член 20

Решения, отнасящи се до обвързваща информация

1. При официално искане митническите органи издават решения, отнасящи се до обвързваща тарифна информация, наричани по-долу „решения ОТИ“, или решения, отнасящи се до обвързваща информация за произход, наричани по-долу „решения ОИП“.

Такова искане се отхвърля, ако е налице някое от следните обстоятелства:

- a) в случай, че искането се отправя или е отправено, към същото или към друго митническо учреждение, от титуляря на решение или за негова сметка по отношение на същите стоки, а за решения ОИП — при същите обстоятелства, определящи придобиването на произход;
- b) в случай, че искането не е свързано с намерение за използване на решение ОТИ или ОИП, или друго намерение за ползване на митнически режим.

2. Решенията ОТИ или ОИП са обвързващи само по отношение на тарифното класиране или определянето на произхода на стоките.

Решенията са обвързващи за митническите органи спрямо титуляря на решението само по отношение на стоките, за които митническите формалности са извършени след датата, на която решението поражда действие.

Решенията са обвързващи за титуляря на решението спрямо митническите органи, като пораждащи последици от датата, на която титулярят получи или се счита, че е получил уведомление за решението.

3. Решенията ОТИ или ОИП са валидни за срок от три години, считано от датата, на която решението поражда действие.

4. За прилагането на решение ОТИ или ОИП в контекста на конкретен митнически режим титулярят трябва да може да докаже, че:

- a) за решение ОТИ, декларираните стоки съответстват във всяко едно отношение на тези, описани в решението;
- b) за решение ОИП, въпросните стоки и обстоятелствата, определящи придобиването на произход, съответстват във всяко едно отношение на стоките и обстоятелствата, описани в решението.

5. Чрез дерогация от член 16, параграф 6 и член 18 решенията ОТИ или ОИП се обезсилват, ако са издадени въз основа на невярна или непълна информация на заявителите.

6. Решенията ОТИ или ОИП се отменят съгласно член 16, параграф 6 и член 19.

Те не подлежат на изменение.

7. Комисията, съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 184, параграф 2, приема мерки за прилагането на параграфи 1 до 5 от настоящия член.

8. Без да се засягат разпоредбите на член 19, мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи:

- а) условията, при които, и моментът, от който решение ОТИ или ОИП престава да бъде валидно;
- б) условията, при които, и срокът, в който решение по буква а) може да продължи да бъде използвано по отношение на обвързващи договори, основаващи се на решението и сключени преди изтичането на срока на неговата валидност;
- в) условията, при които Комисията може да издава решения, съдържащи искане държавите-членки да отменят или изменят решение, отнасящо се до обвързваща информация и предоставящо различна обвързваща информация в сравнение с други решения относно същия предмет,

се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

9. Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи условията, при които се приемат други решения, свързани с обвързваща информация, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

Раздел 5

Санкции

Член 21

Прилагане на санкции

1. Всяка държава-членка предвижда санкции за неспазване на митническото законодателство на Общността. Тези санкции са ефективни, пропорционални и възпиращи.

2. Когато се прилагат административни санкции, те могат да бъдат, *inter alia*, в една от следните две форми, или и в двете:

- а) налагане на парична глоба от митническите органи, включително, където е уместно, прилагане на споразумение вместо налагане на наказание;
- б) отмяната, спирането или изменението на разрешение, чийто титуляр е съответното лице.

3. Държавите-членки съобщават на Комисията не по-късно от шест месеца от датата на прилагане на настоящия член, както е определено в съответствие с член 188, параграф 2, действащите национални разпоредби, според предвиденото в параграф 1, и незабавно я уведомяват за всяко последващо изменение, което ги засяга.

Раздел 6

Обжалване

Член 22

Решения, взети от правораздавателен орган

Членове 23 и 24 не се прилагат за жалби, подадени с оглед обезсилването, отмяната или изменението на решение, отнасящо се до прилагането на митническото законодателство, взето от правораздавателен орган или от митническите органи, когато действат като правораздавателни органи.

Член 23

Право на обжалване

1. Всяко лице има право да обжалва решения на митническите органи, отнасящи се до прилагането на митническото законодателство, които го засягат пряко и лично.

Всяко лице, подало искане до митническите органи за издаване на решение и което лице не е получило решение по искането си в рамките на срока, посочен в член 16, параграф 2, също има право на обжалване.

2. Правото на обжалване може да се упражни най-малко на две нива:

- а) първоначално — пред митническите органи или правораздавателен или друг орган, определени за тази цел от държавите-членки;
- б) впоследствие — пред по-висша независима инстанция, която може да бъде правораздавателен орган или еквивалентен специализиран орган съгласно действащите разпоредби в държавите-членки.

3. Жалбата трябва да се подаде в държавата-членка, където е взето или поискано решението.

4. Държавите-членки осигуряват процедура на обжалване, която позволява бързо потвърждение или поправка на решенията, взети от митническите органи.

Член 24

Спиране на изпълнението

1. Подаването на жалбата не спира изпълнението на обжалваното решение.
2. Въпреки това, митническите органи спират изцяло или частично изпълнението на такова решение, когато имат основателно съмнение относно съответствието на обжалваното решение с разпоредбите на митническото законодателство, или когато съществува опасност да бъде нанесена непоправима вреда на заинтересованото лице.
3. В случаите, посочени в параграф 2, когато обжалваното решение има за последица плащане на вносни или износни мита, спирането на изпълнението се извършва само при предоставяне на обезпечение, освен ако въз основа на документирана оценка бъде установено, че учредяването на такова обезпечение би довело до сериозни икономически или социални затруднения за длъжника.

Комисията може да приеме мерки за прилагане на първата алинея от настоящия параграф съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 184, параграф 2.

Раздел 7

Контрол на стоки

Член 25

Видове митнически контрол

1. Митническите органи могат да извършват всички видове митнически контрол, които те считат за необходими.

Видовете митнически контрол се състоят по-специално от проверка на стоките, вземане на проби, проверка на данните в декларацията и съществуването и автентичността на документи, проверка на отчетността на икономическите оператори и други записи, проверка на превозни средства, проверка на багаж и други стоки, пренасяни от или върху лица, както и извършване на служебни проучвания и други подобни действия

2. Митническият контрол, различен от проверките на случаен принцип, се основава главно на анализа на риска чрез техники за електронна обработка на данни с цел идентифициране и оценка на риска, както и разработване на необходимите мерки за предотвратяване на риска, на база на критерии, разработени на национално, общностно и, доколкото съществува, на международно равнище.

Държавите-членки в сътрудничество с Комисията разработват, поддържат и използват обща рамка за управление на риска, която се основава на обмен на информация за риска и за анализ на риска между митническите администрации и установява, *inter alia*, общи критерии за оценка на риска, контролни мерки и приоритетни области за контрол.

Контролът, основан на такава информация и критерии, се извършва независимо от другия контрол, извършван съгласно параграфи 1 и 2 или съгласно другите действащи разпоредби.

3. Без да се засягат разпоредбите на параграф 2 от настоящия член, Комисията приема съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 184, параграф 2, мерки за прилагане, установяващи следното:
 - а) обща рамка за управление на риска;
 - б) общи критерии и приоритетни области за контрол;
 - в) информация за риска и за анализа на риска, която да се обменя между митническите администрации.

Член 26

Сътрудничество между органите

1. Когато контролиращи органи, различни от митническите органи, следва да извършват контрол, различен от митническия контрол, по отношение на едни и същи стоки, митническите органи в тясно сътрудничество с тези други органи полагат усилия за извършването на този контрол винаги, когато е възможно, по същото време и на същото място, където се извършва митническият контрол (едно спиране), като митническите органи имат координираща роля в постигането на тази цел.

2. В контекста на предвидения по настоящия раздел контрол, когато това е необходимо за минимизиране на риска и борба с измамите, митническите органи и другите компетентни органи могат да обменят помежду си и с Комисията получените данни във връзка с въвеждането, напускането, транзита, преместването, складирането и специфична употребата на стоки, включително пощенски трафик, придвижвани между митническата територия на Общността и други територии, наличието и движението в рамките на митническата територия на Общността на необщностни стоки и стоки за специфична употреба, както и резултатите от всеки извършен контрол. Митническите органи и Комисията могат също да обменят помежду си такива данни с цел осигуряване на еднаквото прилагане на митническото законодателство на Общността.

Член 27

Последващ контрол

Митническите органи могат, след вдигане на стоките и с оглед установяване истинността на данните, съдържащи се в обобщената декларация или митническата декларация, да извършват контрол на документите и данните за операциите с въпросните стоки или за предходни или последващи търговски операции с тези стоки. Тези органи могат да извършват и проверка на стоките и/или да вземат проби, ако това все още е възможно за тях.

Този контрол може да се извърши в помещенията на държателя на стоките или на негов представител, както и при всяко друго лице, което във връзка със стопанската си дейност участва пряко или косвено в операциите, или при всяко друго лице, което притежава тези документи и данни за търговски цели.

Член 28

Вътреобщностни полети и морски пътувания

1. Митнически контрол или формалности по отношение на придружавания и кабинния багаж на лица, които предприемат вътреобщностен полет или вътреобщностно морско пътуване, се извършва само ако митническото законодателство предвижда такъв контрол или формалности.

2. Параграф 1 се прилага, без да се засяга някое от следните:

- a) проверки за сигурност и безопасност;
- b) проверки, свързани със забрани или ограничения.

3. Съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 184, параграф 2, Комисията приема мерки за прилагане на настоящия член, които определят случаите и условията, при които може да се прилага митнически контрол и формалности към:

- a) кабинния и придружаван багаж на:
 - i) лица, летящи с въздухоплавателно средство, което пристига от летище извън Общността и което след кацане на летище в Общността продължава полета си към друго летище в Общността;
 - ii) лица, летящи с въздухоплавателно средство, което извършва кацане на летище в Общността преди да продължи впоследствие към летище извън Общността;
 - iii) лица, ползващи морски услуги, предоставяни на същия плавателен съд и включващи последователни етапи от отплаване от, акостиране на или завършване в пристанище извън Общността;
 - iv) лица на борда на развлекателни плавателни съдове или на туристически и търговски въздухоплавателни средства;
- b) кабинен и придружаван багаж:
 - i) пристигащ в летище на Общността на борда на въздухоплавателно средство, идващо от летище извън Общността и трансферирано на това летище в Общността на друго въздухоплавателно средство, продължаващо по вътрешен полет в Общността,
 - ii) натоварен в летище на Общността на въздухоплавателно средство по вътрешен полет в Общността за трансфериране на друго летище в Общността на въздухоплавателно средство, чието направление е летище извън Общността.

Раздел 8

Съхраняване на документи и друга информация; такси и разходи

Член 29

Съхраняване на документи и друга информация

1. За целите на митническия контрол заинтересованите лица съхраняват документите и информацията, посочена в член 9, параграф 1, за срок не по-кратък от три календарни години, на всякакъв носител, достъпен и приемлив за митническите органи.

За стоки, допуснати за свободно обращение при обстоятелства, различни от тези по трета алинея, или за стоки, декларирани за износ, този срок започва да тече от края на годината, в която са приети митническите декларации за допускане за свободно обращение или за износ.

За стоки, допуснати за свободно обращение без мита или с намалени ставки на вноските мита поради специфичната им употреба, този срок започва да тече от края на годината, в която тези стоки престават да подлежат на митнически надзор.

За стоки, поставени под друг митнически режим, този срок започва да тече от края на годината, в която митническият режим е завършен.

2. Без да се засягат разпоредбите на член 68, параграф 4, когато при митническия контрол във връзка с митническо задължение се установи, че съответното вземане под отчет следва да се поправи и заинтересованото лице е уведомено за това, документите и информацията се съхраняват за срок от три години след изтичане на срока, посочен в параграф 1 от настоящия член.

Когато е подадена жалба или е започнато съдебно производство, документите и информацията трябва да се съхраняват за срока, предвиден в параграф 1 от настоящия член или до приключване на процедурата по обжалване или на съдебното производство, в зависимост от това, кое е последното.

Член 30

Такси и разходи

1. Митническите органи не налагат такси за извършването на митнически контрол или за друга форма на прилагане на митническото законодателство в рамките на официалното работно време на компетентните митнически учреждения.

Въпреки това митническите органи могат да налагат такси или покриване на разходите за предоставяне на специфични услуги, по-специално:

- a) присъствие на митнически служители извън официалното работно време или на място извън митническите учреждения, при поискване;

- б) анализи или експертни доклади относно стоки и пощенски такси за връщане на стоките на заявителя, по-специално по отношение на решения, взети съгласно член 20, или предоставянето на информация в съответствие с член 8, параграф 1;
- в) проверка на стоките или вземане на проби от тях с цел проверка, или унищожаване на стоките, когато са направени разходи, различни от тези за ангажиране на митнически служители;
- г) когато поради характера на стоките или потенциалния риск се налагат извънредни мерки по контрола.
2. Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи мерки за прилагането на втора алинея от параграф 1, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

ГЛАВА 3

Превръщане на валута и срокове

Член 31

Превръщане на валута

1. Компетентните органи публикуват и/или предоставят в Интернет приложимия обменен курс, ако се налага превръщане на валута по една от следните причини:
- а) когато елементите, използвани за определяне на митническата стойност на стоките, са изразени във валута, различна от тази на държавата-членка, където се определя митническата стойност;
- б) когато за определяне на тарифното класиране на стоките и размера на вносните и износните мита, включително стойностните прагове в Митническата тарифа на Общността, се прилага стойността на еврото в национални валути.
2. Стойността на еврото в национални валути, която се прилага в рамките на митническото законодателство, когато превръщането на валута е необходимо поради причини, различни от посочените в параграф 1, се определя най-малко веднъж годишно.
3. Комисията приема мерки за прилагане на настоящия член съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 184, параграф 2.

Член 32

Срокове

1. Когато в митническото законодателство е определен период, дата или срок, нито периодът може да бъде удължаван или съкращаван, нито датата или срокът — изменяни, освен ако това не е изрично предвидено в съответните разпоредби.
2. Освен когато изрично не е предвидено друго в митническото законодателство на Общността, се прилагат правилата за периоди, дати и срокове, установени в Регламент (ЕИО, Евратом) № 1182/71

на Съвета от 3 юни 1971 г. за определяне на правилата, приложими за периоди, дати и срокове ⁽¹⁾.

ДЯЛ II

ЕЛЕМЕНТИ, НА ОСНОВАТА НА КОИТО СЕ ПРИЛАГАТ ВНОСНИ ИЛИ ИЗНОСНИ МИТА И ДРУГИ МЕРКИ ОТНОСНО ТЪРГОВИЯТА СЪС СТОКИ

ГЛАВА 1

Обща митническа тарифа и тарифно класиране на стоки

Член 33

Обща митническа тарифа

1. Дължимите вносни и износни мита се основават на Общата митническа тарифа.

Другите мерки, установени от общностни разпоредби за специфични области, свързани с търговията със стоки, се прилагат, ако е уместно, съгласно тарифното класиране на стоките.

2. Общата митническа тарифа включва:

- а) Комбинираната номенклатура на стоки, установена в Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 г. относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа ⁽²⁾;
- б) всяка друга номенклатура, която се основава частично или изцяло на Комбинираната номенклатура, или която добавя подразделения към нея и която е установена от общностни разпоредби, уреждащи специфични области с оглед на прилагането на тарифни мерки, свързани с търговията със стоки;
- в) конвенционалните или нормални автономни мита, които се прилагат за стоки, включени в Комбинираната номенклатура;
- г) преференциалните тарифни мерки, предвидени в споразумения, които Общността е сключила с определени страни или територии извън митническата територия на Общността или с групи такива страни или територии;
- д) преференциалните тарифни мерки, приети едностранно от Общността по отношение на определени държави или територии извън митническата територия на Общността или групи такива държави или територии;
- е) автономни мерки, които предвиждат намаляване или премаване на мита за определени стоки;
- ж) благоприятното тарифно третиране, установено за определени стоки поради естеството им или специфичната им употреба, в рамките на мерките по букви в) до е) или з);

⁽¹⁾ ОВ L 124, 8.6.1971 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 256, 7.9.1987 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 275/2008 (ОВ L 85, 27.3.2008 г., стр. 3).

з) други тарифни мерки, предвидени в законодателството на Общността в областта на селското стопанство, търговията или друга област.

3. Когато съответните стоки отговарят на условията, включени в мерките по букви г) до ж) от параграф 2, мерките, посочени в тези разпоредби, се прилагат по искане на декларатора вместо предвидените в буква в) от посочения параграф. Искането може да бъде подадено и със задна дата, при условие че се изпълняват сроковете и условията, установени в съответната мярка или в кодекса.

4. Когато прилагането на мерките по букви г) до ж) от параграф 2 или освобождаването от мерките, посочени в буква з) от него, е ограничено до определен обем от вноса или износа, прилагането или освобождаването се прекратява в случая на тарифни квоти веднага щом се достигне определеният обем на вноса или износа.

При тарифни плафони прилагането се прекратява с правен акт на Общността.

5. Комисията приема мерки за прилагането на параграфи 1 и 4 от настоящия член съгласно процедурата по управление, посочена в член 184, параграф 3.

Член 34

Тарифно класиране на стоки

1. За целите на прилагането на Общата митническа тарифа, „тарифно класиране“ на стоки е определянето на подпозицията или по-нататъшно подразделение от Комбинираната номенклатура, съгласно която трябва да бъдат класирани тези стоки.

2. За прилагането на нетарифни мерки „тарифно класиране“ на стоки е определянето на подпозицията или по-нататъшно подразделение от Комбинираната номенклатура или от всяка друга номенклатура, която е установена от общностни разпоредби и която се основава изцяло или частично на Комбинираната номенклатура или добавя подразделения към нея, съгласно която трябва да бъдат класирани тези стоки.

3. Подпозицията или по-нататъшното подразделение, определени съгласно параграфи 1 и 2, се използват за прилагане на мерките, отнасящи се за тази подпозиция.

ГЛАВА 2

Произход на стоките

Раздел 1

Непреференциален произход

Член 35

Обхват

Членове 36, 37 и 38 установяват правилата за определяне на непреференциалния произход на стоките за целите на прилагането на:

а) Общата митническа тарифа с изключение на мерките по член 33, параграф 2, букви г) и д);

б) мерки, различни от тарифните мерки, установени от общностни разпоредби, уреждащи специфични области във връзка с търговията със стоки;

в) други общностни мерки, отнасящи се до произхода на стоките.

Член 36

Придобиване на произход

1. Стоките, изцяло получени в една-единствена държава или територия, се счита, че произхождат от тази държава или територия.

2. Стоките, чието производство включва участието на повече от една държава или територия, се счита, че произхождат от държавата или територията, в която са претърпели последната си съществена трансформация.

Член 37

Доказателство за произход

1. Когато в митническата декларация съгласно митническото законодателство е посочен произход, митническите органи могат да изискат от декларатора да докаже произхода на стоките.

2. Когато се представя доказателство за произход съгласно митническото законодателство или други общностни разпоредби, уреждащи специфични области, митническите органи имат право в случаи на основателно съмнение да поискат всякакво допълнително доказателство, за да се уверят, че посоченият произход отговаря на правилата, установени в съответните общностни разпоредби.

3. Когато изискванията на търговията налагат това, в рамките на Общността може да бъде издаден документ, доказващ произхода на стоките.

Член 38

Мерки за прилагане

Комисията приема мерки за прилагането на членове 36 и 37 съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 184, параграф 2.

Раздел 2

Преференциален произход

Член 39

Преференциален произход на стоките

1. За да се ползват от мерките по член 33, параграф 2, буква г) или д) или от нетарифни преференциални мерки, стоките трябва да отговарят на условията на правилата за преференциален произход по параграфи от 2 до 5 от настоящия член.

2. По отношение на стоки, които се ползват от преференциални мерки, посочени в споразуменията, които Общността е сключила с определени държави или територии извън митническата територия на Общността или с групи такива държави или територии, правилата за преференциален произход се уреждат в тези споразумения.

3. За стоки, които се ползват от преференциални мерки, приети едностранно от Общността по отношение на определени държави или територии извън митническата територия на Общността или по отношение на групи такива държави или територии, различни от посочените в параграф 5, Комисията приема, съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 184, параграф 2, мерки, установяващи правилата за преференциален произход.

4. По отношение на стоки, които се ползват от преференциални мерки, приложими за търговията между митническата територия на Общността и Сеута и Мелила, посочени в протокол 2 към Договора за присъединяване от 1985 г., правилата за преференциален произход се приемат съгласно член 9 от същия протокол.

5. По отношение на стоки, които се ползват от преференциални мерки, посочени в преференциалните споразумения в полза на отвъдморските държави и територии, асоциирани с Общността, правилата за преференциален произход се приемат съгласно член 187 от Договора.

6. Комисията приема мерките, необходими за прилагането на правилата, посочени в параграфи 2 до 5 от настоящия член съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 184, параграф 2.

ГЛАВА 3

Митническа стойност на стоките

Член 40

Обхват

Митническата стойност на стоките за целите на прилагане на Общата митническа тарифа и нетарифните мерки, установени от общностни разпоредби, уреждащи специфични области, отнасящи се до търговията със стоки, се определя в съответствие с членове 41 до 43.

Член 41

Метод за определяне на митническата стойност въз основа на договорната стойност

1. Базата за митническата стойност на стоки е договорната стойност, тоест платената действително или подлежаща на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Общността, коригирана, при необходимост, в съответствие с мерките, приети съгласно член 43.

2. Действително платената или подлежаща на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача, или купувачът да плати на трета страна в полза на продавача, за внасяните стоки и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки.

3. Договорната стойност се прилага, ако са изпълнени следните условия:

- a) не съществуват ограничения относно правото на разпореждане или ползване на стоките от купувача, различни от някои от следните:
 - i) ограниченията, наложени или изисквани по силата на закон или от публичните власти в Общността;
 - ii) ограничения, засягащи географската област, в която стоките могат да бъдат препродавани;
 - iii) ограничения, които не влияят значително върху митническата стойност на стоките;
- b) продажбата или цената не са подчинени на условия или съображения, чиято стойност по отношение на подлежащите на остойностяване стоки не може да бъде определена;
- в) никоя част от прихода от всяка последваща препродажба, последващо отстъпване на правото за разпореждане или на ползване на стоките от купувача не се връща пряко или косвено на продавача, освен в случаите, когато е възможна подходяща корекция в съответствие с мерките, приети съгласно член 43;
- г) купувачът и продавачът не са свързани или връзката не е повлияла върху цената.

Член 42

Вторични методи за определяне на митническата стойност

1. Когато митническата стойност на стоките не може да се определи съгласно член 41, тя се определя, като се прилагат последователно букви от а) до г) от параграф 2 на настоящия член, докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките.

Редът на прилагане на букви в) и г) е обратен, ако деклараторът поиска това.

2. Митническата стойност, определена в резултат на прилагането на параграф 1, е:

- a) договорната стойност на идентични стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Общността и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване;
- b) договорната стойност на сходни стоки, продадени с цел износ с местоназначение в митническата територия на Общността и изнесени в същия момент или приблизително в същия момент, както и стоките, подлежащи на остойностяване;
- в) стойността, основаваща се на единичната цена, по която се продава на митническата територия на Общността най-голямото сборно количество от внасяните стоки или от вносени идентични или сходни стоки на лица, които не са свързани с продавачите;
- г) изчислената стойност.

3. Когато митническата стойност не може да се определи по параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Общността чрез разумни способи, съответстващи на принципите и общите разпоредби на:

- а) споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение по митата и търговията;
- б) член VII от Общото споразумение по митата и търговията;
- в) настоящата глава.

Член 43

Мерки за прилагане

Комисията, съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 184, параграф 2, приема мерки, установяващи:

- а) елементите, които за целите на определяне на митническата стойност трябва да бъдат добавени или могат да бъдат изключени от действително платената или подлежаща на плащане цена, при определяне на митническата стойност;
- б) елементите, които ще бъдат използвани за определяне на изчислената стойност;
- в) методът на определяне на митническата стойност в конкретни случаи, и по отношение на стоките, за които е възникнало митническо задължение след прилагане на специален режим;
- г) всички допълнителни условия, разпоредби и правила, необходими за прилагането на членове 41 и 42.

ДЯЛ III

МИТНИЧЕСКО ЗАДЪЛЖЕНИЕ И ОБЕЗПЕЧЕНИЯ

ГЛАВА 1

Възникване на митническо задължение

Раздел 1

Вносно митническо задължение

Член 44

Допускане за свободно обращение и временен внос

1. Вносно митническо задължение възниква при поставяне на необщностни стоки, подлежащи на облагане с вносни мита, под един от следните митнически режими:

- а) допускане за свободно обращение, включително съгласно разпоредбите за специфична употреба;
- б) временен внос с частично освобождаване от вносни мита.

2. Митническото задължение възниква в момента на приемане на митническата декларация.

3. Длъжник е деклараторът. При косвено представителство длъжник е и лицето, за чиято сметка е извършено митническото деклариране.

Когато митническа декларация за един от режимите, посочени в параграф 1, е съставена на базата на информация, която води до несъбиране или частично събиране на дължимите вносни мита, лицето, предоставило информацията, изисквана за декларацията, което е знаело или според обстоятелствата е трябвало да знае, че тази информация е невярна, също е длъжник.

Член 45

Специални разпоредби по отношение на стоки без произход

1. Когато по отношение на стоки без произход, използвани в производството на продукти, за които се издава или съставя доказателство за произход в рамките на преференциално споразумение между Общността и определени държави или територии извън митническата територия на Общността или групи такива държави или територии, се прилага забрана за възстановяване на или освобождаване от вносни мита, вносното митническо задължение възниква по отношение на тези стоки без произход при приемане на уведомлението за реекспорт на съответните продукти.

2. При възникване на митническо задължение съгласно параграф 1, размерът на вносните мита, съответстващ на задължението, се определя при същите условия, както в случай на митническо задължение, което би възникнало при приемане на същата дата на митническа декларация за допускане за свободно обращение на стоките без произход, използвани за производството на съответните продукти, с цел завършване на режим активно усъвършенстване.

3. Параграфи 2 и 3 от член 44 се прилагат *mutatis mutandis*. Въпреки това по отношение на необщностни стоки, посочени в член 179, длъжникът е лицето, което подава уведомлението за реекспорт. При косвено представителство лицето, за чиято сметка се подава уведомлението, също е длъжник.

Член 46

Митническо задължение, възникващо в резултат на неизпълнение

1. Вносно митническо задължение за стоки, подлежащи на облагане с вносни мита, възниква при неизпълнение на което и да е от следните:

- а) едно от задълженията, установени в митническото законодателство за въвеждането на необщностни стоки на митническата територия на Общността или за тяхното отклоняване от митнически надзор или за движението, усъвършенстването, складирането, временния внос или разпореждането с тези стоки на тази територия;
- б) едно от задълженията, установени в митническото законодателство за специфичната употребата на стоки на митническата територия на Общността;
- в) условие, свързано с поставянето на необщностни стоки под митнически режим или за освобождаване от мита или за намаляване на ставките на вносните мита поради специфична употребата на стоките.

2. Митническото задължение възниква в един от следните моменти:

- а) в момента, в който задължението, чието неизпълнение поражда митническото задължение, не се изпълнява или престава да се изпълнява;
- б) в момента на приемане на митническа декларация за поставяне на стоки под съответния митнически режим, когато впоследствие се установи, че едно от условията за поставянето на стоките под този режим или за освобождаването от мита или за предоставянето на намалени вносни мита поради специфичната употреба на стоките, не е било изпълнено.

3. В случаите по букви а) и б) от параграф 1 длъжникът е едно от следните лица:

- а) лицето, което е трябвало да изпълни съответните задължения;
- б) лицето, което е знаело или е трябвало да знае, че дадено задължение по митническото законодателство не е изпълнено, и което е действало за сметка на лицето, което е трябвало да изпълни задължението, или е участвало в действието, довело до неизпълнението на задължението;
- в) лицето, което е придобило или държи въпросните стоки и което е знаело или е трябвало да знае в момента на придобиването или получаването на стоките, че дадено задължение по митническото законодателство не е изпълнено.

4. В случаите по буква в) от параграф 1 длъжникът е лицето, от което се изисква да изпълни условията, уреждащи поставянето на стоките под митнически режим или декларирането им за този режим, или освобождаването от мита или предоставянето на намалени вносни мита поради специфичната употреба на стоките.

Когато е съставена митническа декларация за един от режимите, посочени в параграф 1, или на митническите органи е предоставена изискваната съгласно митническото законодателство информация, свързана с условията за поставянето на стоките под митнически режим, и това води до несъбиране или частично събиране на дължимите вносни мита, лицето, предоставило информацията, необходима за декларацията, и което е знаело или е трябвало да знае, че тази информация е невярна, също е длъжник.

Член 47

Приспадане на размер на платени вносни мита

1. Когато съгласно член 46, параграф 1 възниква митническо задължение по отношение на стоки, допуснати за свободно обращение с намалени ставки на вносните мита поради специфичната им употреба, размерът на вносните мита, платен при допускането на стоките за свободно обращение, се приспада от размера на вносните мита, съответстващ на митническото задължение.

Първата алинея се прилага *mutatis mutandis*, когато митническото задължение възниква по отношение на остатъци и отпадъци, получени от унищожаването на такива стоки.

2. Когато съгласно член 46, параграф 1 възниква митническо задължение по отношение на стоки, поставени под режим временен внос с частично освобождаване от вносни мита, платеният при частичното освобождаване размер на вносните мита се приспада от размера на вносните мита, съответстващ на митническото задължение.

Раздел 2

Износно митническо задължение

Член 48

Износ и пасивно усъвършенстване

1. Износно митническо задължение възниква при поставянето на стоките, подлежащи на облагане с износни мита, под режим износ или режим пасивно усъвършенстване.

2. Митническото задължение възниква в момента на приемане на митническата декларация.

3. Длъжник е деклараторът. При косвено представителство лицето, за сметка на което се извършва митническото деклариране, също е длъжник.

Когато митническа декларация е съставена на базата на информация, която води до несъбиране или частично събиране на дължимите износни мита, лицето, което е предоставило информацията, изисквана за декларацията, и е знаело или е следвало да знае, че тази информация е невярна, също е длъжник.

Член 49

Възникване на митническо задължение при неизпълнение

1. За стоки, подлежащи на облагане с износни мита, износното митническо задължение възниква при неизпълнение на едно от следните:

а) едно от задълженията, установени в митническото законодателство за напускането на стоките;

б) условията, при които е разрешено напускането на стоките извън митническата територия на Общността с пълно или частично освобождаване от износни мита.

2. Митническото задължение възниква в един от следните моменти:

а) в момента, в който стоките действително напуснат митническата територия на Общността без митническа декларация;

б) в момента, в който стоките достигнат местоназначение, различно от това, за което е разрешено тяхното напускане на митническата територия на Общността с пълно или частично освобождаване от износни мита;

в) при невъзможност на митническите органи да определят момента по буква б), в момента, в който изтича срокът, определен за представяне на доказателство, че условията за предоставяне на това освобождаване са изпълнени.

3. В случаите по буква а) от параграф 1 длъжникът е едно от следните лица:

- а) лицето, от което се е изисквало да изпълни съответното задължение;
- б) лицето, което е знаело или е трябвало да знае, че съответното задължение не е изпълнено, и което е действало за сметка на лицето, което е трябвало да изпълни това задължение;
- в) лицето, което е участвало в действието, довело до неизпълнението на задължението, и което е знаело или е трябвало да знае, че е трябвало да бъде подадена митническа декларация, а не е била подадена такава.

4. В случаите по буква б) от параграф 1 длъжник е лицето, от което се изисква да изпълни условията, при които е било разрешено напускането на стоките от митническата територия на Общността с пълно или частично освобождаване от износни мита.

Раздел 3

Общи разпоредби за вносни и износни митнически задължения

Член 50

Забрани и ограничения

1. Вносното или износното митническо задължение възниква и когато се отнася за стоки, които са обект на каквато и да е забрана или ограничение при внасяне или изнасяне.
2. Въпреки това, митническо задължение не възниква:
 - а) при неправомерно въвеждане на митническата територия на Общността на подправени парични знаци;
 - б) при въвеждането на митническата територия на Общността на наркотични и психотропни вещества, различни от тези, които, с оглед използването им за медицински или научни цели, са предмет на строг надзор от компетентните органи.
3. За целите на санкциите, приложими към митническите нарушения, митническото задължение се счита за възникнало, когато правото на държава-членка предвижда, че санкциите се определят въз основа на мита или на наличието на митническо задължение.

Член 51

Повече от един длъжник

Когато за размера на вносни или износни мита, за едно митническо задължение има повече от един длъжник, те са солидарно отговорни за заплащането на целия размер на това задължение.

Член 52

Общи правила за изчисляване на размера на вносни и износни мита

1. Размерът на вносните или износните мита се определя въз основа на правилата за изчисляване на митата, приложими към съответните стоки към момента на възникване на митническото задължение по отношение на тези стоки.

2. Когато не е възможно да се определи точно моментът на възникване на митническото задължение, се взема предвид моментът, в който митническите органи установят, че стоките са в ситуация, при която възниква митническо задължение.

Въпреки това, когато наличната информация позволява на митническите органи да установят, че митническото задължение е възникнало в момент, преди този, в който са установили това, митническото задължение се счита за възникнало в най-ранния момент, за който това може да бъде установено.

Член 53

Специални правила за изчисляване на размера на вносните мита

1. Когато по отношение на стоки, поставени под митнически режим на митническата територия на Общността, са направени разходи за складиране или за обичайните операции по тези стоки, такива разходи или увеличаването на стойността не се вземат предвид при изчисляването на размера на вносните мита, в случай че деклараторът представи задоволително доказателство за тези разходи.

Въпреки това, митническата стойност, количеството, естеството и произходът на използваните в операциите необходими стоки се вземат предвид при изчисляването на размера на вносните мита.

2. Когато тарифното класиране на стоки, поставени под митнически режим, се променя в резултат на обичайните операции на митническата територия на Общността, по искане на декларатора се прилага първоначалното тарифно класиране на стоките, поставени под този режим.

3. Когато възниква митническо задължение по отношение на обработени продукти, получени под режим активно усъвършенстване, по искане на декларатора размерът на вносните мита, съответстващ на това задължение, се определя въз основа на тарифното класиране, митническата стойност, количеството, естеството и произхода на стоките, поставени под режим активно усъвършенстване, към момента на приемането на митническата декларация за тези стоки.

4. Когато митническото законодателство предвижда благоприятно тарифно третиране на дадена стока или пълно или частично освобождаване от вносни или износни мита съгласно член 33, параграф 2, букви от г) до ж), членове от 130 до 133, или членове от 171 до 174, или съгласно Регламент (ЕИО) № 918/83 на Съвета от 28 март 1983 г. относно установяване на режима на Общността за митнически освобождавания ⁽¹⁾, това благоприятно третиране или освобождаването се прилагат също така и в случаите на възникване на митническо задължение съгласно членове 46 или 49 от настоящия регламент, при условие че пропускът, довел до възникването на митническо задължение, не съставлява опит за измама.

⁽¹⁾ ОВ L 105, 23.4.1983 г., стр. 1. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 274/2008 (ОВ L 85, 27.3.2008 г., стр. 1).

Член 54

Мерки за прилагане

Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи:

- а) правилата за изчисляване на размера на вносите или износните мита, приложими за стоките;
- б) други специални правила за специфични режими;
- в) дерогации от членове 52 и 53, по-специално за да се предотврати заобикаляне на тарифните мерки, посочени в член 33, параграф 2, буква з),

се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

Член 55

Място на възникване на митническото задължение

1. Митническото задължение възниква на мястото, където се подава митническата декларация или уведомлението за реекспорт, посочено в членове 44, 45 и 48, или където се подава допълнителната декларация по член 110, параграф 3.

Във всички останали случаи митническото задължение възниква на мястото, където са настъпили събитията, довели до неговото възникване.

Когато не е възможно да се определи това място, митническото задължение възниква на мястото, където митническите органи установят, че стоките се намират в ситуация, при която е възникнало митническо задължение.

2. Когато стоките са поставени под митнически режим, който не е приключен, и мястото не може да се определи в срока съгласно втора или трета алинея на параграф 1, митническото задължение възниква на мястото, където стоките са поставени под съответния режим или са въведени на митническата територия на Общността под този режим.

Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, определящи срока по първа алинея от настоящия параграф, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

3. Когато наличната информация позволява на митническите органи да установят, че митническото задължение би могло да е възникнало на няколко места, за място на възникване на митническото задължение се приема мястото, където то е възникнало за първи път.

4. Ако митническите органи установят, че съгласно член 46 или член 49 е възникнало митническо задължение в друга държава-членка и размерът на вносите и износните мита, съответстващ на това задължение, е по-малък от 10 000 EUR, се приема, че митническото задължение е възникнало в държавата-членка, в която е установено неговото възникване.

ГЛАВА 2

Обезпечаване на потенциално или съществуващо митническо задължение

Член 56

Общи разпоредби

1. Ако не е предвидено друго, настоящата глава се прилага за обезпечения на възникнали митнически задължения, както и на такива, които биха могли да възникнат.

2. Митническите органи могат да изискат учредяване на обезпечение с цел осигуряване плащането на размера на вносни или износни мита, съответстващ на митническо задължение. Доколкото съответните разпоредби го предвиждат, изискваното обезпечение може да покрива и вземания, предвидени в други действащи разпоредби.

3. Когато митническите органи изискват учредяване на обезпечение, това обезпечение трябва да бъде предоставено от длъжника или от лицето, което може да стане длъжник. Митническите органи могат да разрешат също обезпечението да бъде учредено от друго лице вместо от лицето, от което то се изисква.

4. Без да се засяга член 64, митническите органи изискват учредяване само на едно обезпечение по отношение на конкретни стоки или конкретна декларация.

Обезпечението, учредено за конкретна декларация, независимо дали декларацията е вярна, се прилага за размера на вносите или износните мита, съответстващ на митническото задължение и други вземания, по отношение на всички стоки, обхванати от тази декларация или вдигнати въз основа на нея.

Ако обезпечението не е било освободено, то може също така да се използва, в рамките на обезпечения размер, за събиране на вносни или износни мита и други вземания, станали дължими в резултат на последващ контрол на тези стоки.

5. По искане на лицето по параграф 3 от настоящия член, митническите органи могат да разрешат съгласно член 62, параграфи 1 и 2, учредяването на общо обезпечение за покриване размера на вносите и износните мита, съответстващ на митническото задължение по отношение на две или повече операции, декларации или митнически режими.

6. Държавите, регионални и местни органи на управление и други органи, уредени от публичното право, са освободени от учредяване на обезпечение за дейностите им като публични органи.

7. Митническите органи могат да не изискват учредяването на обезпечение, когато размерът на вносите или износните мита, които трябва да бъдат обезпечени, не надхвърля статистическия праг за декларации, установен съгласно член 12 от Регламент (ЕО) № 1172/95 на Съвета от 22 май 1995 г. относно статистиките за търговията със стоки между Общността и нейните държави-членки и трети страни ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ОВ L 118, 25.5.1995 г., стр. 10. Регламент, последно изменен с Регламент (ЕО) № 1882/2003.

8. Обезпечението, прието или одобрено от митническите органи, е валидно на цялата митническа територия на Общността за целта, за която е учредено.

9. Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи:

- условия за прилагането на настоящия член,
- случаи, различни от посочените в параграф 6 от настоящия член, в които не се изисква обезпечение,
- изключения от параграф 8 от настоящия член,

се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

Член 57

Задължително обезпечаване

1. Когато се предвижда задължително учредяване на обезпечение, в съответствие с правилата, установени в параграф 3, митническите органи определят размера на това обезпечение, който е равен на точния размер на вносните и износни мита, съответстващ на митническото задължение, и на други вземания, в случай че този размер може със сигурност да бъде определен в момента, в който обезпечението се изисква.

Когато не е възможно да се определи точният размер, обезпечението се определя в размер, равен на най-високия определен от митническите органи размер на вносни и износни мита, съответстващ на митническото задължение, и на други вземания, които са възникнали или биха могли да възникнат.

2. Без да се засяга член 62, при учредено общо обезпечение на размер на вносни и износни мита, съответстващ на митническите задължения, и на други вземания, чийто размер се променя във времето, размерът на това обезпечение трябва да бъде определен така, че във всеки момент да покрива пълния размер на вносните и износни мита, съответстващ на митническите задължения, и на други вземания.

3. Комисията приема мерки за прилагането на параграф 1 от настоящия член съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 184, параграф 2.

Член 58

Незадължително обезпечаване

Когато не се предвижда задължително учредяване на обезпечение, такова обезпечение се изисква от митническите органи в случай, че преценят, че в предвидения срок плащането на размера на вносни и износни мита, съответстващ на възникналото митническо задължение или на други вземания, не е сигурно. Размерът на обезпечението се определя от митническите органи, така че той да не превишава размера, определен съгласно член 57.

Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи случаите, в които обезпечението е незадължително, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

Член 59

Учредяване на обезпечение

1. Обезпечението може да бъде учредено чрез:
 - а) депозит в пари или друго платежно средство, приети от митническите органи като равностойно на депозита в пари, в евро или във валутата на държавата-членка, в която се изисква обезпечението;
 - б) поемане на ангажимент от поръчител;
 - в) друг вид обезпечение, което дава същата сигурност, че размерът на вносни или износни мита, съответстващ на митническото задължение и на други вземания, ще бъде платен.

Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи формите на обезпечението, предвидени в буква в) от първа алинея от настоящия параграф, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

2. Обезпечението под формата на депозит в пари или плащане, считано за равностойно на депозита в пари, се учредява в съответствие с действащите разпоредби в държавата-членка, където се изисква това обезпечение.

Член 60

Избор на обезпечение

Лицето, което е длъжно да учреди обезпечение, е свободно да избира вида му от посочените в член 59, параграф 1.

Въпреки това, митническите органи имат право да откажат да приемат избрания вид обезпечение, когато то е несъвместимо с правилното функциониране на съответния митнически режим.

Митническите органи имат право да изискват избраният вид на обезпечението да не може да бъде променян през определен период от време.

Член 61

Поръчител

1. Поръчителят, посочен в член 59, параграф 1, буква б), трябва да бъде трето лице, установено на митническата територия на Общността. Той трябва да бъде одобрен от митническите органи, които изискват обезпечението, освен когато този поръчител е кредитна институция, финансова институция или застрахователно дружество, акредитиран в Общността съгласно действащите общностни разпоредби.

2. Поръчителят се ангажира в писмена форма да заплати обезпечения размер на вносни и износни мита, съответстващ на митническото задължение и на другите вземания.

3. Митническите органи имат право да откажат да одобрят предложения поръчител или предложения вид обезпечение, когато преценят, че поръчителят или обезпечението не обезпечават по сигурен начин в рамките на предписания период плащането на размера на вносни или износни мита, съответстващи на митническото задължение и на другите вземания.

Член 62

Общо обезпечение

1. Разрешението съгласно член 56, параграф 5 се дава само на лица, които отговарят на следните условия:

- а) да са установени на митническата територия на Общността;
- б) при дейността са се съобразявали с изискванията на данъчния и митническия режим;
- в) да са ползвали редовно съответните митнически режими или е известно на митническите органи, че те са в състояние да изпълнят задълженията си във връзка с тези режими.

2. Когато се учредява общо обезпечение за митнически задължения и други вземания, които биха могли да възникнат, даден икономически оператор може да получи разрешение за ползване на намален размер на общо обезпечение или за освобождаване от обезпечение, при условие че отговарят на следните критерии:

- а) добра система на управление на търговската и, където е уместно, на транспортната отчетност, позволяваща подходящ митнически контрол;
- б) доказана платежоспособност.

3. Комисията приема мерки, уреждащи процедурата за издаване на разрешения по параграфи 1 и 2 от настоящия член, съгласно процедурата по член 184, параграф 4.

Член 63

Допълнителни разпоредби във връзка с използването на обезпечения

1. В случаите, в които митническо задължение би могло да възникне в рамките на специални режими, се прилагат параграфи 2 и 3.

2. Освобождаването от обезпечение, разрешено съгласно член 62, параграф 2, не се прилага за стоки, по отношение на които съществува повишен риск от измама.

3. Комисията, съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 184, параграф 2, приема мерки за:

- а) прилагането на параграф 2 от настоящия член;

б) временна забрана на ползването на намален размер на общо обезпечение, посочено в член 62, параграф 2;

в) като извънредна мярка при специални обстоятелства, временна забрана на ползването на общо обезпечение по отношение на стоките, за които е установено, че са обект на измама в голям размер, докато са били под общо обезпечение.

Член 64

Допълнително или заместващо обезпечение

Когато митническите органи установят, че представеното обезпечение не осигурява или вече не е надеждно или достатъчно да осигури заплащането на размера на вносни и износни мита, съответстващ на митническото задължение и други вземания в предвидените срокове, те изискват от някое от лицата, посочени в член 56, параграф 3, по избор на същото това лице, или допълнително обезпечение, или заместването на първоначалното обезпечение с ново.

Член 65

Освобождаване на обезпечението

1. Митническите органи освобождават обезпечението незабавно след като митническото задължение или задължението за плащане на други вземания бъде погасено или не може да възникне отново.

2. Когато митническото задължение или задължението за плащане на други вземания е частично погасено или може да възникне само за част от сумата, която е била обезпечена, учреденото обезпечение се освобождава частично по искане на заинтересованото лице, освен когато тази сума не оправдава това.

3. Комисията може да приеме, съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 184, параграф 2, мерки за прилагане на настоящия член.

ГЛАВА 3

Събиране и плащане на вземания и възстановяване и опрощаване на размера на вноските и износните мита

Раздел 1

Определяне на размера на вносни или износни мита, уведомяване за митническо задължение и вземане под отчет

Член 66

Определяне на размера на вносни или износни мита

1. Размерът на дължимите вносни или износни мита се определя от митническите органи, отговорни за мястото, където възниква или се счита, че възниква митническото задължение, съгласно член 55, веднага щом тези органи разполагат с необходимата информация.

2. Без да се засяга член 27, митническите органи имат право да приемат размера на дължимите вносни или износни мита, определен от декларатора.

Член 67

Уведомяване за митническото задължение

1. Длъжникът се уведомява за митническото задължение в предвидената форма на мястото, където възниква или се счита, че възниква митническото задължение в съответствие с член 55.

Уведомяването, посочено в първата алинея, не се извършва:

- а) когато до окончателното определяне на размера на вноските или износни мита е въведена временна мярка на търговската политика под формата на мито;
- б) когато размерът на дължимите вносни или износни мита превишава размера, определен въз основа на решението, издадено съгласно член 20;
- в) когато първоначалното решение да не се извършва уведомяване за митническото задължение или да се извърши със съобщаване на размера на вноските или износни мита, по-малък от дължимия размер на вносни или износни мита, е взето въз основа на общи разпоредби, които впоследствие са обявени за недействителни със съдебно решение;
- г) когато митническото законодателство освобождава митническите органи от изискването да уведомят за митническото задължение.

Комисията приема, съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 184, параграф 2, мерки за прилагането на буква г) от втората алинея на настоящия параграф.

2. Когато размерът на дължимите вносни или износни мита е равен на размера, вписан в митническата декларация, вдигането на стоките от митническите органи е равностойно на уведомяване на длъжника за митническото задължение.

3. Когато не се прилага параграф 2 от настоящия член, длъжникът се уведомява за митническото задължение в срок от четиринадесет дни от датата, на която митническите органи са в състояние да определят размера на дължимите вносни или износни мита.

Член 68

Краен срок за митническо задължение

1. След изтичане на тригодишен срок от датата, на която е възникнало митническото задължение, длъжникът не се уведомява за митническото задължение.

2. Когато митническото задължение възниква в резултат на действие, което в момента на извършването е било основание за започване на наказателно преследване, тригодишният срок, определен в параграф 1, се удължава на десет години.

3. При подаване на жалба по смисъла на член 23 сроковете, определени в параграфи 1 и 2 от настоящия член, се спират от момента на подаване на жалбата и по време на процедурата по обжалването.

4. Когато задължението за заплащане на митническо задължение става отново изискуемо съгласно член 79, параграф 5, сроковете, определени в параграфи 1 и 2 от настоящия член, се спират от датата на подаване на искането за възстановяване или опрощаване на мита съгласно член 84 до издаването на решение по възстановяването или опрощаването.

Член 69

Вземане под отчет

1. Митническите органи, посочени в член 66, в съответствие с националното законодателство, вземат под отчет размера на дължимите вносни или износни мита, определен в съответствие със същия член.

Първата алинея не се прилага в случаите, определени в член 67, параграф 1, втора алинея.

Митническите органи могат да не вземат под отчет размерите на вносни или износни мита, които съгласно член 68 съответстват на митническото задължение, за което длъжникът вече не може да бъде уведомен.

2. Държавите-членки определят практическите правила за вземане под отчет на размерите на вноските или износни мита. Правилата могат да се различават според това дали митническите органи, предвид условията, при които е възникнало митническото задължение, имат сигурността, че посочените размери ще бъдат платени.

Член 70

Момент на вземане под отчет

1. Когато възникне митническо задължение при приемане на митническа декларация за стоки за митнически режим, различен от временния внос с частично освобождаване от вносни мита, или чрез друго действие със същите правни последици както при приемането на декларацията, митническите органи вземат под отчет размера на дължимите вносни или износни мита в срок от четиринадесет дни след като е разрешено вдигането на стоките.

Въпреки това, при условие че плащането на митническото задължение е било обезпечено, общият размер на вноските или износни мита за стоките, чието вдигане е разрешено на едно и също лице в срок, определен от митническите органи, но не по-дълъг от 31 дни, може да бъде взет под отчет само с едно вписване в счетоводните документи в края на срока. Това вземане под отчет трябва да се извърши в рамките на четиринадесет дни след изтичане на определенения срок.

2. Когато стоките могат да бъдат вдигнати при определени условия, които уреждат или определянето на размера на дължимите вносни или износни мита или тяхното събиране, вземането под отчет се извършва до четиринадесет дни след деня, в който е определен размерът на дължимите вносни или износни мита или е уточнено задължението за плащане на тези мита.

Въпреки това, когато митническото задължение се отнася до временна мярка на търговската политика под формата на мито, вземането под отчет на размера на дължимите вносни или износни мита се извършва не по-късно от два месеца след датата на публикуване на регламента, установяващ окончателната мярка на търговската политика, в Официален вестник на Европейския съюз.

3. Когато митническо задължение възникне при условия, които не се обхващат от параграф 1, размерът на дължимите вносни или износни мита се взема под отчет до четиринадесет дни от датата, на която митническите органи са в състояние да определят размера на въпросните вносни или износни мита и да вземат решение.

4. Параграф 3 се прилага *mutatis mutandis* по отношение на размера на вноските или износни мита, които следва да бъдат събрани или които остава да бъдат събрани, когато размерът на дължимите вносни или износни мита не е бил взет под отчет съгласно параграфи 1, 2 и 3, или е бил определен и взет под отчет размер, по-нисък от дължимия.

5. Сроковете за вземане под отчет, посочени в параграфи 1, 2 и 3, не се прилагат при непредвидими обстоятелства или в случаи на непреодолима сила.

Член 71

Мерки за прилагане

Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи правила за вземане под отчет, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

Раздел 2

Плащане размера на вносни или износни мита

Член 72

Общи срокове за плащане и спиране на срока за плащане

1. Длъжникът заплаща размера на вноските или износните мита, съответстващ на митническото задължение, за което е уведомен съгласно член 67, в определения от митническите органи срок.

Без да се засяга член 24, параграф 2, този срок не може да надвишава десет дни от уведомяването на длъжника за размера на митническото задължение. В случай на обобщено вземане под отчет съгласно условията, посочени в член 70, параграф 1, втора алинея, срокът се определя по такъв начин, че да не позволи на длъжника да получи по-дълъг срок за плащане от този, който би получил, ако се е ползвал от отсрочване на плащането съгласно член 74.

Митническите органи могат да разрешат удължаване на срока по молба на длъжника също така и когато размерът на дължимите вносни или износни мита е бил определен в процеса на последващ контрол по член 27. Без да се засяга член 77, параграф 1, това удължаване не може да надвишава необходимото на длъжника време за предприемане на подходящите мерки, за да изпълни задълженията си.

2. Когато длъжникът ползва някое от улесненията за плащане, посочени в членове 74 до 77, плащането се извършва в срока или сроковете, посочени в рамките на тези улеснения.

3. Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи условията за спиране на срока за плащане на размера на вноските или износни мита, съответстващ на митническото задължение в следните случаи:

- a) при подаване на искане за опрощаване на мита, направено съгласно член 84;
- б) когато стоките следва да бъдат конфискувани, унищожени или изоставени в полза на държавата;
- в) когато митническото задължение е възникнало съгласно член 46 и има няколко длъжника,

се приемат съгласно процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

Мерките следва да установяват по-специално срока на спиране, като се отчита разумно необходимото време за приключване на всички формалности или за плащане на размера на вноските или износни мита, съответстващ на митническото задължение.

Член 73

Плащане

1. Плащането се извършва в брой или по друг подобен начин с погасяващ ефект, включително чрез прихващане съгласно националното законодателство.

2. Плащането може да се извърши от трето лице вместо длъжника.

3. Длъжникът може да плати целия размер на вносни или износни мита или част от него, без да чака изтичането на срока, който му е определен за плащане.

Член 74

Отсрочване на плащането

Без да се засяга член 79, по искане на заинтересованото лице и при учредяване на обезпечение, митническите органи разрешават отсрочване на плащането на дължимите мита по един от следните начини:

- a) отделно за всеки размер на вносни или износни мита, взет под отчет при условията на член 70, параграф 1, първа алинея или член 70, параграф 4;
- б) общо за сумата от размерите на всички вносни или износни мита, взети под отчет при условията, определени в първата алинея от член 70, параграф 1, по време на определения от митническите органи период, който не може да бъде по-дълъг от 31 дни;
- в) общо за сумата от размерите на всички вносни или износни мита, взети под отчет с едно вписване съгласно втората алинея от член 70, параграф 1.

Член 75

Срокове за отсрочване на плащането

1. Сроктът за отсрочване на плащането по член 74 е 30 дни.
 2. Когато отсрочването на плащането се извършва съгласно член 74, буква а), срокът започва да тече от деня, следващ този, в който е извършено уведомяването на длъжника за митническото задължение.
 3. Когато отсрочването на плащането се извършва съгласно член 74, буква б), срокът започва да тече от деня, следващ този, в който изтича периодът за обобщаване. Той се намалява с броя на дните, съответстващ на половината от броя на дните, включени в периода за обобщаване.
 4. Когато отсрочването на плащането се извършва съгласно член 74, буква в), срокът започва да тече от деня, следващ този, в който изтича определеният период за вдигането на въпросните стоки. Той се намалява с броя на дните, съответстващ на половината от броя на дните, включени в съответния период.
 5. Когато сроковете, посочени в параграфи 3 и 4, са с нечетен брой дни, броят на дните, с които се намалява 30-дневния срок, е равен на половината от по-малкото четно число.
 6. Когато сроковете, посочени в параграфи 3 и 4, са календарни седмици, държавите-членки могат да предвидят плащането на размера на вносни или износни мита, по отношение на които плащането е било отсрочено, да се извърши най-късно в петък на четвъртата седмица, следваща въпросната календарна седмица.
- Когато тези срокове са календарни месеци, държавите-членки могат да предвидят плащането на размера на вноските или износните мита, по отношение на който плащането е било отсрочено, да се извърши не по-късно от шестнадесетия ден от месеца, следващ въпросния календарен месец.

Член 76

Мерки за прилагане

Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи правилата за отсрочване на плащането в случаите, когато митническата декларация е опростена съгласно член 109, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

Член 77

Други улеснения за плащане

1. Митническите органи могат да разрешат на длъжника улеснения за плащане, различни от отсрочване на плащането, при условие учредяване на обезпечение.

Когато улесненията се разрешават по първата алинея, върху размера на вноските или износните мита се начислява лихва. Лихвеният процент е лихвеният процент, прилаган от Европейската централна банка към последната основна операция по финансиране, извършена преди първия календарен ден на въпросното полугодие („референтен лихвен процент“), плюс един процентен пункт.

За държава-членка, която не участва в третия стадий на икономическия и валутен съюз, горепосоченият референтен лихвен процент е еквивалентният лихвен процент, определен от нейната национална централна банка. В този случай за следващите шест месеца се прилага действащият референтен лихвен процент на първия календарен ден от въпросното полугодие.

2. Митническите органи могат да не изискват обезпечение или да не начисляват лихва, когато въз основа на оценка на положението на длъжника на база документи е установено, че това би довело до сериозни икономически или социални затруднения.
3. Комисията може да приеме съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 184, параграф 2, мерки за прилагането на параграфи 1 и 2.

Член 78

Принудително събиране и лихва за забава

1. Когато размерът на дължимите вносни или износни мита не е платен в определения срок, митническите органи осигуряват плащането на този размер, като използват всички възможности, които са им предоставени от правото на държавата-членка.

Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи мерки за гарантиране на плащането от поръчителите в рамките на специален режим, се приемат в съответствие с процедура по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

2. Върху размера на неизплатените вносни или износни мита се начислява лихва за забава, считано от датата на изтичане на определения срок до датата на плащане.

Лихвеният процент за забава е лихвеният процент, прилаган от Европейската централна банка към последната основна операция по финансиране, извършена преди първия календарен ден на въпросното полугодие („референтен лихвен процент“), плюс два процентни пункта.

За държава-членка, която не участва в третия етап на икономическия и паричен съюз, горепосоченият референтен лихвен процент е еквивалентният лихвен процент, определен от нейната национална централна банка. В този случай за следващите шест месеца се прилага действащият референтен лихвен процент на първия календарен ден от въпросното полугодие.

3. Когато е извършено уведомяване за митническо задължение съгласно член 67, параграф 3, лихвата за забава се начислява върху размера на вноските или износните мита, считано от датата на възникване на митническото задължение до датата на извършване на уведомяването.

Процентът на лихвата за забава се определя съгласно параграф 2.

4. Митническите органи могат да не събират лихва за забава, когато въз основа на оценка на положението на длъжника на база документи е установено, че нейното събиране би му създавало сериозни икономически или социални затруднения.

5. Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи случаите, по отношение на срокове и размери, в които митническите органи имат право да отменят събирането на лихва за забава, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

Раздел 3

Възстановяване и опрощаване на размера на вносни или износни мита

Член 79

Възстановяване и опрощаване

1. Съгласно условията, предвидени в настоящия раздел, размерите на вносни или износни мита, при условие че размерът, подлежащ на възстановяване или опрощаване превишава определена сума, се възстановява или опрощава на следните основания:

- надвзети суми на вносни или износни мита;
- дефектни стоки или стоки, които не съответстват на условията на договора;
- грешка на компетентните органи;
- в интерес на справедливостта.

Освен това, когато размерът на вносни или износни мита е заплатен и съответната митническа декларация се анулира съгласно член 114, този размер се възстановява.

2. При спазване на правилата относно компетентността за вземане на решение, когато служебно митническите органи установят в сроковете, посочени в член 84, параграф 1, че размерът на вноските или износните мита подлежи на възстановяване или опрощаване съгласно членове 80, 82 или 83, те пристъпват по своя собствена инициатива към възстановяване или опрощаване.

3. Не се разрешава възстановяване или опрощаване, когато ситуацията, довела до уведомяване за митническо задължение, е в резултат на въвеждане в заблуждение от страна на длъжника.

4. Възстановяването не е основание за изплащане на лихви от съответните митнически органи.

Въпреки това, лихва се изплаща, когато решение за разрешаване на възстановяване не е изпълнено в срок от три месеца от датата, на която това решение е било взето, освен ако неизпълнението в определения срок е било извън контрола на митническите органи.

В този случай лихвата се плаща от датата на изтичане на тримесечния период до датата на възстановяване. Лихвеният процент се определя съгласно член 77.

5. Когато компетентният орган неоснователно е разрешил възстановяването или опрощаването, първоначалното митническо задължение става отново изискуемо, доколкото не е изтекъл срокът по член 68.

В този случай лихвите, изплатени по силата на параграф 4, втора алинея, трябва да бъдат възстановени от лицето.

Член 80

Възстановяване и опрощаване на надвзети вносни или износни мита

Възстановяване или опрощаване на вносни или износни мита се извършва, доколкото размерът, съответстващ на първоначално съобщеното митническо задължение, превишава дължимия размер или длъжникът е бил уведомен за митническото задължение противно на разпоредбите на член 67, параграф 1, буква в) или г).

Член 81

Дефектни стоки или стоки, които не съответстват на условията на договора

1. Възстановяване или опрощаване на размера на вноските мита се извършва, ако уведомяването за митническо задължение се отнася за стоки, отказани от вносителя, тъй като към момента на вдигането са били дефектни или не са съответствали на условията на договора, по който са внесени.

За дефектни стоки се считат и повредените стоки преди вдигането им.

2. Възстановяване или опрощаване на вносни мита се разрешава, при условие че стоките не са били използвани с изключение на такава първоначална употреба, която вероятно е била необходима за установяване на дефектите им или несъответствието им с договора, и при условие че стоките са били изнесени извън митническата територия на Общността.

3. Вместо да бъдат изнасяни, по искане на заинтересованото лице, митническите органи разрешават поставянето на стоките под режим активно съвършенстване, включително унищожаване, или под режим външен транзит, митническо складиране или свободна зона.

Член 82

Възстановяване или опрощаване поради грешка на компетентните органи

1. В случаи, различни от посочените в член 79, параграф 1, втора алинея и членове 80, 81 и 83, възстановяване или опрощаване на размера на вноските или износните мита се извършва когато, в резултат на допуснатата от страна на компетентните органи грешка, първоначално съобщената сума за митническото задължение е била по-малка от дължимата сума, ако са изпълнени следните условия:

- длъжникът, според обстоятелствата, не би могъл да открие тази грешка;
- длъжникът е действал добросъвестно.

2. Когато преференциалното третиране на стоките се предоставя на базата на система за административно сътрудничество, включваща органите на държава или територия извън митническата територия на Общността, ако издаденият от тези органи сертификат се окаже с невярно съдържание, това представлява грешка, която не би могла да бъде открита по смисъла на буква а) от параграф 1.

Издаването на сертификат с невярно съдържание обаче не представлява грешка, когато сертификатът е бил издаден на базата на невярно представяне на фактите от страна на износителя, с изключение на случаите когато е очевидно, че органите, издали сертификата, са знаели или е трябвало да знаят, че стоките не отговарят на необходимите условия за ползване на преференциално третиране.

Счита се, че длъжникът е действал добросъвестно, когато е в състояние да докаже, че през периода на въпросните търговски операции е положил дължимата грижа, за да се увери, че са спазени всички условия за преференциалното третиране.

Длъжникът не може да се позове на добросъвестност, ако Комисията е публикувала в *Официален вестник на Европейския съюз* становище, сигнализиращо за основателни съмнения по отношение на правилното прилагане на преференциалния режим от държавата или територията бенефициер.

Член 83

Възстановяване и опрощаване в интерес на справедливостта

В случаи, различни от посочените в член 79, параграф 1, втора алинея и членове 80, 81 и 82, възстановяване или опрощаване на размера на вносите или износните мита в интерес на справедливостта се извършва, когато митническото задължение е възникнало при особени обстоятелства, които не се дължат на въвеждане в заблуждение или явна небрежност от страна на длъжника.

Член 84

Процедура за възстановяване и опрощаване

1. Искания за възстановяване или опрощаване съгласно член 79 се подават в компетентното митническо учреждение в следните срокове:

- а) в случай на надвзети мита, на грешка от страна на компетентните органи или в интерес на справедливостта — преди изтичането на три години, считано от датата на уведомяването за митническото задължение;
- б) в случай на дефектни стоки или стоки, които не съответстват на условията на договора — преди изтичането на една година от датата на уведомяването за митническото задължение;
- в) в случай на анулиране на митническа декларация — в срока, определен в правилата, приложими за анулиране.

Сроковете, определени в първа алинея, букви а) и б), се удължават, когато заявителят представи доказателство, че поради непредвидими обстоятелства или непреодолима сила е бил възпрепятстван да представи искането си в определения срок.

2. При обжалване по член 23 на уведомлението за митническо задължение съответният срок, определен в параграф 1, първа алинея на настоящия член, се спира, считано от датата на подаване на жалбата, за срока на производството по обжалване.

Член 85

Мерки за прилагане

Комисията приема съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 184, параграф 2, мерки за прилагането на настоящия раздел. Тези мерки установяват в частност случаите, в които Комисията решава съгласно процедурата по управление, посочена в член 184, параграф 3, дали възстановяването или опрощаването на размера на вносите или износните мита е основателно.

ГЛАВА 4

Погасяване на митническо задължение

Член 86

Погасяване

1. Без да се засягат член 68 и действащите разпоредби за несъбиране на размера на вносите или износните мита, съответстващи на митническо задължение при обявена със съдебно решение несъстоятелност на длъжника, вноското или износно митническото задължение се погасява по някой от следните начини:

- а) чрез плащане на размера на вносите или износните мита;
- б) чрез опрощаване на размера на вносите или износните мита — при условията на параграф 4;
- в) когато за стоки, декларирани за митнически режим, пораждащ задължението за плащане на мита, митническата декларация е анулирана;
- г) когато стоки, подлежащи на облагане с вносни или износни мита, са отнети;
- д) когато стоки, подлежащи на облагане с вносни или износни мита, са задържани и по същото време или впоследствие са отнети;
- е) когато стоки, подлежащи на облагане с вносни и износни мита, са унищожени под митнически надзор или изоставени в полза на държавата;
- ж) когато липсата на стоките или неизпълнението на задълженията, произтичащи от митническото законодателство, е резултат от пълното унищожаване или безвъзвратна загуба на стоките по причина, свързана с естеството на стоките, или поради непредвидими обстоятелства или непреодолима сила, или е вследствие на нареждане на митническите органи; за целите на тази точка стоките се считат за безвъзвратно загубени, когато употребата им е станала невъзможна за когото и да е;
- з) когато митническото задължение е възникнало съгласно членове 46 или 49 и са изпълнени следните условия:
 - i) нарушението, породило възникването на митническото задължение, не е имало значително въздействие върху правилното прилагане на съответния митнически режим и не е представлявало опит за измама;
 - ii) всички необходими формалности за уреждане на положението на стоките са извършени впоследствие;

- и) когато стоките, допуснати за свободно обращение без мита или с намалена ставка на вносните мита поради специфичната им употреба, са били изнесени с разрешението на митническите органи;
- й) когато митническото задължение е възникнало съгласно член 45 и формалностите, извършени с цел получаване на преференциално тарифно третиране съгласно този член, са отменени;
- к) когато съгласно условията на параграф 5 от настоящия член, митническото задължение е възникнало по член 46 и са представени задоволителни за митническите органи доказателства, че стоките не са били използвани или изразходвани, а са били изнесени от митническата територия на Общността.
2. В случай на отнемане съгласно параграф 1, буква г), за целите на санкциите, приложими към митнически нарушения, митническото задължение не се счита за погасено, когато съгласно правото на държава-членка се предвижда, че митата или съществуването на митническо задължение представляват основа за определяне на санкции.
3. Когато съгласно параграф 1, буква ж) се погасява митническо задължение по отношение на стоки, допуснати за свободно обращение без мита или с намалени ставки на вносните мита поради специфичната им употреба, остатъците и отпадъците, получени при унищожаването на стоките, се считат за необщностни стоки.
4. Когато за едно митническо задължение има повече от един длъжник за плащане на размера на вносните или износните мита, съответстващи на митническото задължение и е разрешено опрощаване, митническото задължение се погасява само по отношение на лицето или лицата, на които е разрешено опрощаването.
5. В случаите, посочени в параграф 1, буква к), митническото задължение не се погасява по отношение на лице или лица, направили опит за измама.
6. Когато митническото задължение е възникнало съгласно член 46, то се погасява по отношение на лице, чието поведение не е представлявало опит за измама и което е допринесло в борбата с измамите.
7. Комисията може да приеме мерки за прилагането на настоящия член съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 184, параграф 2.

ДЯЛ IV

ВЪВЕЖДАНЕ НА СТОКИ НА МИТНИЧЕСКАТА ТЕРИТОРИЯ НА ОБЩНОСТТА

ГЛАВА I

Обобщена декларация за въвеждане

Член 87

Задължение за подаване на обобщена декларация за въвеждане

1. Стоките, въведени на митническата територия на Общността, се обхващат от обобщена декларация за въвеждане, с изключение

на временно внесени транспортни средства и транспортни средства с превозваните на тях стоки, които само преминават през териториалните води или въздушното пространство на митническата територия на Общността без спиране в тази територия.

2. Ако митническото законодателство не предвижда друго, обобщената декларация за въвеждане се подава в компетентното митническо учреждение преди въвеждането на стоките в митническата територия на Общността.

Вместо подаването на обобщена декларация за въвеждане, митническите органи могат да приемат подаването на уведомление и осигурен достъп до данните на обобщената декларация за въвеждане в компютърната система на икономическия оператор.

3. Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи:

- а) случаите, различни от посочените в параграф 1 от настоящия член, при които изискването за обобщена декларация за въвеждане може да не бъде спазено или да бъде адаптирано, както и условията, при които това може да бъде направено;
- б) крайният срок за подаване или предоставяне на обобщена декларация за въвеждане преди стоките да бъдат въведени на митническата територия на Общността;
- в) правилата за изключенията от и промените на крайния срок, посочен в буква б);
- г) правилата за определяне на компетентното митническо учреждение, пред което се подава или представя обобщената декларация за въвеждане и където следва да се извърши анализ на риска и контрол при въвеждане, основаващ се на риска,

се приемат съгласно процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

При приемането на тези мерки се отчитат:

- а) особени обстоятелства;
- б) прилагането на тези мерки за определени видове превоз на стоки, видове транспорт или икономически оператори;
- в) международните споразумения, съдържащи специални разпоредби по отношение на сигурността.

Член 88

Подаване и отговорно лице

1. Обобщената декларация за въвеждане се подава с използването на техника за електронна обработка на данни. Може да се използва търговска, пристанищна или транспортна информация, при условие че тя съдържа необходимите данни за обобщена декларация за въвеждане.

Митническите органи при извънредни обстоятелства могат да приемат обобщени декларации за въвеждане на хартиен носител, при условие че те прилагат същото равнище на управление на риска, както прилаганото при обобщени декларации за въвеждане, изготвени чрез техника за електронна обработка на данни, и при условие че могат да бъдат изпълнени изискванията за обмен на такива данни с другите митнически учреждения.

2. Обобщената декларация за въвеждане се подава от лицето, което въвежда стоките на митническата територия на Общността или което поема отговорността за превозването на стоките на тази територия.

3. Въпреки задължението на лицето, посочено в параграф 2, обобщената декларация за въвеждане може да бъде подадена от едно от следните лица:

- а) вносителя или получателя, или друго лице, от чието име или за чиято сметка действа лицето, посочено в параграф 2;
- б) всяко лице, което може да представи въпросните стоки или може да осигури представянето им пред компетентните митнически органи.

4. Когато обобщената декларация за въвеждане се подава от лице, различно от оператора на транспортното средство, с което стоките са въведени на митническата територия на Общността, операторът подава в съответното митническо учреждение уведомление за пристигане под формата на манифест, експедиционна бележка или товарен списък с изискваната информация за идентифициране на всички транспортирани стоки, които следва да бъдат обхванати от обобщена декларация за въвеждане.

Комисията приема мерки, регламентиращи информацията, която трябва да се съдържа в уведомлението за пристигане, съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 184, параграф 2.

Параграф 1 се прилага, *mutatis mutandis*, за уведомлението за пристигане, посочена в първа алинея от настоящия параграф.

Член 89

Промяна на обобщена декларация за въвеждане

1. По искане на лицето, което подава обобщена декларация за въвеждане, се разрешава то да промени данни в тази обобщена декларация за въвеждане, след като тя е била подадена.

Въпреки това, такива промени не се допускат след като митническите органи:

- а) са информирали лицето, подало обобщена декларация за въвеждане, че те възнамеряват да прегледат стоките;
- б) са установили, че въпросните данни са неверни;

в) митническите органи са разрешили преместването на стоките от мястото, където те са били представени.

2. Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи изключения от параграф 1, буква в) от настоящия член, за определяне по-специално на:

- а) критериите за установяване на основанията за промени след преместване;
- б) елементите данни, които могат да бъдат променени;
- в) срокът след преместване, в който може да бъде разрешена промяна,

се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

Член 90

Митническа декларация, заменяща обобщена декларация за въвеждане

Компетентното митническо учреждение може да освободи от задължението за подаване на обобщена декларация за въвеждане по отношение на стоки, за които преди изтичането на крайния срок, цитиран в член 87, параграф 3, първа алинея, буква б), е подадена митническа декларация. В този случай митническата декларация съдържа най-малко данните, които са необходими за обобщена декларация за въвеждане. До момента, в който митническата декларация е приета в съответствие с член 112, тя има статус на обобщена декларация за въвеждане.

ГЛАВА 2

Пристигане на стоките

Раздел 1

Въвеждане на стоките в митническата територия на Общността

Член 91

Митнически надзор

1. От момента на въвеждането им в митническата територия на Общността стоките са под митнически надзор и могат да подлежат на митнически контрол. Където е приложимо, те се подчиняват на такива забрани и ограничения, които са оправдани на основание, *inter alia*, опазването на обществения морал, обществения ред или обществената сигурност, опазването на здравето на хората и на животните, защитата на растенията, опазването на околната среда, защитата на националното богатство, имашо художествена, историческа или археологическа стойност, и защитата на индустриалната или търговска собственост, включително контрол на въвеждането в Общността на прекурсори за производство на наркотици, на стоки, нарушаващи права на интелектуална собственост и пари в брой, които влизат в Общността, както и изпълнението на мерки за опазване и управление на рибните ресурси и на мерки на търговската политика.

Стоките остават под митнически надзор, докато е необходимо, за да се определи митническият им статус и не се преместват от мястото, където са били представени, без разрешението на митническите органи.

Без да се засяга член 166, общностните стоки не подлежат на митнически надзор след като бъде установен митническият им статус.

Необщностните стоки остават под митнически надзор до промяна на техния митнически статус или до реекспортирането им или унищожаването им.

2. Държателят на стоките под митнически надзор може по всяко време, с разрешение на митническите органи, да провери стоките или да взема проби, особено за да определи тарифното класиране, митническата стойност или митническия статус на стоките.

Член 92

Превозване до определеното място

1. Лицето, което въвежда стоките на митническата територия на Общността, ги превозва незабавно, по определен от митническите органи маршрут, и съгласно техните разпоредения, ако има такива, до определеното от митническите органи митническо учреждение или до друго място, определено или одобрено от тези органи, или до свободна зона.

В свободна зона стоките се въвеждат директно по море или по въздух, или ако се въвеждат по земя, без да преминават през друга част от митническата територия на Общността, когато свободната зона граничи със сухоземна граница между държава-членка и трета държава.

Стоките се представят на митническите органи в съответствие с член 95.

2. Лице, което поема задължение за превоза на стоки след въвеждането им на митническата територия на Общността, е отговорно за изпълнение на задължението, установено в параграф 1.

3. Стоки, които въпреки че се намират извън митническата територия на Общността, могат да бъдат обект на митнически контрол от митническите органи на държава-членка в резултат на сключено споразумение със съответната страна или територия извън митническата територия на Общността, се третира по същия начин както стоките, въведени на митническата територия на Общността.

4. Параграф 1 не изключва прилагането на специални разпоредби по отношение на писма, пощенски картички и печатни материали и електронните им еквиваленти на електронен носител или стоки, пренасяни от пътници, превоз на стоки в граничните зони, пренос на стоки по тръбопроводи и електропроводи, или

друг превоз с незначително икономическо значение, при условие че не се създават пречки за осъществяването на митническия надзор и на митническия контрол.

5. Параграф 1 не се прилага за транспортни средства и превозваните на тях стоки, които само преминават през териториалните води или въздушното пространство на митническата територия на Общността без да спират в тази територия.

Член 93

Вътреобщностни въздушни и морски превози

1. Членове от 87 до 90, член 92, параграф 1, и членове от 94 до 97 не се прилагат за стоки, които временно напускат митническата територия на Общността, докато се придвижват по море или по въздух между две точки в тази територия, при условие че превозът се извършва по директен маршрут и от въздушни или редовни корабни линии без да спират извън митническата територия на Общността.

2. Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи специални разпоредби за въздушни и редовни корабни линии, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

Член 94

Превоз при специални обстоятелства

1. Когато, поради непредвидими обстоятелства или непреодолима сила, задължението, установено в член 92, параграф 1, не може да бъде изпълнено, лицето, обвързано с това задължение, или друго действащо за негова сметка лице, уведомява незабавно митническите органи. Когато стоките не са унищожени напълно в резултат на непредвидимите обстоятелства или непреодолимата сила, митническите органи се уведомяват и за точното им местонахождение.

2. Когато кораб или въздухоплавателно средство по смисъла на член 92, параграф 5 е принуден поради непредвидими обстоятелства или непреодолима сила да акостира или да се приземи временно на митническата територия на Общността, лицето, което е въвело плавателното или въздухоплавателното средство, или всяко друго лице, действащо за негова сметка, ако няма възможност да изпълни задължението по член 92, параграф 1, информира незабавно за това митническите органи.

3. Митническите органи определят мерките за осъществяване на митническия надзор на стоките, посочени в параграф 1, или на плавателното или на въздухоплавателното средство, както и на стоките, които се намират на това средство, при обстоятелствата, посочени в параграф 2, и където е уместно — мерките за осигуряване на превоза им до митническо учреждение или до друго място, определено или одобрено от митническите органи.

Раздел 2

Представяне, разтоварване и проверка на стоките

Член 95

Представяне на стоки пред митническите органи

1. Стоките, които се въвеждат в митническата територия на Общността, се представят незабавно при пристигането им в определеното митническо учреждение или на друго място, определено или одобрено от митническите органи, или в свободната зона, от:

- а) лицето, което е въвело стоките на митническата територия на Общността;
- б) лицето, от чието име или за чиято сметка действа лицето, което е въвело стоките на тази територия;
- в) лицето, което поема отговорност за превоза на стоките след тяхното въвеждане на митническата територия на Общността.

2. Независимо от задълженията на лицето, посочено в параграф 1, стоките могат да се представят вместо това от:

- а) всяко лице, което незабавно поставя стоките под митнически режим;
- б) титулярят на разрешението за управление на складовите съоръжения или всяко лице, което извършва дейност в свободна зона.

3. Лицето, което представя стоките, се позовава на обобщената декларация за въвеждане или митническата декларация, подадена по отношение на стоките.

4. Параграф 1 не изключва прилагането на специални разпоредби по отношение на писма, пощенски картички и печатни материали и електронните им еквиваленти на електронен носител, стоки, пренасяни от пътници, превоз на стоки в граничните зони, пренос на стоки по тръбопроводи и електропроводи, или всеки друг превоз с незначително икономическо значение, при условие че не се създават пречки за осъществяването на митническия надзор и на митническия контрол.

Член 96

Разтоварване и проверка на стоките

1. Стоките могат да се разтоварват или претоварват от превозните средства, на които се намират, само с разрешението на митническите органи на места, определени или одобрени от тези органи.

Въпреки това, разрешение не се изисква при непосредствена опасност, налагаща незабавно цялостно или частично разтоварване на стоките. В този случай митническите органи се информират незабавно.

2. Митническите органи могат да изискват по всяко време разтоварване и разопаковане на стоките, за да извършват проверка на стоките, да вземат проби или за проверка на превозните средства, на които се намират стоките.

3. Стоките, представени на митническите органи, не могат да бъдат премествани от мястото, където са били представени, без разрешението от митническите органи.

Раздел 3

Формалности след представяне

Член 97

Задължение за поставяне на необщностни стоки под митнически режим

1. Без да се засягат членове 125 до 127, необщностни стоки, представени пред митническите органи, се поставят под митнически режим.

2. Ако не е предвидено друго, деклараторът може да избира митническия режим, под който иска да постави стоките, съгласно условията за този режим, независимо от тяхното естество или количество, или тяхната страна на произход, държава на изпращане или на получаване.

Член 98

Стоки, които се считат за поставени под временно складиране

1. С изключение на случаите, когато стоките са поставени незабавно под митнически режим, за който е приета митническата декларация, или са поставени в свободна зона, необщностните стоки, представени пред митническите органи, се считат за поставени под временно складиране съгласно член 151.

2. Без да се засяга задължението по член 87, параграф 2 и изключенията или освобождаването от задължение, предвидени с мерките, приети съгласно член 87, параграф 3, когато се установи, че необщностни стоки, представени пред митническите органи, не са обхванати от обобщена декларация за въвеждане, държателят на стоките незабавно подава такава декларация.

Раздел 4

Стоки, поставени под режим транзит

Член 99

Допускане на стоки, пристигащи под транзит

Член 92, с изключение на параграф 1, първа алинея от него, и членове от 95 до 98 не се прилагат при въвеждане на стоки на митническата територия на Общността, когато стоките вече са поставени под режим транзит.

Член 100

Разпоредби, приложими за необщностни стоки след завършване на режим транзит

Членове 96, 97 и 98 се прилагат за необщностни стоки, които се превозват под режим транзит, след като тези стоки се представят пред получаващото митническо учреждение на митническата територия на Общността в съответствие с правилата за транзит.

ДЯЛ V

ОБЩИ РАЗПОРЕДБИ ЗА МИТНИЧЕСКИ СТАТУС, ПОСТАВЯНЕ НА СТОКИ ПОД МИТНИЧЕСКИ РЕЖИМ, ПРОВЕРКА, ВДИГАНЕ И РАЗПОРЕЖДАНЕ СЪС СТОКИ

ГЛАВА 1

Митнически статус на стоките

Член 101

Презумпция за митнически статус на общностни стоки

1. Без да се засяга член 161, всички стоки на митническата територия на Общността се презюмират, че имат митнически статус на общностни стоки, освен когато е установено, че те не са общностни стоки.
2. Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи:
 - а) случаите, в които презумпцията, посочена в параграф 1 от настоящия член, не се прилага;
 - б) средствата, чрез които може да се установи митническият статус на общностни стоки;
 - в) случаите, при които стоките, изцяло получени на митническата територия на Общността, нямат митнически статус на общностни стоки, ако са получени от стоки, поставени под режим външен транзит, режим складиране, режим временен внос или режим активно усъвършенстване,

се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

Член 102

Загуба на митническият статус на общностни стоки

Общностните стоки придобиват статус на необщностни стоки в следните случаи:

- а) когато са изведени извън митническата територия на Общността, доколкото не се прилагат разпоредбите за вътрешен транзит или мерките, установени съгласно член 103;
- б) когато са били поставени под режим външен транзит, складиране или активно усъвършенстване, доколкото това е разрешено от митническото законодателство;
- в) когато са били поставени под режим специфична употреба и впоследствие са изоставени в полза на държавата, или са унищожени и са останали отпадъци;

- г) когато декларацията за допускане на стоките за свободно обращение е анулирана след вдигане на стоките съгласно мерките, приети в съответствие с втората алинея на член 114, параграф 2.

Член 103

Общностни стоки, които временно напускат митническата територия

Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи условията, при които общностни стоки могат да се превозват, без да са поставени под митнически режим, между две точки на митническата територия на Общността и временно извън тази територия без промяна на техния митнически статус, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

ГЛАВА 2

Поставяне на стоки под митнически режим

Раздел 1

Общи разпоредби

Член 104

Митническо деклариране на стоки и митнически надзор на общностни стоки

1. Всички стоки, предназначени да бъдат поставени под митнически режим, с изключение на режим свободна зона, подлежат на митническо деклариране за конкретния режим.
2. Общностни стоки, декларирани за износ, вътрешен общностен транзит или пасивно усъвършенстване, са под митнически надзор от момента на приемането на декларацията, посочена в параграф 1, до напускането им от митническата територия на Общността или изоставянето им в полза на държавата, или унищожаването им, или до анулирането на митническата декларация.

Член 105

Компетентни митнически учреждения

1. Освен когато в законодателството на Общността е предвидено друго, държавите-членки определят местоположението и компетенциите на различните митнически учреждения на тяхната територия.

Държавите-членки определят подходящо официално работно време на тези учреждения, като отчитат естеството на обмена и на стоките и митническите режими, под които стоките трябва да бъдат поставени, така че да не се възпрепятстват и нарушават потоците на международния обмен.

2. Комисията, в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 184, параграф 2, приема мерки за определяне на ролята и отговорностите на компетентните митнически учреждения, като определя ролята на компетентните митнически учреждения, и по-специално на:

- а) митническите учреждения за въвеждане, внос, износ или напускане;
- б) митническите учреждения, извършващи формалностите за поставяне на стоки под митнически режим;
- в) митническите учреждения, издаващи разрешения и извършващи надзор върху митническите режими.

Член 106

Централизирано оформяне

1. Митническите органи могат да разрешат на дадено лице да подаде във или предостави на митническото учреждение, което е компетентно за мястото, където е установено лицето, митническа декларация за стоки, които са представени на митническите органи в друго митническо учреждение. В този случай митническото задължение се счита за възникнало в митническото учреждение, където е подадена или предоставена митническата декларация.

2. Митническото учреждение, където е подадена или предоставена митническата декларация, извършва формалностите по проверка на декларацията, по събиране на размера на вносите или износните мита, съответстващ на митническото задължение и по разрешаване влигането на стоките.

3. Митническото учреждение, където са представени стоките, без да нарушава осъществявания контрол по отношение на сигурността и безопасността, извършва всяка проверка, която обосновано е поискана от митническото учреждение, където е подадена или предоставена митническата декларация, и разрешава влигането на стоките, като взема предвид информацията, получена от това учреждение.

4. Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи по-специално правила за:

- а) даването на разрешението, посочено в параграф 1;
- б) случаите, в които следва да се извършва преразглеждане на разрешението;
- в) условията, при които е дадено разрешението;
- г) определянето на компетентния за даване на разрешение митнически орган;
- д) консултация и предоставяне на информация на други митнически органи, при необходимост;
- е) условията, при които разрешението може да бъде спряно или отменено;

ж) специфичната роля и отговорности на съответните компетентни митнически учреждения, по-специално по отношение на прилагането на митническия контрол;

з) формата и сроковете за приключване на формалностите,

се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

Тези мерки отчитат:

- по отношение на буква в), когато участват повече от една държава-членка, спазването от заявителя на критериите, определени в член 14 относно предоставяне на статус на одобрен икономически оператор,
- по отношение на буква г), мястото, където се намира или е достъпна основната отчетност на заявителя, за митнически цели, за улесняване на одита, и където се извършват поне част от дейностите, обхванати от разрешението.

Член 107

Видове митническо деклариране

1. Митническите декларации се подават чрез техники за електронна обработка на данни. Митническите органи могат да разрешат митническата декларация да е под формата на вписване в отчетността на декларатора, при условие че митническите органи имат достъп до тези данни в електронната система на декларатора и че са изпълнени изискванията за необходимия обмен на такива данни между митническите учреждения.

2. Когато митническото законодателство предвижда това, митническите органи могат да приемат митническа декларация на хартиен носител или митническа декларация, направена устно или чрез друго действие, с което стоките могат да бъдат поставени под митнически режим.

3. Комисията приема мерки за прилагането на настоящия член съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 184, параграф 2.

Раздел 2

Стандартни митнически декларации

Член 108

Съдържание на декларацията и придружаващи документи

1. Митническите декларации следва да съдържат всички данни, необходими за прилагане на разпоредбите, отнасящи се до митническия режим, за който стоките са декларираны. Митническите декларации, изготвени чрез техники за електронна обработка на данни, се подписват с електронен подпис или друго средство за удостоверяване на автентичността. Декларациите на хартиен носител се подписват собственоръчно.

Комисията приема мерки, определящи спецификациите, на които трябва да отговарят декларациите, съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 184, параграф 2.

2. Придружаващите документи, изисквани за прилагането на разпоредбите, уреждащи митническия режим, за които стоките са декларираны, се предоставят на митническите органи при подаването на декларацията.

3. Когато митническата декларация се подава чрез техника за електронна обработка на данни, митническите органи могат да позволят придружаващите документи също да бъдат подадени чрез използването на тази техника. Митническите органи могат да приемат, вместо подаването на тези документи, осигурен достъп до съответните данни в компютърната система на икономическия оператор.

Въпреки това, по искане на декларатора митническите органи могат да позволят тези документи да бъдат предоставени след вдигане на стоките.

4. Комисията приема мерки за прилагането на параграфи 2 и 3 от настоящия член съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 184, параграф 2.

Раздел 3

Опростени митнически декларации

Член 109

Опростена декларация

1. Митническите органи разрешават на всяко лице, при положение че са изпълнени условията, предвидени в параграфи 2 и 3 от настоящия член, да постави стоките под митнически режим въз основа на опростена декларация, която може да не съдържа някои от изискваните данни и придружаващите документи, посочени в член 108.

2. Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи условията, при които се предоставя разрешението, предвидено в параграф 1 от настоящия член, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

3. Комисията може да приеме мерки, по отношение на спецификациите, на които трябва да отговарят опростените декларации, съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 184, параграф 2.

Член 110

Допълнителна декларация

1. В случай на опростена декларация, съгласно член 109, параграф 1, деклараторът представя допълнителна декларация, която съдържа допълнителните данни за допълването на митническата декларация за съответния митнически режим.

Допълнителната декларация може да има общ, периодичен или рекапитулативен характер.

Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи изключения от първа алинея от настоящия параграф, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

2. Допълнителната декларация и опростената декларация, посочени в член 109, параграф 1, се считат за единен и неделим инструмент, който поражда действие от датата на приемане съгласно член 112 на опростената декларация.

Когато опростената декларация е под формата на вписване в отчетността на декларатора и е осигурен достъп на митническите органи до тези данни, декларацията поражда действие от датата, на която стоките са вписани в отчетността.

3. Мястото, където се подава допълнителната декларация в съответствие с разрешението, за целите на член 55, се счита за място, където е била подадена митническата декларация.

Раздел 4

Разпоредби, приложими за всички митнически декларации

Член 111

Лице, което подава декларация

1. Без да се засяга член 110, параграф 1, митническа декларация може да бъде изготвена от всяко лице, което може да представи или да осигури наличието на всички документи, изисквани за прилагането на разпоредбите, отнасящи се до митническия режим, под който стоките са декларираны. Това лице трябва също да може да представи или да осигури представянето пред компетентното митническо учреждение на съответните стоки.

Въпреки това, когато приемането на митническата декларация води до определени задължения за дадено лице, декларирането трябва да бъде извършено от това лице или от негов представител.

2. Деклараторът трябва да е установен на митническата територия на Общността. Независимо от това, не се изисква да са установени на територията на Общността следните декларатори:

- лица, които подават декларация за транзит или временен внос,
- лица, които декларират стоки в редки случаи, при положение че митническите органи считат това за оправдано.

3. Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи случаите и условията, при които изискванията, предвидени в параграф 2, могат да бъдат отменени, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

Член 112

Приемане на декларация

1. Декларациите, които отговарят на условията, предвидени в настоящата глава, се приемат незабавно от митническите органи, при положение че стоките, за които се отнасят, са представени пред митническите органи или са на разположение по задоволителен за тези органи начин за извършване на митнически контрол.

Когато декларацията е под формата на вписване в отчетността на декларатора и е осигурен достъп на митническите органи до тези данни, декларацията се счита за приета в момента на вписването на стоките в отчетността. Без да се засягат законовите задължения на декларатора или осъществяването на контрол по отношение на сигурността и безопасността, митническите органи могат да не изискват стоките да бъдат представени или предоставени на разположение за митнически контрол.

2. Без да се засяга член 110, параграф 2 или втора алинея от параграф 1 от настоящия член, когато митническата декларация се подава в митническо учреждение, различно от учреждението, пред което са представени стоките, декларацията се приема, когато учреждението, пред което са представени стоките, потвърди, че те са на разположение за митнически контрол.

3. Освен когато е предвидено друго, за дата на прилагане на разпоредбите за митническия режим, за който стоките са декларираны, и за всички други вносни или износни формалности се счита датата на приемането на митническата декларация от митническите органи.

4. Комисията приема мерки, определящи подробни правила за прилагането на настоящия член, съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 184, параграф 2.

Член 113

Поправка на декларация

1. По искане на декларатора митническите органи могат да разрешат извършването на една или повече поправки на данните в митническата декларация, след като тя вече е била приета. При поправката не могат да се включват стоки, различни от първоначално декларираните.

2. Не се допускат поправки, когато искането е направено, след като митническите органи са:

- a) информирали декларатора за намерението си да извършат проверка на стоките;
- b) установили, че въпросните данни са неверни;
- v) разрешили вдигането на стоките.

3. Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи изключения от буква в) от параграф 2 от настоящия член, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

Член 114

Анулиране на декларация

1. По искане на декларатора митническите органи анулират приетата декларация в следните случаи:

- a) когато са убедени, че стоките незабавно ще бъдат поставени под друг митнически режим;

- b) когато са убедени, че поради особени обстоятелства поставянето на стоките под митническия режим, за който са декларираны, вече не е оправдано.

Въпреки това, когато митническите органи са информирали декларатора за намерението си да извършат проверка на стоките, искането за анулиране на декларацията може да бъде прието само след извършване на проверката.

2. Декларацията не се анулира след вдигането на стоките.

Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи изключения от първа алинея от настоящия параграф, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

Раздел 5

Други опростявания

Член 115

Улесняване съставянето на митнически декларации за стоки, попадащи под обхвата на различни тарифни подпозиции

Когато една пратка съдържа стоки, които попадат под различни тарифни подпозиции, и обработката на всяка от тези стоки в съответствие с техните тарифни подпозиции за целите на съставянето на митническата декларация би довела до непропорционална тежест на работата и разходите спрямо дължимите вносни мита, митническите органи могат, по искане на декларатора, да приемат, че вносните мита се начисляват върху цялата пратка на база на тарифните подпозиции за стоките, които са с най-високата ставка на вносни или износни мита.

Комисията може да приеме мерки за прилагането на настоящия член съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 184, параграф 2.

Член 116

Опростяване на митническите формалности и контрол

1. Митническите органи могат да разрешат опростявания на митническите формалности и контрол, различни от предвидените в раздел 3 от настоящата глава.

2. Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи по-специално правила относно:

- a) даване на разрешенията, посочени в параграф 1;
- b) случаите, в които следва да се извършва преразглеждане на разрешенията и условията, при които тяхното използване следва да се наблюдава от митническите органи;
- v) условията, при които се дават разрешенията;

- г) условията, при които на икономическия оператор може да се разреши да извършва определени митнически формалности, които по принцип следва да се извършват от митническите органи, включително самостоятелно определяне на вносните и износните мита и осъществяване на проверки под митнически надзор;
- д) определянето на компетентния митнически орган за даване на разрешение;
- е) консултация и предоставяне на информация на други митнически органи, когато е уместно;
- ж) условията, при които разрешенията могат да бъдат спрени или отменени;
- з) специфичната роля и отговорности на съответните компетентни митнически учреждения, особено по отношение прилагането на митническия контрол;
- и) формата и сроковете за изпълнение на формалностите,

се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

Тези мерки отчитат:

- митническите формалности, които следва да се изпълнят, и митническите проверки, които трябва да се извършат за целите на сигурността и безопасността по отношение на стоките, въведени на или напускащи територията на Общността,
- правилата, приети съгласно член 25, параграф 3,
- по отношение на буква г), когато участва повече от една държава-членка, заявителят изпълнява критериите за предоставянето на статус на одобрен икономически оператор съгласно член 14,
- по отношение на буква д), мястото, където се намират или е достъпна основната отчетност на заявителя за митнически цели с цел улесняване на одита и където се извършват поне част от дейностите, обхванати от разрешението.

ГЛАВА 3

Проверка и вдигане на стоки

Раздел 1

Проверка

Член 117

Проверка на митническата декларация

За целите на проверката на точността на данните, съдържащи се в митническа декларация, която митническите органи са приели, те могат:

- а) да извършат проверка на декларацията и на всички придружаващи документи;

- б) да изискват от декларатора да представи други документи;
- в) да извършат проверка на стоките;
- г) да вземат проби за анализ или за подробно изследване на стоките.

Член 118

Проверка на стоките и вземане на проби от тях

1. Транспортирането на стоките до местата, където трябва да се извършат проверки и където да се вземат проби, включително и всички операции, необходими за извършването на проверки или вземането на проби, се извършва от декларатора или на негова отговорност. Направените разходи са за сметка на декларатора.

2. Деклараторът или негов представител имат право да присъстват при проверката на стоките и вземането на пробите. Митническите органи, когато имат достатъчно основания, могат да изискват деклараторът или негов представител да присъстват при проверката на стоките или при вземането на пробите или да осигурят необходимото съдействие за улесняването на проверката или вземането на проби.

3. Когато пробите са взети в съответствие с действащите разпоредби, митническите органи не дължат обезщетения, свързани с тях, но поемат разходите за техния анализ или изследване.

Член 119

Проверка и вземане на проби за част от стоки

1. Когато обект на проверката или вземането на проби са само част от стоките, обхванати от митническа декларация, резултатите от частичната проверка или от анализа или изследването на пробите са валидни за цялото количество стоки, обхванати от тази декларация.

Въпреки това, деклараторът може да поиска допълнителна проверка или вземане на проби от стоките, когато счита, че резултатите от частичната проверка или от анализа или изследването на взетите проби не са валидни за останалата част от декларираните стоки. Искането се удовлетворява, при условие че стоките не са вдигнати или, ако са вдигнати, деклараторът докаже, че не са били променени по никакъв начин.

2. За прилагането на параграф 1, когато с една митническа декларация са декларирани повече от една стоки, данните за всяка стока се считат за отделна декларация.

3. Комисията приема съгласно процедурата по управление, посочена в член 184, параграф 3, мерки, установяващи процедурата, която се прилага в случай на разлика в резултатите от проверките по параграф 1 от настоящия член.

Член 120

Резултати от проверката

1. Резултатите от проверката на митническата декларация се използват за прилагане на разпоредбите, отнасящи се до митническия режим, под който стоките се поставят.
2. Когато митническата декларация не е проверена, параграф 1 се прилага въз основа на данните, съдържащи се в декларацията.
3. Резултатите от проверката, направена от митническите органи, имат еднаква доказателствена сила на цялата митническа територия на Общността.

Член 121

Мерки за идентификация

1. Митническите органи или, където е уместно, икономическите оператори, одобрени за целта от митническите органи, вземат необходимите мерки за идентифициране на стоките, когато това се изисква, за да се осигури спазването на разпоредбите на митническия режим, за който съответните стоки са декларирани.

Тези мерки за идентифициране имат еднакво правно действие на цялата митническа територия на Общността.

2. Средства за идентифициране, поставени върху стоките или върху превозните средства, могат да бъдат премахвани или унищожавани само от митническите органи или от икономическите оператори, одобрени за целта от митническите органи, освен ако в случай на непредвидими обстоятелства или непреодолима сила премахването или унищожаването им е наложително с цел опазване на стоките или превозните средства.

Член 122

Мерки за прилагане

Комисията може да приеме мерки за прилагането на настоящия раздел съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 184, параграф 2.

Раздел 2

Вдигане

Член 123

Вдигане на стоки

1. Без да се засяга член 117, когато са изпълнени условията за поставяне на стоките под даден режим и ако те не са обект на ограничения или забрани, митническите органи разрешават вдигането

им, след като данните в митническата декларация са проверени или са приети без проверка.

Първата алинея се прилага и когато проверката по член 117 не може да бъде завършена в разумни срокове и повече не се изисква стоките да бъдат представени за целите на проверката.

2. Вдигането на стоките се разрешава едновременно за всички стоки, обхванати от една и съща декларация.

За целите на първа алинея, когато с една митническа декларация са декларирани няколко стоки, данните, отнасящи се за всяка стока, се считат за отделна митническа декларация.

3. Когато стоките са представени в митническо учреждение, различно от това, в което е приета митническата декларация, съответните митнически органи обменят необходимата информация за разрешаване на вдигането на стоките, без да се засяга извършването на необходимия контрол.

Член 124

Вдигане, което зависи от плащането на размера на вносите или износните мита, съответстващ на митническото задължение или учредяването на обезпечение

1. Когато поставянето на стоките под митнически режим поражда митническо задължение, вдигането на стоките се разрешава само ако размерът на вносите или износните мита, съответстващ на митническото задължение, е платен или е обезпечен.

Въпреки това, без да се засяга трета алинея, първа алинея не се прилага за временен внос с частично освобождаване от вносни мита.

Когато съгласно разпоредбите, отнасящи се за митническия режим, за който стоките са декларирани, митническите органи изискват учредяване на обезпечение, за тези стоки се разрешава поставяне под митническия режим само след учредяване на обезпечението.

2. Комисията може да приеме мерки, установяващи изключенията от първа и трета алинея на параграф 1 от настоящия член, съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 184, параграф 2.

ГЛАВА 4

Разпореджане със стоки

Член 125

Унищожаване на стоки

Когато имат достатъчно основания за това, митническите органи могат да изискат унищожаването на представените пред тях стоки и да информират за това държателя на стоките. Разходите по унищожаването са за сметка на държателя на стоките.

Член 126

Мерки, които следва да бъдат предприети от митническите органи

1. Митническите органи предприемат всички необходими мерки за разпореждане със стоките, включително отнемане и продажба или унищожаване, в следните случаи:

- a) когато едно от задълженията, установени в митническото законодателство за въвеждането на необходими стоки на митническата територия на Общността, не е изпълнено или стоките са били отклонени от митнически надзор;
- b) когато не може да се даде разрешение за вдигане на стоките по коя да е от следните причини:
 - i) проверката на стоките не е могла да започне или завърши в определения от митническите органи срок по причини, които се дължат на декларатора;
 - ii) не са предоставени документите, необходими за поставянето на стоките под искания митнически режим или за разрешаване на вдигането им под този режим;
 - iii) в зависимост от обстоятелствата, не са заплатени или обезпечени в определения срок дължимите вносни или износни мита;
 - iv) стоките са обект на забрани или ограничения;
- v) когато стоките не са преместени в разумни срокове след вдигането им;
- г) когато след вдигането им се установи, че не са били изпълнени условията за такова вдигане;
- д) когато стоките са изоставени в полза на държавата съгласно член 127.

2. Необщностни стоки, които са изоставени в полза на държавата, са задържани или са отнети, се считат за поставени под режим временно складиране.

Член 127

Изоставяне

1. Необщностни стоки и стоки под режим специфична употреба могат, въз основа на предварително разрешение от митническите органи, да бъдат изоставени в полза на държавата от титуляря на режима или, в зависимост от случая, от държателя на стоките.

2. Изоставянето не води до разходи за държавата. Разходите по унищожаването или разпореждането по друг начин със стоките са за сметка на титуляря на режима или, в зависимост от случая, на държателя на стоките.

Член 128

Мерки за прилагане

Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, отнасящи се до прилагането на настоящата глава, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

ДЯЛ VI

ДОПУСКАНЕ ЗА СВОБОДНО ОБРАЩЕНИЕ И ОСВОБОЖДАВАНЕ ОТ ВНОСНИ МИТА

ГЛАВА 1

Допускане за свободно обращение

Член 129

Обхват и ефект

1. Необщностните стоки, предназначени за пазара на Общността или за лична употреба или за потребление в границите на Общността, се допускат за свободно обращение.

2. Допускането за свободно обращение включва следното:

- a) събирането на дължимите вносни мита;
- b) събирането при необходимост на други вземания, предвидени в съответните действащи разпоредби за събирането им;
- v) прилагането на мерките на търговската политика и забраните и ограниченията, доколкото такива мерки не е трябвало да бъдат приложени на по-ранен етап;
- г) изпълнение на другите формалности, предвидени при внасянето на стоките.

3. Допускането за свободно обращение придава на необщностните стоки митнически статус на общностни стоки.

ГЛАВА 2

Освобождаване от вносни мита

Раздел 1

Върнати стоки

Член 130

Обхват и ефект

1. Необщностни стоки, които, след като са били първоначално изнесени като общностни стоки извън митническата територия на Общността, бъдат върнати в нея и декларирани за допускане за свободно обращение в рамките на срок от три години, се освобождават от вносни мита по искане на заинтересованото лице.

2. При особени обстоятелства срокът от три години, посочен в параграф 1, може да бъде удължен.

3. Когато връщаните стоки преди износа им от митническата територия на Общността са били допуснати за свободно обращение без мита или с намалена ставка на вносното мито поради специфичната им употреба, освобождаването по параграф 1 се разрешава само ако тези стоки се допускат за свободно обращение за същата специфична употреба.

Когато специфичната употреба, за която въпросните стоки се допускат за свободно обращение, вече не е същата, размерът на дължимите вносни мита се намалява с размера, заплатен при първоначалното им допускане за свободно обращение. Когато последният е по-голям от дължимия за допускането на върнатите стоки за свободно обращение, не се разрешава възстановяване.

4. Когато общностни стоки са загубили статуса си на общностни стоки съгласно член 102, буква б) и впоследствие са допуснати за свободно обращение, параграфи 1, 2 и 3 от настоящия член се прилагат *mutatis mutandis*.

5. Освобождаване от вносни мита се разрешава само за стоки, които се реимпортират в същото състояние, в което те са изнесени.

Член 131

Случаи, в които не се разрешава освобождаване от вносни мита

Освобождаването от вносни мита, предвидено в член 130, не се разрешава в следните случаи:

а) за стоки, изнесени извън митническата територия на Общността в рамките на режим пасивно усъвършенстване, с изключение на случаите, когато:

i) стоките се намират в състоянието, в което са изнесени;

ii) правилата, приети съгласно член 134, позволяват това;

б) за стоки, които са се възползвали от мерките на общата селскостопанска политика, включващи износ на тези стоки от митническата територия на Общността, освен когато правилата, приети съгласно член 134, позволяват това.

Член 132

Стоки, които са били поставени първоначално под режим активно усъвършенстване

1. Член 130 се прилага *mutatis mutandis* за обработени продукти, които първоначално са били реекспортирани от митническата територия на Общността след режим активно усъвършенстване.

2. По искане на декларатора и при условие че той представи необходимата информация, размерът на вносните мита за стоките по параграф 1 от настоящия член се определя съгласно член 53, параграф 3. Датата на приемане на уведомлението за реекспорт се счита за дата на допускане за свободно обращение.

3. Освобождаването от вносни мита, предвидено в член 130, се разрешава за обработени продукти, които са били изнесени съгласно член 142, параграф 2, буква б), само при условие че се изключи възможността за поставяне на стоки под режим активно усъвършенстване.

Раздел 2

Продукти от морски риболов и други продукти, извлечени от морето

Член 133

Продукти от морски риболов и други продукти, извлечени от морето

Без да се засяга член 36, параграф 1, при допускането им за свободно обращение се освобождават от вносни мита:

а) продуктите на морския риболов и другите продукти, извлечени от териториалното море на държава или територия извън митническата територия на Общността от кораби, които са регистрирани или са под отчет единствено в държава-членка и плават под неин флаг;

б) продукти, получени от продуктите, посочени в буква а), на борда на кораби фабрики, отговарящи на условията, предвидени в тази буква.

Раздел 3

Мерки за прилагане

Член 134

Мерки за прилагане

Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, отнасящи се до прилагането на настоящата глава, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

ДЯЛ VII

СПЕЦИАЛНИ РЕЖИМИ

ГЛАВА 1

Общи разпоредби

Член 135

Обхват

Стоките могат да бъдат поставени под всеки един от следните специални режими:

а) транзит, който включва външен и вътрешен транзит;

- б) складиране, който включва временно складиране, митническо складиране и свободни зони;
- в) употреба за специфични цели, който включва временен внос и специфична употреба;
- г) усъвършенстване, който включва активно и пасивно усъвършенстване.

Член 136

Разрешение

1. Разрешение от митническите органи се изисква за:

- използването на режими активно или пасивно усъвършенстване, временен внос или специфична употреба,
- управлението на складови съоръжения за временно складиране или митническо складиране на стоки, с изключение на случаите, когато оператор на складовите съоръжения е самият митнически орган.

Условията, при които се допуска използването на един или повече от режимите, посочени по-горе, или управлението на складови съоръжения, се определят в разрешението.

2. Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи по-специално:

- а) даването на разрешението, предвидено в параграф 1;
- б) случаите, в които се извършва преразглеждане на разрешението;
- в) условията, при които се дава разрешението;
- г) идентификация на компетентния митнически орган за даване на разрешението;
- д) консултация и предоставяне на информация на други митнически органи, когато е уместно;
- е) условията, при които разрешението може да бъде спряно или отменено;
- ж) специфичната роля и отговорности на съответните компетентни митнически учреждения, особено по отношение на прилагането на митническия контрол;
- з) формата и сроковете за изпълнение на формалностите,

се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

Тези мерки отчитат следното:

- а) по отношение на буква в) от първата алинея, когато участва повече от една държава-членка, спазването от страна на заявителя на критериите, определени в член 14 относно предоставяне на статус на одобрен икономически оператор;
- б) по отношение на буква г) от първата алинея, мястото, където се намира и е достъпна основната отчетност на заявителя за митнически цели с цел улесняване на одита, и където се извършват поне част от дейностите, обхванати от разрешението.

3. Освен когато митническото законодателство предвижда друго, разрешението, посочено в параграф 1, се дава само на следните лица:

- а) лица, установени на митническата територия на Общността;
- б) лица, които осигуряват необходимото за правилното протичане на операциите, и в случаите, в които може да възникне митническо задължение или други вземания във връзка със стоките, поставени под специален режим, учредяват обезпечение съгласно член 56;
- в) в случай на временен внос или режим активно усъвършенстване лицето, което използва или нарежда използването на стоките, или което извършва или нарежда извършването на операции по усъвършенстването на стоките.

Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, предвиждащи дерогации от първа алинея от настоящия параграф, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

4. Освен когато е предвидено друго и в допълнение към параграф 3, разрешението, посочено в параграф 1, се издава само когато са изпълнени следните условия:

- а) митническите органи са в състояние да извършват митнически надзор без да се налага въвеждане на административни изисквания, несъответстващи на икономическата нужда от ползване на режима;
- б) когато разрешението за съответния режим на усъвършенстване няма да засегне неблагоприятно съществените интереси на производителите в Общността (икономически условия).

Счита се, че съществените интереси на производителите в Общността не са засегнати неблагоприятно по смисъла на буква б) от първа алинея, освен когато съществуват доказателства за противното или когато митническото законодателство предвижда, че икономическите условия се считат за изпълнени.

При наличие на доказателства, че има вероятност да бъдат засегнати неблагоприятно съществените интереси на производителите в Общността, се извършва проверка на икономическите условия съгласно член 185.

Комисията приема съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 184, параграф 2, мерки относно:

- а) извършването на проверка на икономическите условия;
- б) определянето на случаите, в които има вероятност да се засегнат основните интереси на производителите в Общността, като се отчитат мерките, предвидени в търговската и селскостопанската политика;
- в) определянето на случаите, в които икономическите условия се считат за изпълнени.

5. Титулярят на разрешението уведомява митническите органи за всяка промяна, настъпила след издаването му, която може да повлияе върху продължаване на действието му или съдържанието му.

Член 137

Отчетност

1. С изключение на режим транзит или където митническото законодателство предвижда друго, титулярят на разрешението, титулярят на режима и всички лица, извършващи дейности по складиране, изработка или усъвършенстване на стоки или покупко-продажба на стоки в свободни зони, трябва да водят отчетност във форма, одобрена от митническите органи.

Тази отчетност трябва да позволява на митническите органи да осъществяват надзор на съответния режим, особено по отношение на идентифицирането на стоките, поставени под този режим, техния митнически статус и тяхното придвижване.

2. Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, отнасящи се до прилагането на настоящия член, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

Член 138

Приключване на режим

1. В случаите, различни от режим транзит и без да се засяга член 166, специален режим се приключва, когато стоките, поставени под този режим, или обработените продукти се поставят под следващ митнически режим, напуснали са митническата територия на Общността или са унищожени, без да са останали отпадъци, или са изоставени в полза на държавата съгласно член 127.

2. Режим транзит се приключва от митническите органи, когато те са в състояние да установят, на основание сравнение на данните, с които разполага отправното митническо учреждение, с тези, с които разполага получаващото митническо учреждение, че режимът е завършил редовно.

3. Митническите органи вземат всички необходими мерки с цел да уредят ситуацията със стоките, по отношение на които режимът не е приключен съгласно предвидените условия.

Член 139

Прехвърляне на права и задължения

Правата и задълженията на титуляря на режима по отношение на стоки, поставени под специален режим, различен от режим транзит, могат, при определени от митническите органи условия, да бъдат прехвърляни изцяло или частично на други лица, които изпълняват условията, предвидени за съответния режим.

Член 140

Придвижване на стоки

1. Стоки, поставени под специален режим, различен от режим транзит, или в свободна зона, могат да бъдат придвижени между различни места на митническата територия на Общността, доколкото това е предвидено в разрешението или съгласно разпоредбите на митническото законодателство.

2. Комисията приема мерки за прилагането на настоящия член съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 184, параграф 2.

Член 141

Обичайни операции

Стоките, поставени под режим митническо складиране или усъвършенстване, или в свободна зона, могат да бъдат подложени на обичайни операции, предназначени да осигурят тяхното запазване, подобряване на търговския им вид или качество или подготвянето им за разпространение или препродажба.

Член 142

Еквивалентни стоки

1. Еквивалентни стоки са общностни стоки, които се складира, използват или усъвършенстват вместо стоките, поставени под специален режим.

При режим пасивно усъвършенстване еквивалентни стоки са необщностни стоки, които се усъвършенстват вместо общностни стоки, поставени под режим пасивно усъвършенстване.

Еквивалентните стоки трябва да имат същия осемцифров код по Комбинираната номенклатура, същото търговско качество и същите технически характеристики като стоките, които заместват.

Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, предвиждащи дерогация от трета алинея от настоящия параграф, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

2. Митническите органи разрешават, при условие че се гарантира правилното изпълнение на режима, особено по отношение на митническия надзор:

- а) използването на еквивалентни стоки под специален режим, различен от режим транзит, временен внос и временно складиране;
- б) при режим активно усъвършенстване, изнасянето на обработени продукти, получени от еквивалентни стоки, преди внасянето на стоките, които те заместват;
- в) при режим пасивно усъвършенстване, внасянето на обработени продукти, получени от еквивалентни стоки, преди изнасянето на стоките, които те заместват.

Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи случаи, в които митническите органи имат право да разрешат използването на еквивалентни стоки, поставени под режим временен внос, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

3. Използването на еквивалентни стоки не се позволява в следните случаи:

- а) когато се извършват само обичайни операции под режим активно усъвършенстване, съгласно определеното в член 141;
- б) когато се прилага забрана за възстановяване на или освобождаване от вносни мита по отношение на стоки без произход, използвани в производството на обработени продукти, поставени под режим активно усъвършенстване, за които е издадено или съставено доказателство за произход съгласно преференциално споразумение между Общността и определени държави или територии извън митническата територия на Общността или групи такива държави или територии; или
- в) когато това би довело до неоснователно облагодетелстване от вносни мита.

Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи други случаи, в които не могат да се използват еквивалентни стоки, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

4. В случаите, посочени в параграф 2, буква б) от настоящия член, и когато обработените продукти биха подлежали на облагане с износни мита, ако не са били изнесени в контекста на режим активно усъвършенстване, титулярят на разрешението учредява обезпечение с цел гарантиране плащането на митата, в случай че необходимите стоки не бъдат внесени в срока, посочен в член 169, параграф 3.

Член 143

Мерки за прилагане

Комисията приема мерки за прилагането на режимите, предвидени в настоящия дял, съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 184, параграф 2.

ГЛАВА 2

Транзит

Раздел 1

Външен и вътрешен транзит

Член 144

Външен транзит

1. Под режим външен транзит необходимите стоки могат да бъдат превозвани от едно до друго място на митническата територия на Общността, без те да подлежат на:

- а) вносни мита;
- б) други вземания, определени в други релевантни действащи разпоредби;
- в) мерките на търговската политика, доколкото тези мерки не забраняват въвеждането или напускането на стоки на или от митническата територия на Общността.

2. Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи случаи и условията, при които общностни стоки следва да се поставят под режим външен транзит, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

3. Превозването на стоките по смисъла на параграф 1 се осъществява по един от следните начини:

- а) под режим външен общностен транзит;
- б) в съответствие с Конвенцията ТИР, при условие че превозването:
 - i) е започнало или трябва да завърши извън митническата територия на Общността, или
 - ii) се извършва между две точки на митническата територия на Общността, като се преминава през територията на държава или територия извън митническата територия на Общността;
- в) в съответствие с Конвенцията АТА/Истанбулската конвенция, когато се извършва транзитен превоз;
- г) под покритието на Рейнския манифест (член 9 от допълнената Конвенция за плаване по река Рейн);
- д) под покритието на формуляр 302, предвиден в Споразумението между страните членки на Северноатлантическия договор относно статута на техните въоръжени сили, подписано в Лондон на 19 юни 1951 г.;
- е) чрез пощенската система в съответствие с актовете на Всемирния пощенски съюз, когато стоките се превозват от или за титуляри на права и задължения по тези актове.

4. Външният транзит се прилага, без да се засягат разпоредбите на член 140.

Член 145

Вътрешен транзит

1. Под режим вътрешен транзит и при условията, предвидени в параграфи 2 и 3, общностни стоки могат да бъдат превозвани от една до друга точка на митническата територия на Общността, като се преминава през територия извън митническата територия на Общността, без това да променя митническия статус на стоките.

2. Превозът на стоките по смисъла на параграф 1 се осъществява по един от следните начини:

- а) под режим вътрешен общностен транзит, при условие че такава възможност е предвидена от международно споразумение;
- б) в съответствие с Конвенцията ТИР;
- в) в съответствие с Конвенцията АТА/Истанбулската конвенция, когато се извършва транзитен превоз;
- г) под покритието на Рейнския манифест (член 9 от допълнената Конвенция за плаване по река Рейн);
- д) под покритието на формуляр 302, предвиден в Споразумението между страните членки на Северноатлантическото споразумение относно статута на техните въоръжени сили, подписано в Лондон на 19 юни 1951 г.;
- е) чрез пощенската система в съответствие с актовете на Всемирния пощенски съюз, когато стоките се превозват от или за титуляри на права и задължения по тези актове.

3. В случаите, посочени в параграф 2, букви от б) до е), стоките запазват статуса си на общностни стоки само когато този статус е установен при определени условия и чрез средства, предвидени в разпоредбите на митническото законодателство.

Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи условията и средствата, чрез които може да се определи този митнически статус, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

Раздел 2

Общностен транзит

Член 146

Задължения на титуляря на режим общностен транзит и на превозвача и получателя на стоките, превозвани под режим общностен транзит

1. Титулярят на режим общностен транзит е отговорен за:
- а) представянето на стоките в непроменено състояние и на изискваната информация на получаващото митническо учреждение в определения срок и при спазване на мерките, предприети от митническите органи за идентифициране на стоките;

- б) спазването на митническите разпоредби за режима;
- в) учредяването на обезпечение с цел осигуряване плащането на размера на вносите или износните мита, съответстващ на митническо задължение или на други вземания, предвидени в други действащи разпоредби, които биха могли да възникнат за стоките, освен ако разпоредбите на митническото законодателство не предвиждат друго.

2. Задълженията на титуляря на режима са изпълнени и режимът транзит завършва, когато стоките, поставени под режима, и изискваната информация са на разположение в получаващото митническо учреждение в съответствие с митническото законодателство.

3. Превозвач или получател на стоки, който приема стоки и знае, че те се превозват под режим общностен транзит, също така е отговорен за представянето на стоките в непроменено състояние на получаващото митническо учреждение в определения срок и при спазване на мерките, предприети от митническите органи за тяхното идентифициране.

Член 147

Стоки, преминаващи през територия на страна извън митническата територия на Общността под режим външен общностен транзит

1. Режимът външен общностен транзит се прилага за стоки, преминаващи през територия извън митническата територия на Общността, при условие че:

- а) такава възможност е предвидена в международно споразумение;
- б) превозът през тази територия се извършва с един превозен документ, съставен на митническата територия на Общността.

2. В случаите, посочени в параграф 1, буква б), действието на режим външен общностен транзит се спира, докато стоките се намират извън митническата територия на Общността.

ГЛАВА 3

Складиране

Раздел 1

Общи разпоредби

Член 148

Обхват

1. Под режим складиране на митническата територия на Общността могат да бъдат складирани необщностни стоки, без да подлежат на:

- а) вносни мита;

- б) други вземания, определени в другите релевантни действащи разпоредби;
- в) мерките на търговската политика, доколкото тези мерки не забраняват въвеждането или напускането на стоки на или от митническата територия на Общността.

2. Общностни стоки могат да бъдат поставени под режим митническо складиране или режим свободна зона в съответствие с митническото законодателство или други общностни разпоредби в специфични области, или с цел възползване от решение, даващо право на възстановяване или опрощаване на вносни мита.

Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи случаите и условията, при които общностни стоки могат да се поставят под режим митническо складиране или режим свободна зона, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

Член 149

Отговорности на титуляря на разрешението или на режима

1. Титулярят на разрешението и титулярят на режима отговарят за:
 - а) осигуряването на стоките под режим временно складиране или митническо складиране да не се отклоняват от митнически надзор;
 - б) изпълнението на задълженията, произтичащи от складирането на стоки, под режим временно складиране или митническо складиране;
 - в) спазването на конкретните условия, уточнени в разрешението за управление на митнически склад или на съоръжения за временно складиране.
2. Чрез дерогация от параграф 1, когато разрешението е за обществен митнически склад, в него може да се предвиди, че отговорността по параграф 1, буква а) или б), се поема само от титуляря на режима.
3. Титулярят на режима е отговорен за изпълнението на задълженията, произтичащи от поставянето на стоките под режим временно складиране или митническо складиране.

Член 150

Продължителност на режим складиране

1. Времето, през което стоките могат да останат под режим складиране, е неограничено.
2. Въпреки това, митническите органи могат да определят срок, преди изтичането на който трябва да бъде приключен режим складиране в следните случаи:
 - а) когато складовите съоръжения се управляват от митническите органи и могат да се използват от всяко лице за временно складиране на стоки по член 151;

- б) при изключителни обстоятелства, особено когато видът и естеството на стоките могат, при дългосрочно складиране, да представляват заплаха за здравето на хората, животните или растенията или за околната среда.

3. Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, определящи случаите, посочени в параграф 2, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

Раздел 2

Временно складиране

Член 151

Поставяне на стоки под режим временно складиране

1. Когато не са декларирани за друг митнически режим, следните необщности стоки се считат за декларирани за режим временно складиране от държателя на стоките в момента на представянето им пред митническите органи:
 - а) стоки, въведени на митническата територия на Общността, различни от стоки, въведени директно в свободна зона;
 - б) стоки, въведени от свободна зона в друга част от митническата територия на Общността;
 - в) стоки, за които е завършен режим външен транзит.

Митническата декларация се счита за подадена и приета от митническите органи в момента на представяне на стоките пред митническите органи.

2. Обобщената декларация за въвеждане или заместващият я транзитен документ представлява митническа декларация за режим временно складиране.
3. Митническите органи могат да изискат от държателя на стоките да учреди обезпечение с цел осигуряване на плащането на размера на вносните или износните мита, съответстващ на митническо задължение или на други вземания, които могат да възникнат съгласно предвиденото в други действащи разпоредби
4. В случай че по някаква причина стоките не могат да бъдат поставени или не могат да останат под режим временно складиране, митническите органи предприемат незабавно всички необходими мерки за уреждане на положението на стоките. Членове от 125 до 127 се прилагат *mutatis mutandis*.
5. Комисията може да приеме мерки за прилагането на настоящия член съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 184, параграф 2.

Член 152

Временно складиране стоки

1. Стоки под режим временно складиране се складира само на разрешените за временно складиране места.

2. Без да се засягат разпоредбите на член 91, параграф 2, стоките под режим временно складиране могат да бъдат обект само на такива операции, предназначени да осигурят запазването им в непроменено състояние, без да се променят първоначалният им вид или техническите им характеристики.

Раздел 3

Митническо складиране

Член 153

Складиране в митнически складове

1. Под режим митническо складиране необщностните стоки могат да бъдат складирани в помещения или на други места, одобрени за този режим от митническите органи и под митнически надзор, наричани по-долу „митнически складове“.
2. Митническите складове могат да се ползват за складиране на стоки от всички лица (обществен митнически склад) или за складиране на стоки от титуляря на разрешение за митническо складиране (частен митнически склад).
3. Стоките, поставени под режим митническо складиране, могат да бъдат временно извадени от митническия склад. С изключение на случаите на непреодолима сила, изваждането на стоките трябва да бъде разрешено предварително от митническите органи.

Член 154

Общностни стоки, специфична употреба и дейности по усъвършенстване

1. Когато съществува обоснована икономическа необходимост и няма да се засегне неблагоприятно митническият надзор, митническите органи могат да разрешат в митнически склад:
 - а) складиране на общностни стоки;
 - б) усъвършенстване на стоки, поставени под режим активно усъвършенстване или специфична употреба, при спазване на условията на тези режими.
2. В случаите, посочени в параграф 1, стоките не се считат за поставени под режим митническо складиране.

Раздел 4

Свободни зони

Член 155

Определяне на свободни зони

1. Държавите-членки могат да определят части от митническата територия на Общността като свободни зони.
Държавите-членки определят точно територията и входните и изходните пунктове на всяка свободна зона.
2. Свободните зони са оградени.
Границите и входните и изходните пунктове на свободните зони подлежат на митнически надзор.

3. Лицата, стоките и транспортните средства, които влизат във или напускат свободната зона, могат да бъдат обект на митнически контрол.

Член 156

Сгради и дейности в свободните зони

1. За строителство на сгради в свободна зона се изисква предварително одобрение от митническите органи.
2. Съобразно митническото законодателство в свободните зони се разрешават всякакви дейности с промишлен или търговски характер, или извършването на услуги. За извършването на тези дейности митническите органи се уведомяват предварително.
3. Митническите органи могат да наложат забрани или ограничения на дейностите, посочени в параграф 2, предвид естеството на стоките, предмет на тези дейности, или от изискванията на митническия надзор или изискванията за сигурност и безопасност.
4. Митническите органи могат да забранят упражняването на дейност в свободните зони на лица, които не осигуряват необходимите гаранции за изпълнение на разпоредбите, предвидени в митническото законодателство.

Член 157

Представяне на стоки и поставянето им под режим

1. Стоки, въведени в свободна зона, се представят пред митническите органи и подлежат на предвидените митнически формалности в случаите, когато:
 - а) са въведени директно в свободната зона от място извън митническата територия на Общността;
 - б) са били поставени под митнически режим, който е завършен или приключен с поставянето им под режим свободна зона;
 - в) са поставени под режим свободна зона с цел възползване от решение за възстановяване или опрощаване на вносни мита;
 - г) тези формалности са предвидени в законодателство, различно от митническото законодателство.
2. Не е необходимо да се представят пред митническите органи стоки, въведени в свободна зона при обстоятелства, различни от посочените в параграф 1.
3. Без да се засяга член 158, стоките, въведени в свободна зона, се считат за поставени под режим свободна зона:
 - а) в момента на въвеждането им в свободната зона, освен ако вече не са били поставени под друг митнически режим;
 - б) в момента на завършване на режим транзит, освен ако не се поставят незабавно под следващ митнически режим.

Член 158

Общностни стоки в свободни зони

1. **Общностните стоки** могат да се въвеждат, складираат, придвижват, използват, усъвършенстват или изразходват в свободна зона. В тези случаи стоките не се считат за поставени под режим свободна зона.
2. По искане на заинтересованото лице митническите органи удостоверяват митническия статус като общностни стоки на следните стоки:
 - a) общностни стоки, въведени в свободна зона;
 - b) общностни стоки, претърпели операции по усъвършенстване в свободна зона;
 - b) стоки, допуснати за свободно обращение в свободна зона.

Член 159

Необщностни стоки в свободни зони

1. **Необщностни стоки** в свободна зона могат да бъдат допуснати за свободно обращение или поставени под режим активно усъвършенстване, временен внос или специфична употреба при условията, предвидени за тези режими.

В тези случаи стоките не се считат за поставени под режим свободна зона.

2. Без да се засягат разпоредбите, приложими за доставки или за продоволствено складиране, и доколкото съответният режим го позволява, параграф 1 от настоящия член не изключва използването или изразходването на стоки, които при допускане за свободно обращение или временен внос не биха подлежали на вносни мита или на мерки, предвидени по общата селскостопанска или търговска политики.

В случай на такова използване или изразходване не се изисква митническа декларация за допускане за свободно обращение или за временен внос.

Въпреки това, такава декларация се изисква, когато тези стоки са обект на тарифни квоти или плафони.

Член 160

Извеждане на стоки от свободна зона

Без да се засяга законодателството в области, различни от митническата, стоките в свободна зона могат да бъдат изнесени или реекспортирани извън митническата територия на Общността или въведени в друга част на митническата територия на Общността.

Членове 91 до 98 се прилагат *mutatis mutandis* за стоки, въведени в други части на митническата територия на Общността.

Член 161

Митнически статус

При извеждане на стоки от свободна зона и въвеждането им в останалата част от митническата територия на Общността или поставянето им под митнически режим, те се считат за **необщностни стоки**, освен когато митническият им статус на общностни стоки е установен чрез удостоверение, посочено в член 158, параграф 2, или чрез друг документ за статус, предвиден в митническото законодателство на Общността.

Въпреки това, за целите на прилагането на износни мита и на лицензите за износ, или на мерки по контрол на износа, предвидени в общата селскостопанска или търговска политика, тези стоки се считат за общностни стоки, освен ако се установи, че те нямат митнически статус на общностни стоки.

ГЛАВА 4

Употреба за специфични цели

Раздел 1

Временен внос

Член 162

Обхват

1. Под режим временен внос на митническата територия на Общността могат да бъдат използвани с пълно или частично освобождаване от вносни мита **необщностни стоки**, предназначени да бъдат реекспортирани, и без да подлежат на:

- a) други вземания, както е предвидено в други релевантни действия разпоредби;
 - b) мерките на търговската политика, доколкото тези мерки не забраняват въвеждането във или напускането на стоки от митническата територия на Общността.
2. Режимът временен внос може да се използва единствено когато са изпълнени следните условия:

- a) стоките не са предназначени да претърпят каквато и да е промяна, освен нормална амортизация при тяхното използване;
- b) възможно е да се гарантира, че стоките, поставени под този режим, могат да бъдат идентифицирани, освен когато предвид естеството на стоките или тяхното използване, отсъствието на мерки за идентифициране няма да доведе до злоупотреби с режима или, в случая по член 142, когато може да се провери изпълнението на условията, установени по отношение на еквивалентни стоки;

- в) титулярят на режима е установен извън митническата територия на Общността, освен където е предвидено друго в разпоредбите на митническото законодателство;
- г) изискванията за пълно или частично освобождаване от мита са изпълнени съгласно митническото законодателство на Общността.

Този размер се дължи за всеки месец или част от месец, през който стоките са под режим временен внос с частично освобождаване от вносни мита.

2. Размерът на вносните мита не превишава размера на митата, които биха били дължими, ако стоките бяха допуснати за свободно обращение на датата, на която са били поставени под режим временен внос.

Член 163

Срок, в който стоките могат да останат под режим временен внос

1. Митническите органи определят срока, в който стоките, поставени под режим временен внос, трябва да се реекспортират или да бъдат поставени под следващ митнически режим. Този срок трябва да бъде достатъчен за постигане на целта на разрешеното ползване.

2. Максималният срок, през който стоките могат да останат под режим временен внос за същата цел и под отговорността на същия титуляр на разрешението, е 24 месеца, дори и когато режимът е приключен чрез поставяне на стоките под друг специален режим и впоследствие са поставени отново под режим временен внос.

3. Когато, при изключителни обстоятелства, разрешеното използване не може да се осъществи в сроковете, предвидени в параграфи 1 и 2, митническите органи могат, при надлежно обосновано искане от титуляря на разрешението, да удължават тези срокове в разумни граници.

Член 164

Случаи, обхванати от режим временен внос

Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи случаите и условията, при които може да се използва режимът временен внос и може да се предостави пълно или частично освобождаване от вносни мита, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

Тези мерки се приемат с оглед на международните споразумения, както и на естеството и използването на стоките.

Член 165

Размер на вносните мита при временен внос с частично освобождаване от вносни мита

1. Размерът на вносните мита за стоки, поставени под режим временен внос с частично освобождаване от вносни мита, се определя на 3 % от размера на вносните мита, които биха били дължими за тези стоки, ако на датата на поставяне под режим временен внос те бяха допуснати за свободно обращение.

Раздел 2

Специфична употреба

Член 166

Режим специфична употреба

1. Под режим специфична употреба могат да се допускат за свободно обращение стоки, освободени от мито или с намалена ставка на митото поради тяхната специфична употреба. Стоките остават под митнически надзор.

2. Митническият надзор за режим специфична употреба завършва:

- когато стоките са използвани за цели, предвидени за освобождаване от мита или за прилагане на намалени ставки на митата;
- когато стоките са изнесени, унищожени или изоставени в полза на държавата;
- когато стоките са използвани за цели, различни от предвидените за освобождаване от мита или намалени ставки на митата и са платени приложимите вносни мита.

3. Когато се изисква рандеман, член 167 се прилага *mutatis mutandis* за режим специфична употреба.

ГЛАВА 5

Усъвършенстване

Раздел 1

Общи разпоредби

Член 167

Рандеман

С изключение на случаите, в които рандеманът е определен в законодателство на Общността, уреждащо специфични области, митническите органи определят или рандеман, или осреднен рандеман за операцията по усъвършенстване, или, когато е приложимо, посочват метода за определянето му.

Рандеманът или осредненият рандеман се определя на базата на действителните обстоятелства, при които се извършва или трябва да се извърши операцията. При необходимост този рандеман може да бъде съответно променен по реда на членове 18 и 19.

Раздел 2

Активно усъвършенстване

Член 168

Обхват

1. Без да се засяга член 142, под режим активно усъвършенстване на митническата територия на Общността могат да бъдат използвани необходимостни стоки в една или повече операции по усъвършенстване, без тези стоки да подлежат на:

- a) вносни мита;
- б) други вземания, както са предвидени в други релевантни действия разпоредби;
- в) мерките на търговската политика, доколкото тези мерки не забраняват въвеждането или напускането на стоки във или от митническата територия на Общността.

2. Режим активно усъвършенстване може да се използва в случаи, различни от поправка или разрушаване само когато, без да се засяга използването на спомагателни производствени средства, стоките, поставени под този режим, могат да се идентифицират в обработените продукти.

В случаите по член 142 режимът може да се използва, когато е възможно да се провери изпълнението на условията, определени за еквивалентни стоки.

3. В допълнение към параграфи 1 и 2 режимът активно усъвършенстване може да се използва и за стоки, които:

- a) трябва да претърпят операции, осигуряващи съответствието им с техническите изисквания за допускането им за свободно обращение;
- б) трябва да претърпят обичайни операции в съответствие с член 141.

Член 169

Срок за приключване

1. Митническите органи определят срока, в който режимът активно усъвършенстване се приключва съгласно член 138.

Този срок започва да тече от датата, на която необходимостните стоки са поставени под режима, като се отчита времето, необходимо за извършване на операцията по усъвършенстване и за приключване на режима.

2. Митническите органи могат да продължат в разумни граници срока, определен съгласно параграф 1, при представяне на надлежно обосновано искане от титуляря на разрешението.

В разрешението може да се определи, че срок, който започва да тече през определен календарен месец, тримесечие или шестмесечие, изтича съответно на последния ден на следващите календарен месец, тримесечие или шестмесечие.

3. При предварителен износ в съответствие с член 142, параграф 2, буква б), митническите органи определят срока, в който необходимостните стоки трябва да бъдат декларирани за режима. Този срок започва да тече от датата на приемане на декларацията за износ на обработените продукти, получени от съответните еквивалентни стоки.

Член 170

Временен реекспорт за последващо усъвършенстване

При разрешение от митническите органи, някои или всички стоки, поставени под режим активно усъвършенстване, или обработените продукти, могат да бъдат временно реекспортирани с цел последващо усъвършенстване извън митническата територия на Общността, в съответствие с условията, определени за режим пасивно усъвършенстване.

Раздел 3

Пасивно усъвършенстване

Член 171

Обхват

1. Под режим пасивно усъвършенстване общностни стоки могат да се изнасят временно от митническата територия на Общността, за да се подложат на операции по усъвършенстване. Получените от тези стоки обработени продукти могат да бъдат допуснати за свободно обращение с пълно или частично освобождаване от вносни мита по искане на титуляря на разрешението или на друго лице, установено на митническата територия на Общността, ако това лице е получило съгласието на титуляря на разрешението и са изпълнени условията на разрешението.

2. Пасивно усъвършенстване не се разрешава за следните общностни стоки:

- a) износът на които води до възстановяване или опрощаване на вносни мита;
- б) които преди износа са били допуснати за свободно обращение с освобождаване от мито или с намалена ставка на митото поради тяхната специфична употреба, докато не се изпълнят целите на специфичната употреба, освен когато тези стоки трябва да бъдат поправени;
- в) чийто износ води до предоставяне на възстановявания при износ;

г) за които, в рамките на общата селскостопанска политика при изнасяне, се предоставя финансово предимство, различно от възстановяванията по буква в).

3. В случаите извън предвидените в членове 172 и 173 и при *ad valorem* мита, размерът на вносните мита се изчислява на база на разходите за операциите по усъвършенстване, извършени извън митническата територия на Общността.

Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи правилата за такова изчисление и правилата при наличие на специфични мита, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

4. Митническите органи определят срока, в който временно изнесените стоки трябва да бъдат реимпортирани на митническата територия на Общността под формата на обработени продукти и допуснати за свободно обращение, за да могат да се възползват от пълно или частично освобождаване от вносни мита. Митническите органи могат да продължат в разумни граници определения срок при представяне на надлежно обосновано искане от титуляря на разрешението.

Член 172

Безплатно поправени стоки

1. Пълно освобождаване от вносни мита се предоставя, когато се докаже пред митническите органи, че поправката на стоките е извършена безплатно поради наличието на договорно или законово гаранционно задължение или производствен или материален дефект.

2. Параграф 1 не се прилага, когато производственият или материалният дефект на стоката е взет предвид при първото ѝ допускане за свободно обращение.

Член 173

Система за стандартен обмен

1. Системата на стандартния обмен позволява заместването на обработен продукт с вносен продукт, наричан по-долу „заместващ продукт“, при условията на параграфи от 2 до 5.

2. Митническите органи разрешават прилагането на система за стандартен обмен, когато операцията по усъвършенстването се състои в поправка на дефектни общностни стоки, които не попадат в обхвата на мерките по общата селскостопанска политика или на специфичните разпоредби, приложими за определени стоки, получени при преработката на селскостопански продукти.

3. Заместващите продукти трябва да имат същия осемцифров код по Комбинираната номенклатура, същото търговско качество и същите технически характеристики като дефектните стоки, ако тези стоки са били поправени.

4. Когато дефектните стоки са употребявани преди износа, заместващите продукти също трябва да са били употребявани.

Въпреки това, митническите органи имат право да отменят изискването, посочено в първа алинея, ако заместващият продукт е доставен безплатно или поради договорно или законово гаранционно задължение, или поради производствен или материален дефект.

5. Разпоредбите, приложими за обработените продукти, се прилагат и за заместващите продукти.

Член 174

Предварително внасяне на заместващи продукти

1. Митническите органи разрешават, при определени от тях условия и по искане на заинтересованото лице, заместващите продукти да бъдат внесени преди дефектните стоки да бъдат изнесени.

При предварително внасяне на заместващ продукт се учредява обезпечение за размера на вносното мито, който би следвало да се плати, ако дефектните стоки не се изнесат съгласно параграф 2.

2. Дефектните стоки трябва да бъдат изнесени в срок от два месеца от датата на приемане от митническите органи на декларацията за допускане за свободно обращение на заместващите продукти.

3. Когато поради изключителни обстоятелства дефектните стоки не могат да бъдат изнесени в срока по параграф 2, митническите органи могат да продължават този срок в разумни граници при надлежно обосновано искане от заинтересованото лице.

ДЯЛ VIII

ЗАМИНАВАНЕ НА СТОКИ ОТ МИТНИЧЕСКАТА ТЕРИТОРИЯ НА ОБЩНОСТТА

ГЛАВА 1

Стоки, напускащи митническата територия

Член 175

Задължение за подаване на предварителна декларация за заминаване

1. Стоките, предназначени да напускат митническата територия на Общността, се обхващат от предварителна декларация за заминаване, която се подава или предоставя на компетентното митническо учреждение, преди стоките да се изведат от митническата територия на Общността.

Въпреки това, първата алинея не се прилага за стоки, превозвани на транспортни средства, които само преминават през териториалните води или въздушното пространство на митническата територия на Общността без спиране на тази територия.

2. Предварителната декларация за заминаване е в една от следните форми:

а) съответната митническа декларация, когато стоки, напускащи митническата територия на Общността, са поставени под митнически режим, за целите на който се изисква митническа декларация;

- б) уведомление за реекспорт съгласно член 179;
- в) обобщена декларация за напускане, посочена в член 180, когато не се изисква нито митническа декларация, нито уведомление за реекспорт.
3. Предварителната декларация за заминаване съдържа най-малко данните, необходими за обобщената декларация за напускане.

Член 176

Мерки, установяващи определени подробности

1. Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, по отношение на:
- а) случаите и условията, при които стоките, напускащи митническата територия на Общността, не подлежат на предварителна декларация за заминаване;
- б) условията, при които може да не се изисква предварителна декларация за заминаване или тя да бъде променена;
- в) крайния срок, в който следва да се подава или предоставя предварителна декларация за заминаване, преди стоките да се изведат от митническата територия на Общността;
- г) изключенията и вариантите по отношение на срока, посочен в буква в);
- д) определянето на компетентното митническо учреждение, в което се подава или предоставя предварителна декларация за заминаване и където се извършва анализ на риска и контрол, основаващ се на риска, при износ и напускане,

се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

2. При приемането на тези мерки се отчитат:
- а) особени обстоятелства;
- б) прилагането на тези мерки към определени видове стокообмен, транспорт или икономически оператори;
- в) международни споразумения, предвиждащи специални разпоредби за сигурност.

Член 177

Митнически надзор и формалности при напускане

1. Стоките, напускащи митническата територия на Общността, са под митнически надзор и могат да бъдат предмет на митнически контрол. Където е уместно, митническите органи могат в съответствие с приетите мерки по параграф 5 да определят маршрута, който следва да се използва и срока, в който стоките трябва да напуснат митническата територия на Общността.

2. Стоки, предназначени да напуснат митническата територия на Общността, се представят на митническите органи в митническото учреждение, компетентно за мястото, където стоките напускат митническата територия на Общността, и се подчиняват на прилагането на формалностите за напускане, които, в зависимост от случая, включват:

- а) възстановяване или опрощаване на вносни мита или плащане на възстановявания при износ;
- б) събиране на износни мита;
- в) формалностите, изисквани за други вземания, съгласно действията разпоредби;
- г) прилагането на забрани и ограничения, на основание, *inter alia*, опазването на обществен морал, обществен ред или обществената сигурност, опазването на здравето и живота на хората, животните и растенията, опазването на околната среда, защитата на националното богатство, имашо художествена, историческа или археологическа стойност, и защитата на индустриалната или търговска собственост, включително контрола по отношение на прекурсори, използвани при производство на наркотици, стоки, които са в нарушение на определени права върху интелектуална собственост и на пари в брой, които напускат Общността, както и изпълнението на мерки за опазване и управление на рибните ресурси и мерки на търговската политика.

3. Стоки, напускащи митническата територия на Общността, се представят на митническите органи от едно от следните лица:

- а) лицето, което изнася стоките от митническата територия на Общността;
- б) лицето, от чието име или за чиято сметка действа лицето, което изнася стоките от тази територия;
- в) лицето, което поема отговорност за превоза на стоките преди износа им от митническата територия на Общността.

4. Напускането се разрешава, при условие че въпросните стоки напускат митническата територия на Общността в същото състояние, в което са били при приемането на предварителната декларация за заминаване.

5. Комисията приема мерки за прилагането на параграфи 1, 2 и 3 от настоящия член в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 184, параграф 2.

ГЛАВА 2

Износ и реекспорт

Член 178

Общностни стоки

1. Общностните стоки, предназначени да напуснат митническата територия на Общността, се поставят под режим износ.

2. Параграф 1 не се прилага за следните стоки:
- стоки, поставени под режим специфична употреба или пасивно усъвършенстване;
 - стоки, поставени под режим вътрешен транзит или които временно напускат митническата територия на Общността в съответствие с член 103.
3. Комисията приема мерки, установяващи износните формалности, приложими за стоки, поставени под режим износ, режим специфична употреба или режим пасивно усъвършенстване, съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 184, параграф 2.

Член 179

Необщностни стоки

- Необщностни стоки, предназначени да напуснат митническата територия на Общността, подлежат на уведомление за реекспорт, което се подава в компетентното митническо учреждение и на износните формалности.
- Членове от 104 до 124 се прилагат *mutatis mutandis* за уведомлението за реекспорт.
- Параграф 1 не се прилага за:
 - стоки, поставени под режим външен транзит, които само преминават през митническата територия на Общността;
 - стоки, които се преговарват в свободна зона или се реекспортират директно оттам;
 - стоки под режим временно складиране, които се реекспортират директно от одобрено съоръжение за временно складиране.

Член 180

Обобщена декларация за напускане

- Когато не се изисква митническа декларация или уведомление за реекспорт за стоките, предназначени да напуснат митническата територия на Общността, се подава обобщена декларация за напускане пред компетентното митническо учреждение в съответствие с член 175.
- Обобщената декларация за напускане се изготвя чрез техника за електронна обработка на данни. Може да се използва търговска, пристанищна или транспортна информация, при условие че тя съдържа необходимите за обобщената декларация за напускане данни.
- Митническите органи могат да приемат обобщени декларации за напускане на хартиен носител при извънредни обстоятелства, при условие че те прилагат същото равнище на управление на риска, както това, прилагано при обобщени декларации за напускане, изготвени чрез използване на техника за електронна обработка на данни, и при условие че могат да бъдат изпълнени изискванията за обмен на такива данни с другите митнически учреждения.

Вместо подаването на обобщена декларация за напускане митническите органи могат да приемат подаване на уведомление и осигурен достъп до данните на обобщена декларация в компютърната система на икономическия оператор.

- Обобщената декларация за напускане се подава от едно от следните лица:
 - лицето, което извежда стоките или което поема отговорността за превоза на стоките извън митническата територия на Общността;
 - износителят или изпращачът на стоките, или друго лице, от чието име или за чиято сметка действа лицето, посочено в буква а);
 - всяко лице, което може да представи въпросните стоки или може да осигури представянето им пред компетентните митнически органи.

Член 181

Промяна на обобщената декларация за напускане

На декларатора се разрешава по негово искане да промени една или повече данни в обобщената декларация за напускане след нейното подаване.

Въпреки това, не са възможни промени, след като митническите органи:

- са информирали лицето, подало обобщената декларация, че възнамеряват да проверят стоките;
- са установили, че съответните данни са неверни;
- вече са разрешили преместването на стоките.

Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи изключения от буква в) от втора алинея от настоящия член, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

ГЛАВА 3

Освобождение от износни мита

Член 182

Временен износ

- Без да се засяга член 171, общностите стоки могат да бъдат временно изнесени от митническата територия на Общността и да се възползват от освобождение от износни мита, при условие че бъдат реимпортирани.

2. Комисията може да приеме мерки за прилагането на настоящия член съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 184, параграф 2.

ДЯЛ IX

КОМИТЕТ ПО МИТНИЧЕСКИЯ КОДЕКС И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

ГЛАВА 1

Комитет по Митническия кодекс

Член 183

Допълнителни мерки за прилагане

1. Комисията, съгласно процедурата по регулиране, посочена в член 184, параграф 2, приема правила за оперативна съвместимост на електронните митнически системи на държавите-членки, както и за съответните общностни компоненти за подобряване на сътрудничеството на основа на електронен обмен на данни между митническите органи, между митническите органи и Комисията и между митническите органи и икономическите оператори.

2. Мерките, предназначени да изменят несъществени елементи от настоящия регламент чрез допълването му, установяващи:

- а) условията, при които Комисията може да взема решения, изискващи от държави-членки да отменят или изменят решение, различно от предвидените в член 20, параграф 8, буква в), взето в рамките на митническото законодателство, което се отклонява от подобни решения на други компетентни органи и с това застрашава еднаквото прилагане на митническото законодателство;
- б) други необходими мерки за прилагане, включително за поети от Общността ангажменти и задължения във връзка с международни споразумения, изискващи адаптиране на разпоредбите на Кодекса;
- в) други случаи и условия, при които е възможно опростяване на прилагането на настоящия кодекс,

се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 184, параграф 4.

Член 184

Комитет

1. Комисията се подпомага от Комитета по Митническия кодекс, наричан по-долу „комитета“.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Срокът, предвиден в член 5, параграф 6 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на три месеца.

3. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 4 и 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Срокът, установен в член 4, параграф 3 от Решение 1999/468/ЕО, се определя на три месеца.

4. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи от 1 до 4, и член 7 от Решение 1999/468/ЕО, като се вземат предвид разпоредбите на член 8 от него.

Член 185

Други въпроси

Комитетът може да разглежда всички въпроси, свързани с митническото законодателство, повдигнати от неговия председател, или по инициатива на Комисията или по искане на представител на държава-членка, които се отнасят по-конкретно до:

- а) всички проблеми, възникващи във връзка с прилагането на митническото законодателство,
- б) всяка позиция, която да бъде взета от Общността в комитети, работни групи и групи от експерти, създадени по силата на международни споразумения, във връзка с митническото законодателство.

ГЛАВА 2

Заключителни разпоредби

Член 186

Отмяна

Регламенти (ЕИО) № 3925/91, (ЕИО) № 2913/92 и (ЕО) № 1207/2001 се отменят.

Позоваването на отменените регламенти се счита за позоваване на настоящия регламент и се чете съгласно таблиците за съответствие, представени в приложението.

Член 187

Влизане в сила

Настоящият регламент влиза в сила на двадесетия ден след публикуването му в Официален вестник на Европейския съюз.

Член 188

Прилагане

1. Втора алинея от член 1, параграф 3; втора алинея от член 5, параграф 1; първа алинея от член 5, параграф 2; член 10, параграф 2; член 11, параграф 3; втора алинея от член 12, параграф 2; член 15; член 16, параграф 5; член 18, параграф 4; член 19, параграф 5; член 20, параграф 7; член 20, параграф 8; член 20, параграф 9; втора алинея от член 24, параграф 3; член 25, параграф 3; член 28, параграф 3; член 30, параграф 2; член 31, параграф 3; член 33, параграф 5; член 38; член 39, параграф 3; член 39, параграф 6; член 43; член 54; втора алинея от член 55, параграф 2; член 56, параграф 9; член 57, параграф 3; втора алинея от член 58; втора алинея от член 59, параграф 1; член 62, параграф 3; член 63, параграф 3; член 65, параграф 3; трета алинея от член 67, параграф 1; член 71; първа алинея от член 72, параграф 3; член 76; член 77, параграф 3; втора алинея от член 78, параграф 1; член 78, параграф 5; член 85; член 86, параграф 7; първа алинея от член 87, параграф 3; втора алинея от член 88, параграф 4; член 89, параграф 2; член 93, параграф 2; член 101, параграф 2; член 103; член 105, параграф 2; първа алинея от член 106, параграф 4; член 107, параграф 3; втора алинея от член 108, параграф 1; член 108, параграф 4; член 109, параграф 2; член 109, параграф 3; трета алинея от член 110, параграф 1; член 111, параграф 3; член 112, параграф 4; член 113, параграф 3; втора алинея

от член 114, параграф 2; втора алинея от член 115; първа алинея от член 116, параграф 2; член 119, параграф 3; член 122; член 124, параграф 2; член 128; член 134; първа алинея от член 136, параграф 2; втора алинея от член 136, параграф 3; четвърта алинея от член 136, параграф 4; член 137, параграф 2; член 140, параграф 2; четвърта алинея от член 142, параграф 1; втора алинея от член 142, параграф 2; втора алинея от член 142, параграф 3; член 143; член 144, параграф 2; втора алинея от член 145, параграф 3; втора алинея от член 148, параграф 2; член 150, параграф 3; член 151, параграф 5; първа алинея от член 164; втора алинея от член 171, параграф 3; член 176, параграф 1; член 177, параграф 5; член 178, параграф 3; трета алинея от член 181; член 182, параграф 2; член 183, параграф 1, и член 183, параграф 2, се прилагат от 24 юни 2008 г.

2. Всички останали разпоредби се прилагат след влизане в сила на разпоредбите за прилагане, които са приети на основание на членовете, посочени в параграф 1. Разпоредбите за прилагане влизат в сила най-рано на 24 юни 2009 г.

Независимо от влизането в сила на разпоредбите за прилагане, разпоредбите на настоящия регламент, посочени в настоящия параграф, започват да се прилагат не по-късно от 24 юни 2013 г.

3. Член 30, параграф 1 се прилага от 1 януари 2011 г.

Настоящият регламент е задължителен в своята цялост и се прилага пряко във всички държави-членки.

Съставено в Страсбург на 23 април 2008 година.

За Европейския парламент
Председател
H.-G. RÖTTERING

За Съвета
Председател
J. LENARČIČ

ПРИЛОЖЕНИЕ

ТАБЛИЦИ НА СЪОТВЕТСТВИЕТО

1. Регламент (ЕИО) № 2913/92

Регламент (ЕИО) № 2913/92	Настоящият регламент
Член 1	Член 4
Член 2	Член 1
Член 3	Член 3
Член 4	Член 4
Член 4, точки от 4а) до 4г)	—
Член 5	Членове 11 и 12
Член 5а	Членове 13, 14 и 15
Член 6	Член 16
Член 7	Член 16
Член 8	Член 18
Член 9	Член 19
Член 10	Член 16
Член 11	Членове 8 и 30
Член 12	Член 20
Член 13	Членове 25 и 26
Член 14	Член 9
Член 15	Член 6
Член 16	Член 29
Член 17	Член 32
Член 18	Член 31
Член 19	Членове 116 и 183
Член 20	Членове 33 и 34
Член 21	Член 33
Член 22	Член 35
Член 23	Член 36
Член 24	Член 36
Член 25	—
Член 26	Член 37
Член 27	Член 39
Член 28	Член 40
Член 29	Член 41
Член 30	Член 42
Член 31	Член 42
Член 32	Член 43
Член 33	Член 43
Член 34	Член 43
Член 35	Член 31
Член 36	Член 41

Регламент (ЕИО) № 2913/92	Настоящият регламент
Член 36а	Член 87
Член 36б	Членове 5, 88 и 89
Член 36в	Член 90
Член 37	Член 91
Член 38	Членове 92 и 93
Член 39	Член 94
Член 40	Член 95
Член 41	Член 95
Член 42	Член 91
Член 43	—
Член 44	—
Член 45	—
Член 46	Член 96
Член 47	Член 96
Член 48	Член 97
Член 49	—
Член 50	Членове 98 и 151
Член 51	Членове 151 и 152
Член 52	Член 152
Член 53	Член 151
Член 54	Член 99
Член 55	Член 100
Член 56	Член 125
Член 57	Член 126
Член 58	Членове 91 и 97
Член 59	Член 104
Член 60	Член 105
Член 61	Член 107
Член 62	Член 108
Член 63	Член 112
Член 64	Член 111
Член 65	Член 113
Член 66	Член 114
Член 67	Член 112
Член 68	Член 117
Член 69	Член 118
Член 70	Член 119
Член 71	Член 120
Член 72	Член 121
Член 73	Член 123
Член 74	Член 124
Член 75	Член 126
Член 76	Членове 108, 109, 110 и 112
Член 77	Членове 107 и 108

Регламент (ЕИО) № 2913/92	Настоящият регламент
Член 78	Член 27
Член 79	Член 129
Член 80	—
Член 81	Член 115
Член 82	Член 166
Член 83	Член 102
Член 84	Член 135
Член 85	Член 136
Член 86	Член 136
Член 87	Член 136
Член 87а	—
Член 88	Член 136
Член 89	Член 138
Член 90	Член 139
Член 91	Членове 140 и 144
Член 92	Член 146
Член 93	Член 147
Член 94	Членове 62, 63, 136 и 146
Член 95	Членове 136 и 146
Член 96	Член 146
Член 97	Член 143
Член 98	Членове 143, 148 и 153
Член 99	Член 153
Член 100	Член 136
Член 101	Член 149
Член 102	Член 149
Член 103	—
Член 104	Член 136
Член 105	Член 137
Член 106	Членове 137 и 154
Член 107	Член 137
Член 108	Член 150
Член 109	Членове 141 и 143
Член 110	Член 153
Член 111	Член 140
Член 112	Член 53
Член 113	—
Член 114	Членове 142 и 168
Член 115	Членове 142 и 143
Член 116	Член 136
Член 117	Член 136
Член 118	Член 169
Член 119	Член 167
Член 120	Член 143

Регламент (ЕИО) № 2913/92	Настоящият регламент
Член 121	Членове 52 и 53
Член 122	Членове 52 и 53
Член 123	Член 170
Член 124	—
Член 125	—
Член 126	—
Член 127	—
Член 128	—
Член 129	—
Член 130	Член 168
Член 131	Член 143
Член 132	Член 136
Член 133	Член 136
Член 134	—
Член 135	Член 53
Член 136	Член 53
Член 137	Член 162
Член 138	Член 136
Член 139	Член 162
Член 140	Член 163
Член 141	Член 164
Член 142	Членове 143 и 164
Член 143	Членове 47 и 165
Член 144	Членове 47, 52 и 53
Член 145	Членове 48 и 171
Член 146	Членове 143 и 171
Член 147	Член 136
Член 148	Член 136
Член 149	Член 171
Член 150	Член 171
Член 151	Член 171
Член 152	Член 172
Член 153	Член 171
Член 154	Членове 173 и 174
Член 155	Член 173
Член 156	Член 173
Член 157	Член 174
Член 158	—
Член 159	—
Член 160	—
Член 161	Членове 176, 177 и 178
Член 162	Член 177
Член 163	Член 145
Член 164	Членове 103 и 145

Регламент (ЕИО) № 2913/92	Настоящият регламент
Член 165	Член 143
Член 166	Член 148
Член 167	Членове 155 и 156
Член 168	Член 155
Член 168a	—
Член 169	Членове 157 и 158
Член 170	Членове 157 и 158
Член 171	Член 150
Член 172	Член 156
Член 173	Членове 141 и 159
Член 174	—
Член 175	Член 159
Член 176	Член 137
Член 177	Член 160
Член 178	Член 53
Член 179	—
Член 180	Член 161
Член 181	Член 160
Член 182	Членове 127, 168 и 179
Член 182a	Член 175
Член 182b	Член 176
Член 182в	Членове 176, 179 и 180
Член 182г	Членове 5, 180 и 181
Член 183	Член 177
Член 184	—
Член 185	Членове 130 и 131
Член 186	Член 130
Член 187	Член 132
Член 188	Член 133
Член 189	Член 56
Член 190	Член 58
Член 191	Член 56
Член 192	Членове 57 и 58
Член 193	Член 59
Член 194	Член 59
Член 195	Член 61
Член 196	Член 60
Член 197	Член 59
Член 198	Член 64
Член 199	Член 65
Член 200	—
Член 201	Член 44
Член 202	Член 46
Член 203	Член 46

Регламент (ЕИО) № 2913/92	Настоящият регламент
Член 204	Членове 46 и 86
Член 205	Член 46
Член 206	Членове 46 и 86
Член 207	Член 86
Член 208	Член 47
Член 209	Член 48
Член 210	Член 49
Член 211	Член 49
Член 212	Член 50
Член 212а	Член 53
Член 213	Член 51
Член 214	Членове 52 и 78
Член 215	Членове 55 и 66
Член 216	Член 45
Член 217	Членове 66 и 69
Член 218	Член 70
Член 219	Член 70
Член 220	Членове 70 и 82
Член 221	Членове 67 и 68
Член 222	Член 72
Член 223	Член 73
Член 224	Член 74
Член 225	Член 74
Член 226	Член 74
Член 227	Член 75
Член 228	Член 76
Член 229	Член 77
Член 230	Член 73
Член 231	Член 73
Член 232	Член 78
Член 233	Член 86
Член 234	Член 86
Член 235	Член 4
Член 236	Членове 79, 80 и 84
Член 237	Членове 79 и 84
Член 238	Членове 79, 81 и 84
Член 239	Членове 79, 83, 84 и 85
Член 240	Член 79
Член 241	Член 79
Член 242	Член 79
Член 243	Член 23
Член 244	Член 24
Член 245	Член 23
Член 246	Член 22

Регламент (ЕИО) № 2913/92	Настоящият регламент
Член 247	Член 183
Член 247а	Член 184
Член 248	Член 183
Член 248а	Член 184
Член 249	Член 185
Член 250	Членове 17, 120 и 121
Член 251	Член 186
Член 252	Член 186
Член 253	Член 187

2. **Регламенти (ЕИО) № 3925/91 и (ЕО) № 1207/2001**

Отменен регламент	Настоящият регламент
Регламент (ЕИО) № 3925/91	Член 28
Регламент (ЕО) № 1207/2001	Член 39